

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 23

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

54. évfolyam

2011. január 27.

Tartalom

II Nem jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ A Bizottság 61/2011/EU rendelete (2011. január 24.) az olívaolaj és az olívmaradék-olaj jellemzőiről és az ezekre vonatkozó elemzési módszerekről szóló 2568/91/EGK rendelet módosításáról 1
- ★ A Bizottság 62/2011/EU rendelete (2011. január 26.) a balti-tengeri tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról szóló 1098/2007/EK tanácsi rendelet értelmében az ICES 27. és 28.2 alkörzetnek a 2011-re vonatkozó egyes halászati erőfelfejtési korlátozások hatálya alól történő kivonásáról 15
- ★ A Bizottság 63/2011/EU rendelete (2011. január 26.) a 443/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikke szerinti, a fajlagos CO₂-kibocsátási célérték alóli mentesítésre irányuló kérelemre vonatkozó részletes rendelkezések megállapításáról ⁽¹⁾ 16
- A Bizottság 64/2011/EU rendelete (2011. január 26.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról 29

Ár: 4 EUR

(folytatás a túloldalon)

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

IV Az EK-Szerződés, az EU-Szerződés és az Euratom-Szerződés alapján 2009. december 1-je előtt elfogadott jogi aktusok

- ★ Az EFTA Felügyeleti Hatóság határozata 191/09/COL (2009. április 22.) az állami támogatásokra vonatkozó anyagi jogi és eljárásjogi szabályok hetvenedik, az értékvesztett eszközök EGT-bank-szektorban történő kezeléséről szóló új fejezet bevezetésével történő módosításáról 31

Helyesbítések

- ★ Helyesbítés a 2008/118/EK tanácsi irányelvnek a jövedéki termékek jövedékiadó-felfüggesztéssel történő szállításához kapcsolódó számítógépes eljárások tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2009. július 24-i 684/2009/EK bizottsági rendelethez (HL L 197., 2009.7.29.) 53
- ★ Helyesbítés az Indiából származó rozsdamentes rúdacél egyes típusainak behozatalára vonatkozó ideiglenes kiegyenlítő vám kivetéséről szóló, 2010. december 22-i 1261/2010/EU bizottsági rendelethez (HL L 343., 2010.12.29.) 60

II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG 61/2011/EU RENDELETE

(2011. január 24.)

az olívaolaj és az olívamadaradék-olaj jellemzőiről és az ezekre vonatkozó elemzési módszerekről
szóló 2568/91/EGK rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) ⁽¹⁾ és különösen annak 113. cikke (1) bekezdésének a) pontjára és 121. cikkének h) pontjára, összefüggésben 4. cikkével,

mivel:

- (1) A 2568/91/EGK bizottsági rendelet ⁽²⁾ meghatározza az olívaolajok és az olívamadaradék-olajok fizikai és kémiai jellemzőit és az e jellemzők elemzésére szolgáló módszereket. A módszereket és az olajok jellemzőire vonatkozó határértékeket indokolt a vegyészszakértők véleményének, valamint a Nemzetközi Olívaolaj-tanács keretein belül folyó munka eredményeinek megfelelően frissíteni.
- (2) Különös tekintettel a vegyészszakértők azon következtetésére, mely szerint az extra szűz olívaolajban található zsírsav-etilészter (FAEE) és zsírsav-metilészter (FAME) mennyisége fontos minőségi paraméter, indokolt megállapítani az ezen észterek mennyiségére vonatkozó határértékeket és mennyiségük meghatározásának módját.
- (3) Annak érdekében, hogy kellő idő álljon rendelkezésre az új szabványokhoz történő alkalmazkodásra és az alkalmazásukhoz szükséges eszközök bevezetésére, valamint a kereskedelmi ügyletek zavarait megelőzendő célszerű az e rendelet szerinti módosításokat 2011. április 1-jétől alkalmazni. Ugyanezen okból célszerű úgy rendelkezni, hogy az említett időpontig az Európai Unióban jogszerűen gyártott és címkézett, illetve az Európai Unió területére jogszerűen behozott és szabad forgalomba bocsátott olívaolajok és olívamadaradék-olajok a készletek kimerüléséig forgalomba hozhatók legyenek.

(4) A 2568/91/EGK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.

(5) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a mezőgazdasági piacok közös szervezésével foglalkozó irányítóbizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 2568/91/EGK rendelet a következőképpen módosul:

1) A 2. cikk (1) bekezdése a következő francia bekezdéssel egészül ki:

„— a viasz-, valamint a zsírsav-metilészter- és zsírsav-etilészter-tartalom kapilláris gázkromatográfiával történő meghatározása a XX. melléklet szerinti módszerrel”

2) A mellékletek összefoglalása a következő szövegrésszel egészül ki:

„XX. melléklet A viasz-, valamint a zsírsav-metilészter- és zsírsav-etilészter-tartalom kapilláris gázkromatográfiával történő meghatározásának módszere”

3) Az I. melléklet helyébe e rendelet I. mellékletének szövege lép.

4) A rendelet az ezen rendelet II. mellékletében meghatározott XX. melléklettel egészül ki.

2. cikk

A 2011. április 1-je előtt az Európai Unióban jogszerűen gyártott és címkézett, illetve az Európai Unió területére jogszerűen behozott és szabad forgalomba bocsátott termékek a készletek kimerüléséig forgalomba hozhatók.

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 248., 1991.9.5., 1. o.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2011. április 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. január 24-én.

a Bizottság részéről
az elnök
José Manuel BARROSO

AZ OLÍVAOLAJ JELLEMZŐI

Kategória	zsírsav-metilészterek (FAME) és zsírsav-etilészterek (FAEE)	Savasság (%) (*)	Peroxid-szám mEq O ₂ /kg (*)	Viaszok mg/kg (**)	2-gliceril-monopalmitát (%)	Sztigmasztadiének mg/kg (1)	HPLC és ECN42 elméleti úton számított értéke közötti különbség	K ₂₃₂ (*)	K ₂₇₀ (*)	Delta-K (*)	Organileptikus elemzés Hibamedán (Md) (*)	Organileptikus elemzés Gyümölcsösségi medián (Mf) (*)
1. Extra szűz olívaolaj	Σ FAME + FAEE \leq 75 mg/kg vagy 75 mg/kg < Σ FAME + FAEE \leq 150 mg/kg és (FAEE/FAME) \leq 1,5	\leq 0,8	\leq 20	\leq 250	\leq 0,9 ha a palmitinsav % összege \leq 14 % \leq 1,0 ha a palmitinsav % összege $>$ 14 %	\leq 0,10	\leq 0,2	\leq 2,50	\leq 0,22	\leq 0,01	Md = 0	Mf $>$ 0
2. Szűz olívaolaj	—	\leq 2,0	\leq 20	\leq 250	\leq 0,9 ha a palmitinsav % összege \leq 14 % \leq 1,0 ha a palmitinsav % összege $>$ 14 %	\leq 0,10	\leq 0,2	\leq 2,60	\leq 0,25	\leq 0,01	Md \leq 3,5	Mf $>$ 0
3. Lampante olívaolaj	—	$>$ 2,0	—	\leq 300 (3)	\leq 0,9 ha a palmitinsav % összege \leq 14 % \leq 1,1 ha a palmitinsav % összege $>$ 14 %	\leq 0,50	\leq 0,3	—	—	—	Md $>$ 3,5 (2)	—
4. Finomított olívaolaj	—	\leq 0,3	\leq 5	\leq 350	\leq 0,9 ha a palmitinsav % összege \leq 14 % \leq 1,1 ha a palmitinsav % összege $>$ 14 %	—	\leq 0,3	—	\leq 1,10	\leq 0,16	—	—
5. Finomított olívaolajokból és szűz olívaolajokból	—	\leq 1,0	\leq 15	\leq 350	\leq 0,9 ha a palmitinsav % összege \leq 14 % \leq ha a palmitinsav % összege $>$ 14 %	—	\leq 0,3	—	\leq 0,90	\leq 0,15	—	—
6. Nyers olívmaradék-olaj	—	—	—	$>$ 350 (4)	\leq 1,4	—	\leq 0,6	—	—	—	—	—
7. Finomított olívmaradék-olaj	—	\leq 0,3	\leq 5	$>$ 350	\leq 1,4	—	\leq 0,5	—	\leq 2,00	\leq 0,20	—	—
8. Olívmaradék-olaj	—	\leq 1,0	\leq 15	$>$ 350	\leq 1,2	—	\leq 0,5	—	\leq 1,70	\leq 0,18	—	—

(1) Kapilláris oszloppal szétválasztható (vagy nem szétválasztható) izomerek összege.

(2) Vagy ahol a hibamedán nem nagyobb 3,5-nél, és a gyümölcsösségi medián 0-val egyenlő.

(3) A 300 mg/kg és 350 mg/kg közötti viasztartalmú olajok lampante olívaolajnak minősülnek, ha a nyílt szénláncú alkoholok összemennyisége nem haladja meg a 350 mg/kg-ot vagy az eritrodio- és uvaoltartalom legfeljebb 3,5 %.

(4) A 300 mg/kg és 350 mg/kg közötti viasztartalmú olajok nyers olívmaradék-olajnak minősülnek, ha a nyílt szénláncú alkoholok összemennyisége meghaladja a 350 mg/kg-ot és az eritrodio- és uvaoltartalom nagyobb, mint 3,5 %.

Kategória	Savtartalom ⁽¹⁾						A transz- olaj izomerek összege (%)	A transz- linol + transz- linolén izomerek összege (%)	Szterinösszetétel						Szterinek összege (mg/kg)	Eritrodiol és uvaol (% (**))
	Mirisz- tinsav (%)	Linolénsav (%)	Arachidsav (%)	Eiko- szansav (%)	Behénsav (%)	Ligno- rinsav (%)			Koleszterin (%)	Brasszi- kaszterin (%)	Kampesz- terin (%)	Sztigmasz- terin (%)	Béta-szi- toszterin (% (²))	Delta-7- sztigmasz- terin (%)		
1. Extra szűz olívaolaj	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,2	≤ 0,2	≤ 0,05	≤ 0,05	≤ 0,5	≤ 0,1	≤ 4,0	< Kamp.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 000	≤ 4,5
2. Szűz olívaolaj	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,2	≤ 0,2	≤ 0,05	≤ 0,05	≤ 0,5	≤ 0,1	≤ 4,0	< Kamp.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 000	≤ 4,5
3. Lampante olívaolaj	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,2	≤ 0,2	≤ 0,10	≤ 0,10	≤ 0,5	≤ 0,1	≤ 4,0	—	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 000	≤ 4,5 ⁽³⁾
4. Finomított olívaolaj	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,2	≤ 0,2	≤ 0,20	≤ 0,30	≤ 0,5	≤ 0,1	≤ 4,0	< Kamp.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 000	≤ 4,5
5. Finomított olívaolajokból és szűz	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,2	≤ 0,2	≤ 0,20	≤ 0,30	≤ 0,5	≤ 0,1	≤ 4,0	< Kamp.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 000	≤ 4,5
6. Nyers olívmaradék-olaj	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,3	≤ 0,2	≤ 0,20	≤ 0,10	≤ 0,5	≤ 0,2	≤ 4,0	—	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 2 500	> 4,5 ⁽⁴⁾
7. Finomított olívmaradék-olaj	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,3	≤ 0,2	≤ 0,40	≤ 0,35	≤ 0,5	≤ 0,2	≤ 4,0	< Kamp.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 800	> 4,5
8. Olívmaradék-olaj	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,3	≤ 0,2	≤ 0,40	≤ 0,35	≤ 0,5	≤ 0,2	≤ 4,0	< Kamp.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 600	> 4,5

⁽¹⁾ Egyéb zsírsavtartalom (%): palmitin-: 7,5 - 20,0; palmitolein-: 0,3 - 3,5; heptadecán-: ≤ 0,3; heptadecén-: ≤ 0,3; sztearin-: 0,5 - 5,0; olaj-: 55,0 - 83,0; linolén-: 3,5 - 21,0

⁽²⁾ Összesen: Delta-5-23-Sztigmasztadienol+Kleroszterin+Béta-Szitoszterin+Szitosztanol+Delta-5-Avenaszterin+Delta-5-24-Sztigmasztadienol.

⁽³⁾ A 300 mg/kg és 350 mg/kg közötti viasz tartalmú olajok lampante olívaolajnak minősülnek, ha a nyílt szénláncú alkoholok össz mennyisége nem haladja meg a 350 mg/kg-ot vagy az eritrodiol- és uvaoltartalom legfeljebb 3,5 %.

⁽⁴⁾ A 300 mg/kg és 350 mg/kg közötti viasz tartalmú olajok nyers olívmaradék-olajnak minősülnek, ha a nyílt szénláncú alkoholok össz mennyisége meghaladja a 350 mg/kg-ot és az eritrodiol- és uvaoltartalom nagyobb, mint 3,5 %.

Megjegyzések:

a) Az eredményeket ugyanannyi tizedesjegy pontossággal kell megadni, mint amennyi az egyes jellemzők esetében meg van adva.

Az utolsó értékes számjegyet fel kell kerekíteni a következő számjegyre, ha az ezt követő, nem értékes számjegy 4-nél nagyobb.

b) Ha a jellemzői közül bármelyik kívül esik a megállapított határértékeken, az olajat egy másik kategóriába kell sorolni, vagy a tisztaság tekintetében nem megfelelőnek kell minősíteni a rendelet alkalmazásában.

c) Az olaj minőségével kapcsolatos, csillaggal (*) jelzett jellemzők azt jelentik, hogy:

— a lampante olívaolaj esetében ezeket a határértékeket nem kell egyidejűleg betartani;

— szűz olívaolajok esetében ezek közül a határértékek közül legalább egynek a be nem tartása a szűz olívaolajok kategóriáján belüli átsorolással jár, bár az olívaolaj továbbra is a szűz olívaolaj-kategóriák valamelyikéhez tartozik.

d) Az olaj minőségével kapcsolatos, két csillaggal (**) jelölt jellemzők azt jelentik, hogy egyik érintett olívmaradék-olaj esetében sem kell egyidejűleg betartani ezeket a határokat."

II. MELLÉKLET

„XX. MELLÉKLET

A viasz-, valamint a zsírsav-metilészter-és zsírsav-etilészter-tartalom kapilláris gázkromatográfiával történő meghatározásának módszere

1. A MÓDSZER CÉLJA

A módszer célja az olívaolaj viasz-, zsírsav-metilészter- és zsírsav-etilészter-tartalmának meghatározása. Az egyes viaszok és alkilészterek elválasztása a szénatomszám alapján történik. Javasolt a módszer alkalmazása az olívaolaj és az olívapogácsa-olaj megkülönböztetésére, valamint az extra szűz olívaolaj minőségének meghatározására, mivel alkalmas az extra szűz olívaolajból és alacsonyabb minőségű olajból – legyen az szűz, lampante vagy valamely szagtalanított olaj – megtevésztő szándékkal létrehozott keverékek azonosítására.

2. ALAPELV

Megfelelő belső standardok hozzáadása az olajhoz, majd frakcionális kromatográfias eljárás segítségével hidratált-szilikagél-oszlopon. A vizsgálati körülmények között eluált (a triacilglicerinekénél kisebb polaritású) frakció leválasztása, majd kapilláris gázkromatográfia segítségével történő közvetlen elemzése.

3. ESZKÖZÖK

3.1. **25 ml-es térfogatú Erlenmeyer-lombik,**

3.2. 15,0 mm belső átmérőjű, 30–40 cm hosszú folyadékkromatográfias **üvegoszlop** megfelelő csappal,

3.3. kapillárisoszloppal történő használatra alkalmas **gázkromatográf**, közvetlenül az oszlopra történő injektálásra alkalmas rendszerrel, amely a következő részekből áll:

3.3.1. **termosztátvezérlésű kemence hőmérséklet-programozással,**

3.3.2. közvetlenül az oszlopra történő injektálásra alkalmas **hideg befecskendező** rendszer,

3.3.3. **lángionizációs detektor és konverter-erősítő,**

3.3.4. **regisztráló-integráló berendezés** (1. megjegyzés) a konverter-erősítővel (3.3.3. pont) történő használatra, melynek válaszüzeje nem haladja meg az egy másodpercet, és változtatható papírsebességű,

1. megjegyzés: Lehetséges olyan informatizált rendszerek használata is, amelyek alkalmasak a gázkromatográfiai adatok számítógépes feldolgozására.

3.3.5. **ömlesztett szilícium-dioxidból** készült, 8–12 m hosszúságú, 0,25–0,32 mm belső átmérőjű, belülről egyenletesen 0,10–0,30 µm rétegvastagságú folyadékfázissal (2. megjegyzés) borított (**a viaszok, zsírsav-metilészterek és zsírsav-etilészterek elemzésére szolgáló**) kapillárisoszlop,

2. megjegyzés: E célra használhatók a kereskedelmi forgalomban lévő megfelelő folyadékfázisok, mint az SE52, SE54 stb.

3.4. 10 µl térfogatú **mikrofecskendő** közvetlenül az oszlopra történő injektáláshoz, keményített tűvel,

3.5. **elektromos rázóberendezés,**

3.6. **rotációs bepárló,**

3.7. **tokos kemence,**

3.8. **analitikai** mérleg, ± 0,1 mg-os mérési pontossággal,

3.9. szokványos laboratóriumi üvegeszközök.

4. REAGENSEK

4.1. **szilikagél**, 60–200 µm mesh. Helyezze a szilikagélt az 500 °C hőmérsékletű tokos kemencébe legalább négy óra hosszára. Hagyja lehűlni, majd adjon hozzá a felhasznált szilikagél mennyisége 2 %-ának megfelelő vízmennyiséget. Alaposan rázza fel a sűrű szuszpenziót, hogy homogénné váljék, majd használat előtt legalább 12 órán keresztül tartsa a szárítóberendezésben.

4.2. **n-hexán**, kromatográfia vagy maradékvizsgálat céljára alkalmas (a tisztaságot ellenőrizni kell).

FIGYELEM! Gőzei a levegővel keveredve gyúlékony elegyet alkotnak! A vizsgálathoz távolítson el minden gyújtóforrást (hőforrás, szikra, nyílt láng)! Győződjön meg róla, hogy az üvegek mindig jól le legyenek zárva! Használat során gondoskodjon megfelelő szellőzésről! Előzze meg a gőzfelhalmozódást és távolítson el minden tűzveszélyes tárgyat, pl. a nem éghetetlen anyagokból készült fűtőberendezéseket és elektromos készülékeket! Az anyag belélegezve idegsejt-károsodást okozhat. Ne lélegezze be a gőzt! Szükség esetén használjon megfelelő lélegeztető berendezést! Szembe és bőrre ne kerüljön!

4.3. **Etil-éter**, kromatográfia céljára alkalmas.

FIGYELEM! Kiemelten tűzveszélyes és közepesen toxikus anyag! Bőrrel érintkezve irritációt okoz. Belégzése káros. Szemkárosodást okozhat. Késleltetett káros hatásokat okozhat. Robbanó peroxidokat képezhet. Gőzei a levegővel keveredve gyúlékony elegyet alkothatnak. A vizsgálathoz távolítson el minden gyújtóforrást (hőforrás, szikra, nyílt láng)! Győződjön meg róla, hogy az üvegek mindig jól le legyenek zárva! Használat során gondoskodjon megfelelő szellőzésről! Előzze meg a gőzfelhalmozódást és távolítson el minden tűzveszélyes tárgyat, pl. a nem éghetetlen anyagokból készült fűtőberendezéseket és elektromos készülékeket! Ne párolja szárazra, illetve majdnem teljesen szárazra! Víz vagy más megfelelő redukálószer hozzáadásával mérsékelhető a peroxidképződés. Ne igya meg az anyagot! Ne lélegezze be a gőzt! Kerülje a hosszan tartó vagy ismételt bőrkontaktust!

4.4. **n-heptán**, kromatográfia céljára alkalmas, vagy **izo-oktán**.

FIGYELEM! Tűzveszélyes anyag! Belégzése káros. A vizsgálathoz távolítson el minden gyújtóforrást (hőforrás, szikra, nyílt láng)! Győződjön meg róla, hogy az üvegek mindig jól le legyenek zárva! Használat során gondoskodjon megfelelő szellőzésről! Ne lélegezze be a gőzt! Kerülje a hosszan tartó vagy ismételt bőrkontaktust!

4.5. **Lauril-arachidát** 0,05 % (m/v) **standard oldata** (3. megjegyzés) heptánban (belső standard viaszhoz).

3. megjegyzés: Palmitil-palmitát, mirisztill-sztearát és arachidil-laureát egyaránt használható.

4.6. **Metil-heptadekanoát** 0,02 % (m/v) **standard oldata heptánban (belső standard metil- és etilészterekhez)**.

4.7. **Szudán 1 (1-fenilazo-2-naftol)**.

4.8. **Vivógáz: hidrogén vagy hélium, gázkromatográfia céljára alkalmas tisztaságban**.

FIGYELMEZTETÉS

Hidrogén. Nyomás alatt kiemelten tűzveszélyes. A vizsgálathoz távolítson el minden gyújtóforrást (hőforrás, szikra, nyílt láng) és a nem éghetetlen anyagokból készült elektromos készülékeket! Győződjön meg róla, hogy a használaton kívüli palack szelepe zárva legyen! Mindig használjon nyomáscsökkentőt! Mielőtt kinyitná a szelepet, csökkentse a nyomáscsökkentő rugójának feszességét! A szelep nyitásakor ne álljon a kieresztőnyílás elé! Használat során gondoskodjon megfelelő szellőzésről! Ne vezessen hidrogént egyik palackból a másikba! Ne keverje a palackban lévő gázt! Gondoskodjon róla, hogy a palack ne borulhasson fel! Ne tegye ki a palackot napfénynek vagy egyéb hőforrásnak! Tartsa a palackot rozsdamentes környezetben! Ne használjon sérült vagy címke nélküli palackot!

Hélium. Nagy nyomáson sűrített gáz. Csökkenti a belélegezhető oxigén koncentrációját. Tartsa zárva a palackot! Használat során gondoskodjon megfelelő szellőzésről! Nem megfelelő szellőzés esetén ne menjen a tárolóterembe! Mindig használjon nyomáscsökkentőt! Mielőtt kinyitná a szelepet, csökkentse a nyomáscsökkentő rugójának feszességét! Ne vezessen gázt egyik palackból a másikba! Gondoskodjon róla, hogy a palack ne borulhasson fel! A szelep nyitásakor ne álljon a kieresztőnyílás elé! Ne tegye ki a palackot napfénynek vagy egyéb hőforrásnak! Tartsa a palackot rozsdamentes környezetben! Ne használjon sérült vagy címke nélküli palackot! Ne lélegezze be a gázt! Kizárólag ipari céllal használható fel.

4.9. Segédgázok:

- Hidrogén, gázkromatográfia céljára alkalmas tisztaságban.
- Levegő, gázkromatográfia céljára alkalmas tisztaságban.

FIGYELMEZTETÉS

Levegő. Nagy nyomáson sűrített gáz. Éghető anyagok jelenlétében óvatosan kezelendő, mivel nagy nyomáson a levegőben található legtöbb szerves vegyület öngyulladás hőmérséklete jelentősen csökken. Győződjön meg róla, hogy a használaton kívüli palack szelepe zárva legyen! Mindig használjon nyomáscsökkentőt! Mielőtt kinyitná a szelepet, csökkentse a nyomáscsökkentő rugójának feszességét! A szelep nyitásakor ne álljon a kieresztőnyílás elé! Ne vezessen gázt egyik palackból a másikba! Ne keverje a palackban lévő gázt! Gondoskodjon róla, hogy a palack ne borulhasson fel! Ne tegye ki a palackot napfénynek vagy egyéb hőforrásnak! Tartsa a palackot rozsdamentes környezetben! Ne használjon sérült vagy címke nélküli palackot! Az ipari felhasználásra szánt levegőt nem szabad belelegezni és lélegeztető berendezésekben alkalmazni.

5. ELJÁRÁS

5.1. A kromatográfiai oszlop előkészítése

Készítsen szuszpenziót 15 g szilikagélből (4.1. pont) és n-hexánból (4.2. pont), és töltsé az oszlopba (3.2. pont). Hagyja magától leülepedni. Teljes ülepedés után elektromos rázóberendezéssel tömörítse, hogy homogénebb kromatográfiai réteget kapjon. Az esetleges szennyeződések eltávolítása érdekében 30 ml n-hexánnal mossa át az oszlopot. Az analitikai mérleg (3.8. pont) segítségével mérjen pontosan 500 mg mintát a 25 ml térfogatú lombikba (3.1. pont), majd a feltételezett viasztartalom függvényében adjon hozzá megfelelő mennyiségű belső standardot (4.5. pont), azaz adjon hozzá olívaolaj esetén 0,1 mg, olívaogácsa-olaj esetén 0,25–0,5 mg lauril-arachidátot, az olívaolajokhoz pedig 0,05 mg metil-heptadekanoátot (4.6. pont).

Az ily módon előkészített mintát 2 x 2 ml n-hexán (4.2. pont) segítségével vigye fel a kromatográfiai oszlopra.

Hagyja lefutni az oldatot 1 mm-rel az abszorbens felszíne fölé. Ismét mossa át az oszlopot 99:1 arányú n-hexán/etil-éter eleggyel, és gyűjtsön össze 220 ml-t úgy, hogy 10 másodpercenként megközelítőleg 15 csepp folyjon át. **(Az így kapott frakció tartalmazza a metil- és etilésztereket és viaszokat.)** (4. megjegyzés) (5. megjegyzés).

4. megjegyzés: A 99:1 arányú n-hexán/etil-éter keveréket minden nap frissen kell elkészíteni.

5. megjegyzés: A viaszok megfelelő eluálódásának vizuális ellenőrzése érdekében a mintaoldathoz hozzáadhat 100 µl szudán 1 színezőanyagot, az eluáló elegy 1 %-a arányában.

A színezőanyag retenció ideje a viaszoké és a triacilglicerineké között helyezkedik el. Ezért amikor a színezőanyag eléri a kromatográfiai oszlop alját, függesse fel az eluálást, ekkorra ugyanis valamennyi viasz eluálódott.

Az így kapott frakciókat a rotációs bepárlóban párolja szárazra, amíg az oldószer majdnem teljesen eltűnik belőle. Az oldószer utolsó 2 ml-ét gyenge nitrogénárammal távolítsa el. Gyűjtse össze a metil- és etilésztereket tartalmazó frakciót 2–4 ml n-heptánnal vagy izo-oktánnal hígítva.

5.2. Gázkromatográfiai elemzés

5.2.1. Előzetes műveletek

Az oszlopot illessze be a gázkromatográfba (3.3. pont) úgy, hogy az oszlop bemenetét az oszlopra szerelt («on-column») rendszerhez, az oszlop kimenetét pedig a detektorhoz csatlakoztatja. Ellenőrizze a gázkromatográfiai berendezést (gázszerelvények szorossága, a detektor hatékonysága, a regisztráló rendszer hatékonysága stb.).

Az első alkalommal használt kapillárisoszlopokat ajánlatos kondicionálni. Fúvasson át egy kevés gázt az oszlopon, majd kapcsolja be a gázkromatográfiai berendezést. Melegítse fokozatosan addig, amíg körülbelül 4 óra elteltével el nem éri a 350 °C hőmérsékletet.

Ezt a hőmérsékletet tartsa legalább két órán keresztül, majd hozza a berendezést üzemi körülmények közé (gázáram szabályozása, bontóláng begyújtása, csatlakoztatás az elektronikus regisztráló berendezéshez [3.3.4 pont], az oszlophőmérséklet szabályozása a kemencén, a detektor szabályozása stb.). Rögzítse a jelet az elemzés elvégzéséhez szükségesnél legalább kétszer nagyobb érzékenység mellett. Az alapvonalnak lineárisnak, mindennemű csúcsból és driftől mentesnek kell lennie.

A negatív egyenes vonalú drift az oszlop illesztékeinek tökéletlenségét, míg a pozitív drift az oszlop nem megfelelő kondicionálását jelzi.

5.2.2. Az üzemi körülmények megválasztása a viaszok, valamint a metil- és etilészterek esetében (6. megjegyzés)

Az üzemi körülmények általában az alábbiak:

— Oszlophőmérséklet:

20 °C/perc 5 °C/perc

kiindulási hőmérséklet 80 °C (1') — 140 °C — 335 °C (20)

— Detektor hőmérséklete: 350 °C.

— Befecskendezett anyag mennyisége: 1 µl n-heptán-oldat (2–4 ml).

— Vivőgáz: hélium vagy hidrogén, a kiválasztott gáz számára optimális lineáris sebességgel (lásd az A. függelék).

— Berendezés érzékenysége: a fenti körülményeknek megfelelően.

6. megjegyzés: Tekintettel a magas véghőmérsékletre, pozitív drift előfordulása megengedhető, amely azonban nem haladhatja meg a teljes skálaérték 10 %-át.

A fenti feltételek az oszlop és a gázkromatográf jellemzőinek megfelelően módosíthatók, hogy a kapott kromatogramok lehetővé tegyék valamennyi viasz, illetve zsírsav-metilészter és zsírsav-etilészter leválasztását, valamint hogy a csúcsok kielégítően elkülöníthetők legyenek (lásd a 2., 3. és 4. ábrát), miközben a lauril-arachidát belső standard retenciós ideje 18 ± 3 perc. A viaszok legreprezentatívabb csúcsának a teljes skálaérték 60 %-ánál nagyobbak kell lennie, míg a metil- és etilészterek esetében a metil-heptadekanoát belső standardnak el kell érnie a teljes skálaértéket.

A csúcsok integrálási paramétereit úgy kell meghatározni, hogy lehetővé váljon az érintett csúcsok alatti területek pontos becslése.

5.3. Az elemzés menete

A 10 µl térfogatú mikrofecskendő segítségével szívjon fel 10 µl oldatot, majd a mikrofecskendő dugattyúját felfelé mozgatva üritse ki a tüt. A tüt vezesse be a befecskendező rendszerbe, majd egy-két másodperc elmúltával gyorsan fecskendezze be az oldatot. Körülbelül öt másodperc elteltével finoman húzza ki a tüt.

Addig folytassa a rögzítést, ameddig a viaszok vagy sztigmasztadiének teljesen eluálódtak, attól függően, hogy melyik frakció analizését végzi.

Az alapvonalnak minden esetben meg kell felelnie az előírt feltételeknek.

5.4. A csúcsok azonosítása

Az egyes csúcsok azonosítását a retenciós idő alapján, az azonos körülmények között analizált, ismert retenciós idejű viaszkeverékekkel összehasonlítva kell végezni. Az alkilészterek azonosítása az olívaolajokban található főbb zsírsavak (palmitinsav és olajsav) metil- és etilésztereinek keverékei alapján történik.

Az 1. ábrán egy szűz olívaolaj viasz-kromatogramja látható. A 2. és 3. ábrán két, kiskereskedelmi forgalomban kapható extra szűz olívaolaj kromatogramja látható, metil- és etilészterekkel, illetve azok nélkül. A 4. ábra egy csúcsminőségű extra szűz olívaolaj és egy 20 %-ban szagtalanított olajjal kevert ugyanilyen olaj kromatogramját mutatja.

5.5. A viasztartalom mennyiségi értékelése

Az integráló berendezés segítségével határozza meg a lauril-arachidát belső standardnak és a nyílt szénláncú C₄₀–C₄₆-os észtereknek megfelelő csúcsok alatti területet.

A teljes viasztartalom mg/kg zsír alakban történő meghatározásához adja össze az egyes viaszok mennyiségét, az alábbiak szerint:

$$\text{viaszok (mg/kg)} = \frac{(\sum A_x) \cdot m_s \cdot 1\,000}{A_s \cdot m}$$

ahol

A_x = az egyes észterek csúcsa alatti terület, a számítógép által használt mértékegységben

A_s = a lauril-arachidát belső standard csúcsa alatti terület, a számítógép által használt mértékegységben

m_s = a hozzáadott lauril-arachidát belső standard tömege milligrammban

m = a meghatározni kívánt minta tömege grammal.

5.5.1. A metil- és etilészterek mennyiségi értékelése

Az integráló berendezés segítségével határozza meg a metil-heptadekanoát belső standardnak, a C₁₆-os és a C₁₈-os zsírsavak metilésztereinek és etilésztereinek megfelelő csúcsok alatti területet.

Határozza meg az egyes alkilészterek mennyiségét mg/kg zsír alakban, az alábbiak szerint:

$$\text{észter (mg/kg)} = \frac{A_x \cdot m_s \cdot 1\,000}{A_s \cdot m}$$

ahol

A_x = az egyes C₁₆-os és C₁₈-as észterek csúcsa alatti terület, a számítógép által használt mértékegységben

A_s = a metil-heptadekanoát belső standard csúcsa alatti terület, a számítógép által használt mértékegységben

m_s = a hozzáadott metil-heptadekanoát belső standard tömege milligrammban

m = a meghatározni kívánt minta tömege grammal.

6. AZ EREDMÉNYEK KIFEJEZÉSE

A különböző C₄₀–C₄₆-os viasztartalmak összegét (7. megjegyzés) mg/kg zsír alakban tüntesse fel.

Tüntesse fel a teljes C₁₆–C₁₈-as metilészter- és etilészter-tartalmat, valamint a kettő összegét.

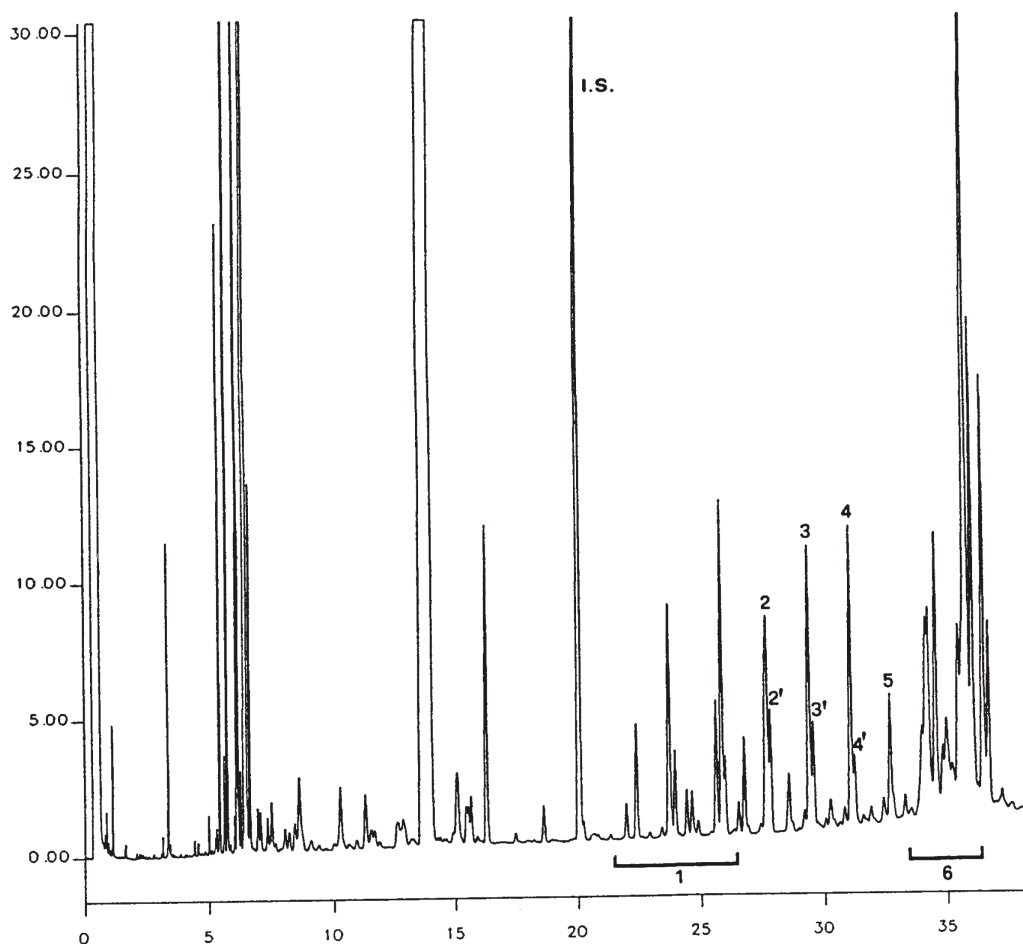
Az eredményeket a közelebbi mg/kg értékre kell kerekíteni.

7. megjegyzés: A meghatározandó mennyiségek a páros szénatomszámú C₄₀–C₄₆-os észtereknek megfelelő csúcsoknál leolvasható értékek, ahogy azt a mellékelt ábrán látható kromatogrammintá (az olívaolaj viasztartalma) mutatja. Amennyiben a C₄₆-észter duplán jelenik meg, javasolt helyette egy olívapogácsa-olaj viasztartalmát elemezni, ahol a C₄₆ túlsúlya miatt a megfelelő csúcs könnyen azonosítható.

Tüntesse fel a jelen lévő etil- és metilészterek arányát.

1. ábra

Gázkromatogram-minta egy olívaolaj viaszfrakciójáról (*)

Jelmagyarázat:

Az 5–8 perc retenció idejű zsírsav-metilészterek és zsírsav-etilészterek csúcsai

I.S. = lauril-arachidát

1 = diterpén észterek

2+2' = C₄₀-es észterek

3+3' = C₄₂-es észterek

4+4' = C₄₄-es észterek

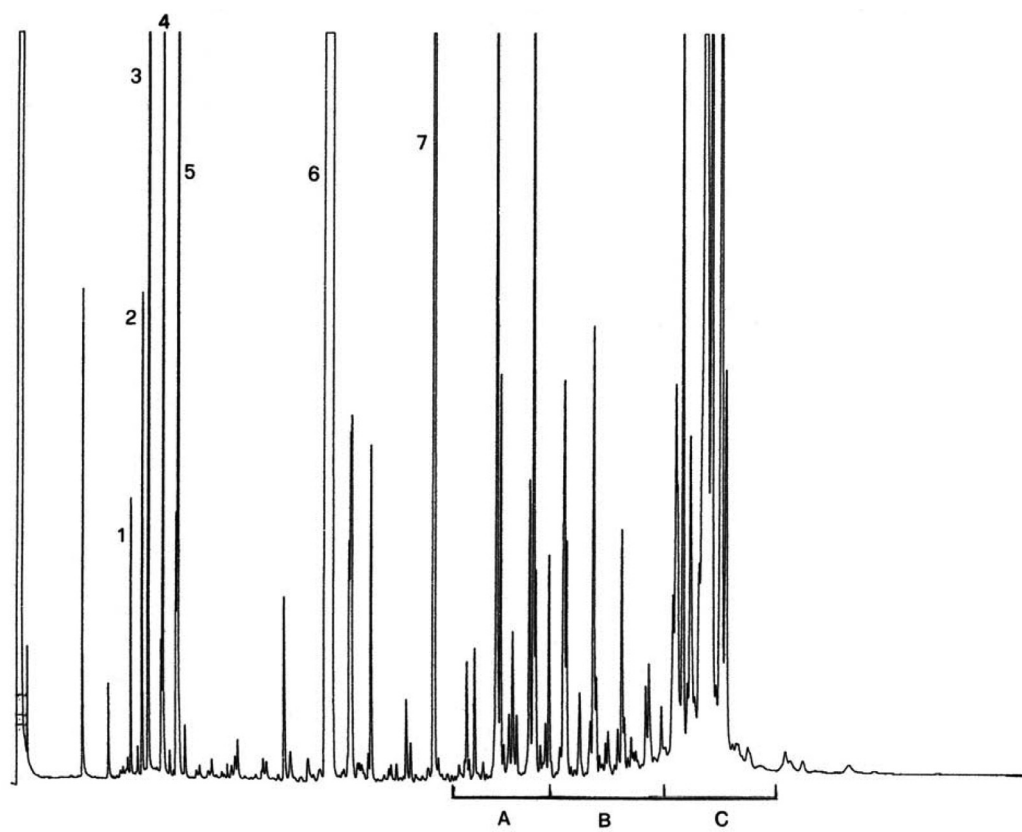
5 = C₄₆-os észterek

6 = szterinészterek és triterpén alkoholok

(*) A szterinészterek eluálódása után a kromatográfiai vonalon nem mutatkoznak jelentős csúcsok (triacilglicerinek).

2. ábra

Egy szűz olívaolajban található metilészterek, etilészterek és viaszok

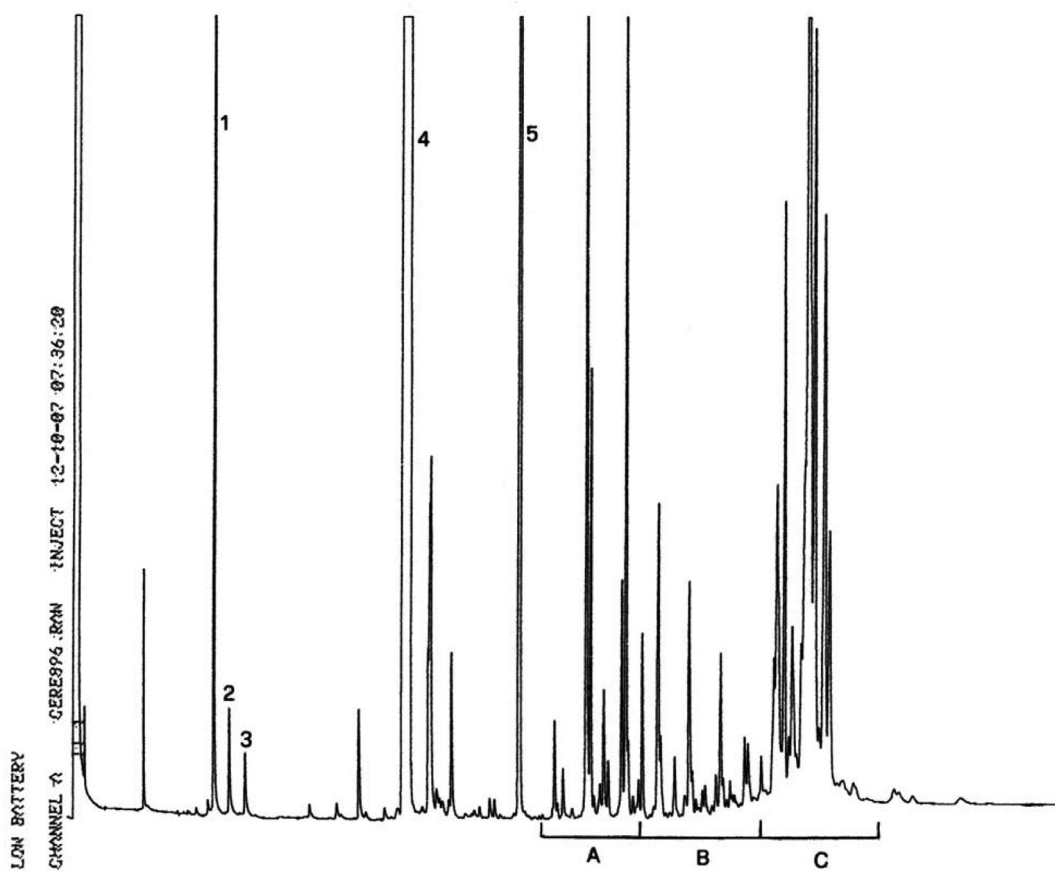

Jelmagyarázat:

- 1 – metil C₁₆
- 2 – etil C₁₆
- 3 – metil-heptadekanoát
- 4 – metil C₁₈
- 5 – etil C₁₈
- 6 – szkvalén
- 7 – lauril-arachidát I.S.
- A – diterpén észterek
- B – viaszok
- C – szterinészterek és triterpén észterek

3. ábra

Egy extra szűz olívaolajban található metilészterek, etilészterek és viaszok

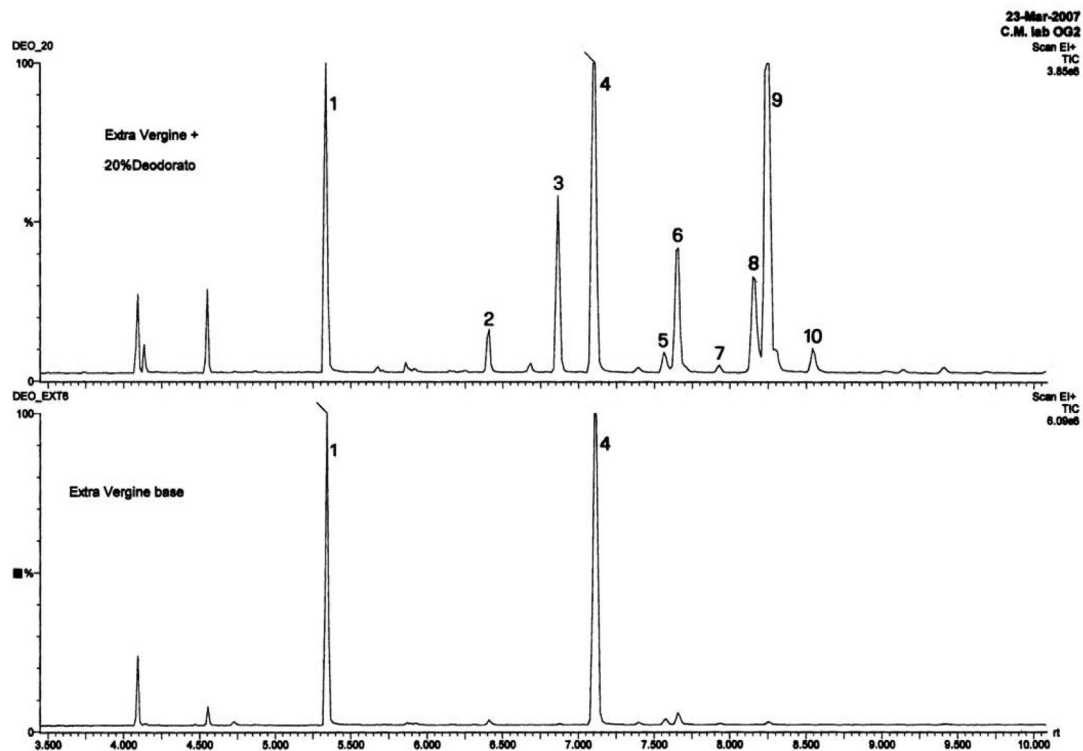

Jelmagyarázat:

- 1 – metil-heptadekanoát
- 2 – metil C₁₈
- 3 – etil C₁₈
- 4 – szkvalén
- 5 – lauril-arachidát I.S.
- A – diterpén észterek
- B – viaszok
- C – szterinészterek és triterpén észterek

4. ábra

Egy extra szűz olívaolaj és egy szagtalanított olajjal kevert ugyanilyen olaj kromatogramjának részlete

Jelmagyarázat:

- 1 – metil-mirisztát I.S.
- 2 – metil-palmitát
- 3 – etil-palmitát
- 4 – metil-heptadekanoát I.S.
- 5 – metil-linoleát
- 6 – metil-oleát
- 7 – metil-sztearát
- 8 – etil-linoleát
- 9 – etil-oleát
- 10 – etil-sztearát

*A. függelék***A gáz lineáris sebességének meghatározása**

Fecskendezzen 1–3 µl metánt (vagy propánt) a normál üzemi körülményekre beállított gázkromatográfias berendezésbe. Mérje meg a gáz oszlopon történő átáramlásának idejét a befecskendezés pillanatától a csúcs kiemelkedésének pillanatáig (t_M).

A lineáris sebességet (cm/mp) az L/t_M képlettel kell meghatározni, ahol L az oszlop cm-ben megadott hosszúsága, t_M pedig a másodpercben mért idő.”

A BIZOTTSÁG 62/2011/EU RENDELETE**(2011. január 26.)****a balti-tengeri tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról szóló 1098/2007/EK tanácsi rendelet értelmében az ICES 27. és 28.2 alkörzetnek a 2011-re vonatkozó egyes halászati erőfelfejtési korlátozások hatálya alól történő kivonásáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a balti-tengeri tőkehalállományokra és az ezen állományok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a 2847/93/EGK rendelet módosításáról és a 779/97/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. szeptember 18-i 1098/2007/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 29. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Dánia, Észtország, Finnország, Németország, Lettország, Litvánia, Lengyelország és Svédország által benyújtott jelentésekre,

tekintettel a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) véleményére,

mivel:

- (1) A balti-tengeri tőkehalállományok tekintetében a halászati erőfelfejtési korlátozásokra vonatkozó rendelkezéseket az 1098/2007/EK rendelet állapítja meg.
- (2) Az 1098/2007/EK rendelet alapján az egyes halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Balti-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2011. évre történő meghatározásáról szóló, 2010. november 29-i 1124/2010/EU tanácsi rendelet ⁽²⁾ II. melléklete a Balti-tenger vonatkozásában 2011-re megállapította a halászati erőfelfejtési korlátozásokat.
- (3) Az 1098/2007/EK rendelet 29. cikkének (2) bekezdése értelmében a Bizottság az ICES 27. és 28.2 alkörzetet

kivonhatja a halászati erőfelfejtési korlátozások hatálya alól, amennyiben a tőkehalállományok a legutóbbi jelentéstételei időszakban nem értek el egy meghatározott küszöböt.

- (4) Figyelembe véve a tagállamok által benyújtott jelentéseket és a HTMGB szakvéleményét, az ICES 27. és 28.2 alkörzetet 2011-ben indokolt kivonni a halászati erőfelfejtési korlátozások hatálya alól.
- (5) Az 1124/2010/EK rendelet 2011. január 1-jétől alkalmazandó. A szóban forgó rendelettel való összhang biztosítása érdekében e rendeletet indokolt az említett időponttól visszamenőleg alkalmazni.
- (6) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Halászati és Akvakultúraágazati Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1098/2007/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja, valamint 8. cikkének (3), (4) és (5) bekezdése a 2011. év tekintetében nem alkalmazandó az ICES 27. és 28.2 alkörzetre.

2. cikkEz a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2011. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. január 26-án.

*a Bizottság részéről**az elnök*

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ HL L 248., 2007.9.22., 1. o.⁽²⁾ HL L 318., 2010.12.4., 1. o.

A BIZOTTSÁG 63/2011/EU RENDELETE

(2011. január 26.)

a 443/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikke szerinti, a fajlagos CO₂-kibocsátási célérték alóli mentesítésre irányuló kérelemre vonatkozó részletes rendelkezések megállapításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a könnyű haszongépjárművek szén-dioxid-kibocsátásának csökkentésére irányuló közösségi integrált megközelítés keretében az új személygépkocsikra vonatkozó kibocsátási követelmények meghatározásáról szóló, 2009. április 23-i 443/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁽¹⁾ és különösen annak 11. cikke (8) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 443/2009/EK rendelet 11. cikke értelmében a kis mennyiségben termelő és a szakosodott gyártók kérhetik a járművek fajlagos szén-dioxid-kibocsátásának csökkentésére alkalmas potenciáljuktól függően, az érintett járművek típusa szerinti piaci szegmens jellegzetességeivel összhangban alternatív kibocsátás-csökkentési célértékek alkalmazását.
- (2) A kis mennyiségben termelő gyártók csökkentési potenciáljának meghatározásakor helyénvaló figyelembe venni a kérelmező gazdasági és technológiai lehetőségeit. E célból indokolt előírni, hogy a kérelmező nyújtson részletes tájékoztatást gazdasági tevékenységéről, valamint a járművekben alkalmazott szén-dioxid-kibocsátás-csökkentő technológiákról. A tájékoztatás általában véve a kérelmező számára könnyen rendelkezésre álló és adminisztrációs többletterhet nem igénylő adatokra vonatkozna.
- (3) A kis mennyiségben termelő és a szakosodott gyártók számára előírt csökkentési célértékek következetes megállapítása céljából, valamint annak érdekében, hogy azok a kis mennyiségben termelő gyártók, akik átlagos fajlagos CO₂-kibocsátásukat már 2012 előtt csökkentették, ne szenvedjenek hátrányt, az érintett gyártók esetében helyénvaló a fajlagos CO₂-kibocsátási célértékeket a 2007-es átlagos fajlagos CO₂-kibocsátásukhoz viszonyítva meghatározni. Ezen adat hiányában a célértéket a 2007-et követő első olyan naptári év átlagos fajlagos CO₂-kibocsátásához helyénvaló viszonyítani, amelyre vonatkozóan rendelkezésre áll ez az adat.
- (4) Hogy tekintetbe lehessen venni azt, hogy egyes kis mennyiségben termelő gyártók korlátozott termékkínálattal rendelkeznek, és ebből adódóan a kibocsátáscsökkentésre irányuló törekvéseiket csak korlátozott mértékben áll módjukban valamennyi gépkocsijukra kiterjeszteni, a kérelmezők számára indokolt lehetővé tenni, hogy a 2007. évi referenciaértékekhez képest a mentességi időszak végére elérendő csökkentést a mentesség teljes időtartamára vonatkozóan egyetlen

egységes éves fajlagos kibocsátási célértéket vagy eltérő éves célértékeket alkalmazva valósítsák meg.

- (5) A 443/2009/EK rendelet 11. cikkének (4) bekezdése lehetővé teszi, hogy egyes szakosodott gyártókra a 2007. évi átlagos fajlagos CO₂-kibocsátásuknál 25 %-kal alacsonyabb alternatív kibocsátási célérték vonatkozzon. Ha a 2007-es évre vonatkozóan nem áll rendelkezésre adat a gyártó átlagos fajlagos CO₂-kibocsátásáról, helyénvaló a 2007-ben rendelkezésre álló legjobb CO₂-kibocsátás-csökkentési technológiák alapján meghatározni a megfelelő fajlagos kibocsátási célértéket. A rendelkezésre álló legjobb CO₂-kibocsátás-csökkentési technológiák meghatározása céljából indokolt a legnagyobb teljesítmény/járműtömeg aránnyal különbséget tenni az azonos tömegű autók eltérő kereskedelmi jellemzői között.
- (6) Annak érdekében, hogy a kis mennyiségben termelő és a szakosodott gyártók a fajlagos kibocsátási célértékek meghatározásához felhasználandó referenciaértékekkel kapcsolatban világos irányutatót kapjanak, a tagállamokkal és a fő érintettekkel – többek között a gépjárműgyártók európai (ACEA), japán (JAMA) és koreai (KAMA) szövetségével, valamint az Európai Kis Gépjárműgyártók Szövetségével (ESCA) – folytatott hivatalos konzultációt követően a Bizottság a 2007. évre vonatkozóan jegyzékbe foglalta a gépjárműgyártókat és azok átlagos fajlagos CO₂-kibocsátását az Európai Unióban.
- (7) A mentesítésre irányuló kérelemben szereplő egyes adatokhoz való hozzáférést helyénvaló korlátozni azokban az esetekben, amikor az adott információ – így egy gyártó terméktervezésével, várható költségeivel és a vállalat nyereségességével kapcsolatos adatok – nyilvánosságra hozatala sérti a kereskedelmi érdekek védelmét. A mentesítő határozatot a Bizottság az interneten közzé fogja tenni.
- (8) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a 280/2004/EK európai parlamenti és tanácsi határozat⁽²⁾ 9. cikke alapján létrehozott Éghajlatváltozási Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. cikk

Tárgy

E rendelet meghatározza azokat az információkat, amelyeket a gyártóknak annak igazolására kell rendelkezésre bocsátaniuk, hogy teljesülnek a 443/2009/EK rendelet 11. cikkének (1) vagy (4) bekezdése szerinti mentességhez szükséges feltételek.

⁽¹⁾ HL L 140., 2009.6.5., 1. o.⁽²⁾ HL L 49., 2004.2.19., 1. o.

2. cikk

Fogalommeghatározások

A 443/2009/EK rendelet 2. és 3. cikkében foglalt fogalommeghatározások mellett e rendelet alkalmazásában:

- a) „kérelmező”: a 443/2009/EK rendelet 11. cikkének (1) vagy (4) bekezdése értelmében vett gyártó;
- b) „a jármű jellemzői”: a jármű tulajdonságai, például tömege, fajlagos CO₂-kibocsátása, az ülőhelyek száma, motorteljesítménye, teljesítmény/tömeg aránya, végsebessége;
- c) „piac jellegzetességei”: a kért mentesség hatálya alá tartozó járművekkel közvetlen versenyben álló járművek jellemzőire, nevére és ártartományára vonatkozó információk;
- d) „saját termelő létesítmény”: kizárólag a kérelmező által használt olyan gyártó vagy összeszerelő üzem, amelyben kizárólag a kérelmező részére új személygépkocsikat gyártanak vagy szerelnek össze, beleértve – adott esetben – az exportra szánt személygépkocsikat is;
- e) „saját tervezési központ”: olyan, a kérelmező ellenőrzése alatt álló és kizárólagos használatában lévő létesítmény, amelyben a jármű egészének tervezése és fejlesztése történik.

3. cikk

Mentesség kérelmezése a 443/2009/EK rendelet 11. cikkének (1) és (4) bekezdése alapján

(1) A kérelmező a 443/2009/EK rendelet 11. cikkének (1) bekezdésén alapuló mentesítési kérelmet, amelynek tartalmaznia kell az e rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében és 5. cikkében felsorolt információkat, az e rendelet I. mellékletében meghatározott formátumban készíti el.

(2) A kérelmező a 443/2009/EK rendelet 11. cikkének (4) bekezdésén alapuló mentesítési kérelmet, amelynek tartalmaznia kell az e rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében és 6. cikkében felsorolt információkat, az e rendelet II. mellékletében meghatározott formátumban készíti el.

4. cikk

A jogosultsági kritériumokkal kapcsolatos tájékoztatás

(1) A kérelmező a jogosultsági kritériumok teljesítésére vonatkozóan tájékoztatást nyújt a következőkről:

- a) a gyártó vagy a kapcsolt gyártók csoportjának tulajdonosi szerkezete, a III. melléklet szerinti megfelelő nyilatkozat kíséretében;
- b) a 443/2009/EK rendelet 11. cikkének (1) bekezdése alapján mentesítési kérelmet benyújtó gyártók vagy ugyanazon rendelet 11. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti kapcsolt gyártók csoportja vagy c) pontja szerinti, kapcsolt gyártók csoportjának tagja esetében a kérelem benyújtásának időpontját megelőző három naptári évben az Európai Unióban hivatalosan nyilvántartásba vett személygépkocsik száma, vagy amennyiben ez nem áll rendelkezésre, az alábbi információk egyike:

— ellenőrizhető adatokon alapuló becslés a b) pontban említett időszakban nyilvántartásba vett azon személygépkocsik számáról, amelyeket a kérelmező állított elő,

— ha a b) pontban említett időszakban nem történt nyilvántartásba vétel: az utolsó olyan naptári évben nyilvántartásba vett személygépkocsik száma, amelyik évre vonatkozóan rendelkezésre áll az említett adat.

(2) A 443/2009/EK rendelet 11. cikkének (4) bekezdése alapján mentesítési kérelmet benyújtó kérelmezőnek az e cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti információt csak a kérelem benyújtásának időpontját megelőző naptári év vonatkozásában kell benyújtania.

5. cikk

Fajlagos kibocsátási célértékek és a gyártó csökkentési potenciálja a 443/2009/EK rendelet 11. cikkének (2) bekezdése alapján

(1) A kérelmező tájékoztatást nyújt a 2007-ben nyilvántartásba vett személygépkocsijainak az átlagos fajlagos CO₂-kibocsátásáról, kivéve, ha ez az adat az említett évre vonatkozóan e rendelet IV. mellékletében már szerepel. Amennyiben ezen adat nem áll rendelkezésre, a kérelmező a 2007-et követő első olyan naptári évben nyilvántartásba vett személygépkocsijainak az átlagos fajlagos CO₂-kibocsátásáról szolgáltat adatot, amelyik évben történt nyilvántartásba vétel.

(2) A kérelmező a tevékenységére vonatkozóan tájékoztatást nyújt a következőkről:

- a) a kérelem benyújtásának időpontját megelőző naptári év vonatkozásában a foglalkoztatottak száma, valamint a termelő létesítmény nagysága négyzetméterben;
- b) a termelő létesítmény üzemszervezési modellje, annak feltüntetésével, hogy a kérelmező mely tervezési és gyártási tevékenységeket végzi házon belül és melyeket szervezi ki;
- c) kapcsolt vállalkozás esetében az, hogy a gyártók között van-e technológiamegosztás, valamint melyek a kiszervezett tevékenységek;
- d) a kérelem benyújtásának időpontját megelőző öt naptári év vonatkozásában az értékesítési volumen, az éves árbevétel, a nettó eredmény, a K+F-kiadások, valamint kapcsolt vállalkozás esetében az anyavállalat felé történő nettó transzferek;
- e) piac sajátosságai;
- f) a kérelem benyújtásának időpontját megelőző naptári évben a mentesítési kérelem tárgyát képező személygépkocsik összes modelljére (kivételre) vonatkozó árlista, valamint az azon személygépkocsik várható árát tartalmazó lista, amelyek piaci bevezetését tervezik és amelyekre vonatkozni fog a mentesítés.

Ha olyan gyártó nyújt be kérelmet, amely évenként több mint 100 személygépkocsit állít elő, a d) pontban említett információkat hivatalosan hitelesített elszámolásoknak kell alátámasztaniuk vagy független könyvvizsgálónak kell hitelesítenie.

(3) A kérelmező technológiai potenciáljára vonatkozóan tájékoztatást nyújt a következőkről:

- a) a 2007-ben – vagy a 2007-et követő első olyan évben, amikor rendelkezésre állnak a vonatkozó adatok –, illetve a piaci megjelenést tervező gyártók esetében a mentesség tárgyidőszakának első évében a forgalomba hozott személygépkocsikban alkalmazott szén-dioxid-kibocsátás-csökkentő technológiák felsorolása;
- b) a csökkentési program keretébe tartozó személygépkocsijaiban alkalmazott szén-dioxid-kibocsátás-csökkentő technológiák felsorolása és a mentesítési kérelem tárgyát képező személygépkocsik összes modelljére (kivételére) vonatkozóan az e technológiákkal járó többletköltség.

(4) A kérelmező csökkentési potenciáljához mérten a mentesség időtartamára vonatkozóan fajlagos kibocsátási célértéket javasol. A kérelmező javasolhat éves fajlagos kibocsátási célértékeket is.

A fajlagos kibocsátási célértéket, illetve az éves fajlagos kibocsátási célértékeket úgy kell meghatározni, hogy a kérelmező átlagos fajlagos CO₂-kibocsátása az (1) bekezdés szerinti átlagos fajlagos CO₂-kibocsátáshoz képest a mentességi időszak végére csökkenjen.

(5) A kérelmezőnek az általa a 443/2009/EK rendelet 11. cikke (2) bekezdésének d) pontja szerint javasolt fajlagos kibocsátási célértéken vagy éves fajlagos kibocsátási célértékeken kívül ki kell dolgoznia egy, az új gépkocsik fajlagos CO₂-kibocsátásának csökkentésére vonatkozó programot is.

A csökkentési programban meg kell határozni a következőket:

- a) a szén-dioxid-kibocsátás-csökkentő technológiák alkalmazásának ütemezése a kérelmező gépkocsijaiban;
- b) az Unióban a mentesség minden egyes évében nyilvántartásba vett új gépjárművek becsült száma, valamint a várható átlagos fajlagos CO₂-kibocsátás és az átlagos tömeg;
- c) éves fajlagos kibocsátási célértékek esetében azon személygépkocsik modelljeire (kiviteleire) vonatkozóan a fajlagos CO₂-kibocsátásban évente elérendő javulás, amelyekben alkalmazzák a szén-dioxid-kibocsátás-csökkentő technológiákat.

(6) A mentesség tárgyidőszakának minden egyes évére vonatkozóan a 443/2009/EK rendelet 9. cikkével összhangban értékelni kell, hogy a kérelmező teljesíti-e a fajlagos kibocsátási célértéket, illetve az éves fajlagos kibocsátási célértékeket.

6. cikk

Csökkentési célérték a 443/2009/EK rendelet 11. cikkének (4) bekezdése szerinti mentesítés esetében

(1) A kérelmező tájékoztatást nyújt a 2007-ben nyilvántartásba vett személygépkocsijainak az átlagos fajlagos CO₂-kibocsátásáról, kivéve, ha ez az adat az említett évre vonatkozóan e rendelet IV. mellékletében már szerepel.

(2) A 443/2009/EK rendelet 11. cikkének (4) bekezdése szerint meghatározott célértéknek igazodnia kell az (1) bekezdés szerinti kiindulási átlagos fajlagos CO₂-kibocsátáshoz.

(3) Ha a 2007-es évre vonatkozóan nem áll rendelkezésre adat a gyártó átlagos fajlagos CO₂-kibocsátásáról, a kérelmező tájékoztatást nyújt az általa gyártott járművek valamennyi típusára vonatkozóan azok jellemzőiről, valamint a kérelmező által gyártott azon autók számáról, amelyek nyilvántartásba vételével a kérelmező a mentesség tárgyidőszakának első évében számol. A kérelmező a gépkocsik valamennyi változata esetében feltünteti, hogy az adott változat az V. melléklet táblázatában meghatározott melyik járműosztályba tartozik.

(4) A fajlagos kibocsátási célértékek kiszámítása az V. mellékletben meghatározott valamennyi járműosztályra vonatkozóan évente, a referenciaszinthez képest 25 %-os csökkentés alapul vételével történik.

7. cikk

A Bizottság értékelése

(1) Ha a Bizottság a 443/2009/EK rendelet 11. cikkének (1) vagy (4) bekezdése szerinti mentesítés iránti hiánytalan kérelem hivatalos beérkezésétől számított kilenc hónapon belül nem emel kifogást, akkor úgy tekinthető, hogy a mentesítés iránti kérelem feltételei teljesültek. Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a kérelem hiányos, hiánypótlást kérhet.

Amennyiben a hiánypótlás benyújtására a jelzett időpontig nem kerül sor, a Bizottság elutasíthatja a kérelmet. Ha a Bizottság a kérelmet – akár hiányossága miatt, akár azért, mert megítélése szerint a javasolt fajlagos kibocsátási célérték nem áll összhangban a kérelmező csökkentési potenciáljával – elutasítja, a kérelmező megfelelő kiegészítéssel vagy módosításokkal a mentesítési kérelmet újból benyújthatja.

(2) A kérelmeket nyomtatott és elektronikus változatban, „Derogation under Regulation (EC) No 443/2009” (a 443/2009/EK rendelet szerinti mentesség) megjelöléssel az Európai Bizottság Főtitkárságának (1049 Brüsszel, Belgium) kell megküldeni. Az elektronikus változatot az I. mellékletben szereplő, e célra létrehozott elektronikus postafiókba is el kell küldeni.

(3) Ha a kérelemben szereplő valamely információ helytelennek vagy pontatlannak bizonyul, a Bizottság a mentesítés megadására vonatkozó határozatot visszavonja.

8. cikk

A nyilvánosság tájékoztatása

(1) Ha a kérelmező úgy véli, hogy az általa benyújtott kérelemben szereplő információkat a 443/2009/EK rendelet 11. cikkének (9) bekezdése szerint nem volna kívánatos nyilvánosságra hozni, ezt a kérelemben feltüntetni és megindokolja, hogy az érintett információk közzététele miért sértené kereskedelmi érdekeit, ideértve a szellemi tulajdonához fűződő érdekeit is.

(2) Úgy kell tekinteni, hogy a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésre vonatkozó jog alóli, az 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (1) 4. cikkének (2) bekezdése szerinti kivételt a következő típusú információkra alkalmazni kell:

- a) az 5. cikkben említett csökkentési program részletes adataira, ezen belül különösen a gyártó termékportfóliójának alakulására vonatkozó részletes adatokra;

(1) HL L 145., 2001.5.31., 43. o.

- b) a szén-dioxid-kibocsátás-csökkentő technológiák várható hatása a gyártási költségekre, a járművek vételárára és a vállalat nyereségességére.

9. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. január 26-án.

a Bizottság részéről
az elnök
José Manuel BARROSO

I. MELLÉKLET

Minta a 443/2009/EK rendelet 11. cikkének (1) bekezdésében előírt feltételeknek megfelelő gyártók mentesítés iránti kérelméhez

A kérelem elektronikus változatát e-mailben, a következő címre kell elküldeni:

EC-CO2-LDV-IMPLEMENTATION@ec.europa.eu

1. A gyártó vagy a kapcsolt gyártók csoportjának neve, címe és a kapcsolattartó személy adatai

A gyártó neve	Postacíme	A kapcsolattartó neve	A kapcsolattartó e-mail címe	A kapcsolattartó telefonszáma

2. Jogosultsági kritériumok**2.1. A kérelmező tagja kapcsolt gyártók csoportjának?**

IGEN (csatolja a III. melléklet szerinti nyilatkozatot)

NEM

2.2. A kérelmező tagja kapcsolt gyártók csoportjának, de saját termelő létesítményt és tervezési központot üzemeltet?

IGEN (csatolja a III. melléklet szerinti nyilatkozatot; lásd a 2.3. pontot)

NEM (lásd a 2.4. és a 2.5. pontot)

2.3. Az Európai Unióban nyilvántartásba vett új személygépkocsik száma (ha a kérelem nem kapcsolt gyártóra vagy olyan kapcsolt gyártóra vonatkozik, amely saját termelő létesítményt és tervezési központot üzemeltet):**2.3.1. Hivatalos adatok a kérelem benyújtásának időpontját megelőző három naptári évre**

Év			
Az EU-ban nyilvántartásba vett gépkocsik száma			

2.3.2. Ha a 2.3.1. pont szerinti hivatalos adatok az ott említett időszakra vonatkozóan nem állnak rendelkezésre: ellenőrizhető adatokon alapuló becslés

Év			
Az EU-ban nyilvántartásba vett gépkocsik száma			

2.3.3. Ha a 2.3.1. és a 2.3.2. pont szerinti adatok az ott említett időszakra vonatkozóan nem állnak rendelkezésre: arra az utolsó naptári évre vonatkozó adatok, amelyre vonatkozóan a szóban forgó adatok rendelkezésre állnak

Év	
Az EU-ban nyilvántartásba vett gépkocsik száma	

2.4. Ha a kérelem kapcsolt gyártók csoportjára vonatkozik, tüntesse fel az alábbiakat:

A gyártó neve	Postacíme	A kapcsolattartó neve	A kapcsolattartó e-mail címe	A kapcsolattartó telefonszáma

- 2.5. A kapcsolt gyártók csoportja által gyártott, az Európai Unióban nyilvántartásba vett új személygépkocsik száma, ha a kérelem kapcsolt gyártók csoportjára vonatkozik és a kérelmező nem üzemeltet saját termelő létesítményt és tervezési központot:

- 2.5.1. Hivatalos adatok a kérelem benyújtásának időpontját megelőző három naptári évre

Év			
Az EU-ban nyilvántartásba vett gépkocsik száma			

- 2.5.2. Ha a 2.5.1. pont szerinti hivatalos adatok az ott említett időszakra vonatkozóan nem állnak rendelkezésre: ellenőrizhető adatokon alapuló becslés

Év			
Az EU-ban nyilvántartásba vett gépkocsik száma			

- 2.5.3. Ha a 2.5.1. és a 2.5.2. pont szerinti adatok az ott említett időszakra vonatkozóan nem állnak rendelkezésre: arra az utolsó naptári évre vonatkozó adatok, amelyekre vonatkozóan a szóban forgó adatok rendelkezésre állnak

Év	
Az EU-ban nyilvántartásba vett gépkocsik száma	

3. A mentesítés kért időtartama

Naptári évek száma (legfeljebb 5)	
-----------------------------------	--

4. A mentesítés időtartamára a teljes gépkocsiállományra vonatkozó javasolt átlagos fajlagos kibocsátási célérték, éves csökkentési célértékek esetében az egyes évekre vonatkozó javasolt fajlagos kibocsátási célértékek

Év					
Átlagos fajlagos kibocsátási célérték (g CO ₂ /km)					

5. A vállalatra vonatkozó adatok

- 5.1. Átlagos fajlagos CO₂-kibocsátás 2007-ben, ha a IV. mellékletben nem szerepel (ha a 2007. évi adat nem áll rendelkezésre, akkor a 2007-et követő első olyan naptári évben, amelyikre vonatkozóan rendelkezésre áll ez az adat)

- 5.2. A foglalkoztatottak száma a kérelem benyújtásának időpontját megelőző naptári évben

- 5.3. A termelő létesítmény nagysága négyzetméterben a kérelem benyújtásának időpontját megelőző naptári évben

- 5.4. Értékesítési volumen a kérelem benyújtásának időpontját megelőző 5 évben

Év					
Értékesítési volumen					

- 5.5. Éves árbevétel a kérelem benyújtásának időpontját megelőző 5 évben

Év					
Árbevétel					

5.6. Piac jellegzetességei

A kérelem benyújtásának időpontjában még nem forgalmazott, tervezett termékekre vonatkozó alábbi információkat e kérelem bizalmas részében kérjük feltüntetni.

a) a jármű jellemzői;

b) a közvetlen versenyben álló járművek neve és ártartománya a kérelem benyújtásának időpontját megelőző évben;

- c) a mentesítési kérelem tárgyát képező járművekre vonatkozó árlista a kérelem benyújtásának időpontját megelőző évben vagy ezen időponthoz képest abban a legközelebbi évben, amelyre vonatkozóan rendelkezésre áll ilyen árlista.

- 5.7. A termelő létesítmény üzemszervezési modelljének rövid leírása

A KÉRELEM BIZALMAS RÉSZE

- 5.8. Nettó eredmény a kérelem benyújtásának időpontját megelőző 5 évben

Év					
Nettó eredmény					

- 5.9. K+F-kiadások a kérelem benyújtásának időpontját megelőző 5 évben

Év					
K+F-kiadások					

- 5.10. Kapcsolt vállalkozás esetében az anyavállalat felé történő nettó pénzügyi transferek a kérelem benyújtásának időpontját megelőző 5 évben

Év					
Nettó transferek					

6. A kérelmezőnek az unióban forgalmazandó személygépkocsijaira vonatkozó részletes adatok

- 6.1. Piac jellegzetességei

- 6.1.1. A jármű jellemzői

- 6.1.2. A közvetlen versenyben álló járművek neve és ártartománya a kérelem benyújtásának időpontját megelőző évben

- 6.1.3. A mentesítési kérelem tárgyát képező járművek várható árát tartalmazó árlista

7. A kérelmező technológiai potenciálja

- 7.1. A kérelmező gépkocsijaiban 2007-ben alkalmazott szén-dioxid-kibocsátás-csökkentő technológiákat tartalmazó lista

- 7.2. Ha a 7.1. pontban említett lista nem áll rendelkezésre, akkor a 2007-et követő első olyan évre vonatkozó lista, amelyikre vonatkozóan rendelkezésre áll

- 7.3. Az Unió piacán való megjelenést tervező gyártók esetében a 7.1. pontban említett listának a mentesség tárgy-időszakának első évére kell vonatkoznia.

8. A kérelmező csökkentési programja

- 8.1. A szén-dioxid-kibocsátás-csökkentő technológiák alkalmazásának ütemezése a gépkocsikban

- 8.2. A mentesítés időtartamára a gépkocsi-állományra vonatkozó várható átlagos értékek az alábbiak tekintetében:

- 8.2.1. Az Unióban a mentesség minden egyes évében nyilvántartásba vett gépjárművek száma

- 8.2.2. Az Unió piacán forgalomba kerülő járművek várható átlagos tömege

- 8.2.3. Az Unió piacán forgalomba kerülő járművek várható átlagos fajlagos CO₂-kibocsátása

- 8.3. A kérelmező gépkocsijaiban a csökkentési program keretében alkalmazandó szén-dioxid-kibocsátás-csökkentő technológiák

- 8.4. A csökkentési program keretében alkalmazásra kerülő technológiákkal járó többletköltség a gépkocsi modellje (kivitele) szerinti bontásban

- 8.5. Éves fajlagos kibocsátási célértékek esetében azon személygépkocsi modelljeire (kiviteleire) vonatkozóan a fajlagos CO₂-kibocsátásban évente elérendő javulás, amelyekben alkalmazzák a szén-dioxid-kibocsátás-csökkentő technológiákat

II. MELLÉKLET

Minta a 443/2009/EK rendelet 11. cikkének (4) bekezdésében előírt feltételeknek megfelelő gyártók mentesítés iránti kérelméhez

A KÉRELEM NYILVÁNYOS RÉSZE

1. **A gyártó vagy a kapcsolattartó csoportjának neve, címe és a kapcsolattartó személy adatai**

A gyártó neve	Postacíme	A kapcsolattartó neve	A kapcsolattartó e-mail címe	A kapcsolattartó telefonszáma

2. **Jogosultsági kritériumok**

2.1. A kérelmező tagja kapcsolattartó csoportjának?

IGEN (csatolja a III. melléklet szerinti nyilatkozatot; lásd a 2.3. pontot)

NEM (lásd az 2.2. pontot).

2.2. Az Európai Unióban nyilvántartásba vett új személygépkocsik száma, ha a kérelem nem kapcsolattartóra vonatkozik:

2.2.1. Hivatalos adatok a kérelem benyújtásának időpontját megelőző naptári évben

Év	
Az EU-ban nyilvántartásba vett gépkocsik száma	

2.2.2. Ha a 2.2.1. pont szerinti hivatalos adatok az ott említett időszakra vonatkozóan nem állnak rendelkezésre: ellenőrizhető adatokon alapuló becslés

Év	
Az EU-ban nyilvántartásba vett gépkocsik száma	

2.2.3. Ha a 2.2.1. és a 2.2.2. pont szerinti adatok az ott említett időszakra vonatkozóan nem állnak rendelkezésre: arra az utolsó naptári évre vonatkozó adatok, amelyre vonatkozóan a szóban forgó adatok rendelkezésre állnak

Év	
Az EU-ban nyilvántartásba vett gépkocsik száma	

2.3. Ha a kérelem kapcsolattartó csoportjára vonatkozik:

2.3.1. A kapcsolattartó neve

2.3.2. A kapcsolattartó csoportja által gyártott, az Európai Unióban nyilvántartásba vett új személygépkocsik száma a kérelem benyújtásának időpontját megelőző évben

Év	
Az EU-ban nyilvántartásba vett gépkocsik száma	

2.3.3. Ha a 2.3.2. pontban szereplő adatok nem állnak rendelkezésre: arra az utolsó naptári évre vonatkozó adatok, amelyre vonatkozóan a szóban forgó adatok rendelkezésre állnak

Év	
Az EU-ban nyilvántartásba vett tételek száma	

3. A kérelmező által előállított személygépkocsik részletes adatai

A kérelem benyújtásának időpontjában még nem forgalmazott, tervezett termékekre vonatkozó alábbi információkat e kérelem bizalmas részében kérjük feltüntetni.

- 3.1. átlagos fajlagos CO₂-kibocsátás 2007-ben, ha e rendelet IV. mellékletben nem szerepel
- 3.2. ha a 2007. évi adat nem áll rendelkezésre:
 - a) Az Unióban nyilvántartásba vett személygépkocsik száma – vagy ellenőrizhető adatokon alapuló becslés, ha a hivatalos adatok a kérelem benyújtásának időpontjában nem állnak rendelkezésre – a 2007-hez legközelebbi azon naptári évben, amelyikben történt nyilvántartásba vétel;
 - b) A járművek jellemzői valamennyi típusra vonatkozóan;
 - c) A járművek felsorolása az V. melléklet szerinti járműosztályok szerinti bontásban.
4. **Fajlagos kibocsátási célérték: a 2007. évi referenciaszinthez képest 25 %-os csökkentés**

A KÉRELEM BIZALMAS RÉSZE

5. **A kérelmező által az unióban forgalomba hozandó személygépkocsikra vonatkozó részletes adatok (csak a IV. mellékletben nem szereplő gyártókra vonatkozik)**
 - 5.1. Valamennyi jármű jellemzői
 - 5.2. A járművek felsorolása az V. melléklet szerinti járműosztályok szerinti bontásban
 - 5.3. Az EU-ban nyilvántartásba vett járművek várható száma a mentesség tárgyidőszakának első évében
-

III. MELLÉKLET

Minta a tulajdonosi szerkezetre vonatkozó nyilatkozathoz

A 443/2009/EK rendelet 11. cikke (1) bekezdésének a) pontja

A 443/2009/EK rendelet 11. cikkének (1) bekezdése szerinti mentesítés iránti kérelmet benyújtó [cég neve] (gyártó) képviselőjére jogosult személyként kijelentem, hogy az említett gyártó a hivatkozott rendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében kapcsolt gyártók csoportjának nem tagja. Legjobb tudomásom szerint a(z) [cég neve] (gyártó) megfelel a 443/2009/EK rendelet 11. cikkének (1) bekezdése szerinti mentesítés jogosultsági kritériumainak, és a kérelemben szereplő információk helytállóak és pontosak. Mellékelem a(z) [cég neve] (gyártó) tulajdonosi szerkezetére vonatkozó információkat.

Aláírás Dátum

A(z) [gyártó] igazgatója

A 443/2009/EK rendelet 11. cikke (1) bekezdésének b) pontja vagy 11. cikke (4) bekezdésének a) pontja

A 443/2009/EK rendelet 11. cikkének [(1) bekezdése] [(4) bekezdése] (*) szerinti mentesítés iránti kérelmet benyújtó [cég neve] (gyártó) képviselőjére jogosult személyként kijelentem, hogy az említett gyártó a hivatkozott rendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében kapcsolt gyártók csoportjának tagja. Legjobb tudomásom szerint a(z) [cég neve] (gyártó) megfelel a 443/2009/EK rendelet 11. cikkének [(1) bekezdése] [(4) bekezdése] (*) szerinti mentesítés jogosultsági kritériumainak, és a kérelemben szereplő információk helytállóak és pontosak. Mellékelem a(z) [cég neve] (gyártó) tulajdonosi szerkezetére vonatkozó információkat.

Aláírás Dátum

A(z) [gyártó] igazgatója

A 443/2009/EK rendelet 11. cikke (1) bekezdésének c) pontja

A 443/2009/EK rendelet 11. cikke szerinti mentesítés iránti kérelmet benyújtó [cég neve] (gyártó) képviselőjére jogosult személyként kijelentem, hogy az említett gyártó a hivatkozott rendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében kapcsolt gyártók csoportjának tagja, és a(z) /000/EK bizottsági rendelet 2. cikkében meghatározott saját termelő létesítményt és tervezési központot üzemeltet. Legjobb tudomásom szerint a(z) [név] (gyártó) megfelel a 443/2009/EK rendelet 11. cikkének [(1) bekezdése] szerinti mentesítés jogosultsági kritériumainak, és a kérelemben szereplő információk helytállóak és pontosak. Mellékelem a(z) [név] (gyártó) tulajdonosi szerkezetére vonatkozó információkat.

Aláírás Dátum

A(z) [gyártó] igazgatója

(*) A nem kívánt rész törölendő.

IV. MELLÉKLET

Átlagos fajlagos CO₂-kibocsátás az Unióban 2007-ben (gyártónként lebontva)

Gyártó	Átlagos kibocsátás [g/km]	Gyártó	Átlagos kibocsátás [g/km]
AIXAM	164,000	HONDA	157,613
ALPINA	219,932	HYUNDAI	162,046
AM GENERAL	357,000	ISUZU	176,133
ASTON MARTIN	377,860	IVECO	224,770
AUDI	184,752	JAGUAR	208,219
AUSTIN	450,000	KIA	157,239
AUTOMOBILES DANGEL	153,000	LAMBORGHINI	424,087
AVTOVAZ	216,632	LAND ROVER	250,399
BEAUFORD	208,000	LOTUS	208,399
BENTLEY	411,664	MAGYAR SUZUKI	156,280
BMW	171,684	MASERATI	354,687
BRABUS	246,000	MAZDA	172,568
BRONTO	233,000	MG	186,801
BUGATTI	577,667	MICHALAK	117,000
CATERHAM	236,088	MICROCAR	178,000
CHRYSLER	226,141	MITSUBISHI	174,649
CITROEN	142,536	MK SPORTSCARS	117,000
DACIA	154,650	MORGAN	202,324
DAIHATSU	153,070	NETHERLANDS CAR	141,061
DAIMLER	182,524	NISSAN	168,408
DIAMOND	260,000	OPEL	153,699
DONKERVOORT	194,000	OSV	135,915
DR MOTOR COMPANY	193,048	PERODUA	138,135
FERRARI	434,860	PEUGEOT	142,205
FIAT	141,496	PGO	201,767
FORD	149,343	PILGRIM	193,000
FUJI HEAVY INDUSTRIES	219,488	PORSCHE	287,710
GEELY	183,000	PROTON	155,185
GENERAL MOTORS	159,604	QUADZILLA	176,000
GM DAEWOO	160,071	QUATTRO	290,774
GUMPERT	342,000	RENAULT	146,893
GWM	253,480	ROLLS ROYCE	394,526
HC&E	220,000	ROVER	188,399

Gyártó	Átlagos kibocsátás [g/km]
RUF	327,000
SAAB	190,444
SALVADOR CAETANO	224,000
SANTANA	165,965
SEAT	151,184
SHUANGHUAN	270,000
SKODA	149,387
SOVAB	233,822
SSANGYONG	223,430
SUZUKI	166,012

Gyártó	Átlagos kibocsátás [g/km]
TATA	168,310
TIGER	244,000
TOYOTA	150,634
TVR	397,500
UAZ	314,000
VM	185,000
VOLKSWAGEN	162,152
VOLVO	189,616
WIESMANN	310,000

V. MELLÉKLET

A 2007-ben rendelkezésre álló legjobb technológiák és a 25 %-os fajlagos szén-dioxid-kibocsátási célérték figyelembevételével meghatározott kibocsátási referenciaértékek járműosztályonként

Járműosztály	Tömegosztály ⁽¹⁾	Teljesítmény/tömeg arány	Kibocsátási referenciaértékek [g/km]	CO ₂ -kibocsátási célérték [g/km]
1	1	alacsony	108	81
2	1	közepes	118	89
3	1	magas	153	115
4	2	alacsony	119	89
5	2	közepes	138	104
6	2	magas	153	115
7	3	alacsony	121	91
8	3	közepes	136	102
9	3	magas	150	113
10	4	alacsony	131	98
11	4	közepes	144	108
12	4	magas	162	122
13	5	alacsony	147	110
14	5	közepes	152	114
15	5	magas	179	134

⁽¹⁾ A 443/2009/EK rendelet szerinti, menetkész állapotú személygépkocsi tömege.

— Az egyes tömegosztályok a következő tömegértékekhez tartoznak (a legközelebbi egész számra kerekítve):

Tömegosztály	Tartomány [kg]
1	0–1 225 kg
2	1 226–1 375 kg
3	1 376–1 475 kg
4	1 476–1 625 kg
5	1 626+ kg

— Az egyes teljesítmény/tömeg arány szerinti osztályhoz tartozó teljesítmény/tömeg értékek a következők (a legközelebbi egész számra kerekítve):

Teljesítmény/tömeg arány szerinti osztály	Tartomány [W/kg]
Alacsony	0–65 W/kg
Közepes	66–85 W/kg
Magas	86+

A BIZOTTSÁG 64/2011/EU RENDELETE**(2011. január 26.)****az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (az egységes közös piac-szervezésről szóló rendelet),tekintettel a gyümölcs- és zöldségágazatban a 2200/96/EK, a 2201/96/EK és az 1182/2007/EK tanácsi rendeletre vonatkozó végrehajtási szabályok megállapításáról szóló, 2007. december 21-i 1580/2007/EK bizottsági rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 138. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 1580/2007/EK rendelet a mellékletében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1580/2007/EK rendelet 138. cikkében említett behozatali átalányértékeket e rendelet melléklete határozza meg.

2. cikk

Ez a rendelet 2011. január 27-én lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. január 26-án.

*a Bizottság részéről,
az elnök nevében,*José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.⁽²⁾ HL L 350., 2007.12.31., 1. o.

MELLÉKLET

Az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek

(EUR/100 kg)

KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	JO	78,3
	MA	59,8
	TN	100,1
	TR	102,1
	ZZ	85,1
0707 00 05	EG	182,1
	JO	84,0
	TR	101,4
	ZZ	122,5
0709 90 70	MA	57,2
	TR	121,1
	ZZ	89,2
0709 90 80	EG	66,7
	ZZ	66,7
0805 10 20	AR	41,5
	BR	41,5
	EG	56,5
	MA	57,1
	TN	75,2
	TR	69,0
	ZA	41,5
	ZZ	54,6
0805 20 10	IL	217,9
	MA	70,8
	TR	79,6
	ZZ	122,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	69,9
	IL	67,5
	JM	94,5
	MA	110,1
	PK	51,5
	TR	70,4
	ZZ	77,3
	ZZ	77,3
0805 50 10	AR	45,3
	TR	57,2
	UY	45,3
	ZZ	49,3
0808 10 80	AR	78,5
	CA	88,5
	CL	81,7
	CN	90,8
	MK	46,1
	NZ	78,5
	US	137,9
	ZZ	86,0
0808 20 50	CN	48,5
	US	127,1
	ZA	85,5
	ZZ	87,0

⁽¹⁾ Az országoknak az 1833/2006/EK bizottsági rendeletben (HL L 354., 2006.12.14., 19. o.) meghatározott nómenklatúrája szerint. A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

IV

(Az EK-Szerződés, az EU-Szerződés és az Euratom-Szerződés alapján 2009. december 1-je előtt elfogadott jogi aktusok)

AZ EFTA FELÜGYELETI HATÓSÁG HATÁROZATA 191/09/COL

(2009. április 22.)

az állami támogatásokra vonatkozó anyagi jogi és eljárásjogi szabályok hetvenedik, az értékvesztett eszközök EGT-bankszektorban történő kezeléséről szóló új fejezet bevezetésével történő módosításáról

AZ EFTA FELÜGYELETI HATÓSÁG ⁽¹⁾,

TEKINTETTEL az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra ⁽²⁾ és különösen annak 61–63. cikkére és 26. jegyzőkönyvére,

TEKINTETTEL az EFTA-államok közötti, Felügyeleti Hatóság és Bíróság létrehozásáról szóló megállapodásra ⁽³⁾ és különösen annak 24. cikkére és 5. cikke (2) bekezdésének b) pontjára,

MIVEL a felügyeleti és bírósági megállapodás 24. cikke értelmében a Hatóságnak kell érvényre juttatnia az EGT-megállapodás állami támogatásra vonatkozó rendelkezéseit,

MIVEL a felügyeleti és bírósági megállapodás 5. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján a Hatóság köteles közleményeket vagy iránymutatásokat kiadni az EGT-megállapodás által szabályozott ügyekben, amennyiben ezen megállapodás vagy a felügyeleti és bírósági megállapodás kifejezetten így rendelkezik, vagy amennyiben a Hatóság ezt szükségesnek ítéli,

EMLÉKEZTETVE a Hatóság által 1994. január 19-én elfogadott, állami támogatással kapcsolatos anyagi jogi és eljárásjogi szabályokra ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ A továbbiakban: a Hatóság.

⁽²⁾ A továbbiakban: EGT-megállapodás.

⁽³⁾ A továbbiakban: felügyeleti és bírósági megállapodás.

⁽⁴⁾ A Hatóság által 1994. január 19-én elfogadott és közzétett, az EGT-megállapodás 61. és 62. cikkének, valamint a felügyeleti és bírósági megállapodás 3. jegyzőkönyve 1. cikkének alkalmazására és értelmezésére vonatkozó iránymutatás, amelyet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (a továbbiakban: HL) (HL L 231., 1994.9.3., 1. o.) és 32. EGT-kiegészítésében (1994.9.3., 1. o.) tettek közzé. Az iránymutatást (a továbbiakban: az állami támogatásokról szóló iránymutatás) legutóbb 2009. április 22-én módosították. Az állami támogatásokról szóló iránymutatás frissített változatát közzétették a Hatóság honlapján: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

MIVEL 2009. február 25-én az Európai Közösségek Bizottsága (a továbbiakban: Bizottság) közleményt fogadott el az értékvesztett eszközök közösségi bankszektorban történő kezeléséről ⁽⁵⁾,

MIVEL ez a közlemény az Európai Gazdasági Térséget is érinti,

MIVEL az EGT állami támogatásra vonatkozó szabályainak egységes alkalmazását az egész Európai Gazdasági Térségben biztosítani kell,

MIVEL az EGT-megállapodáshoz csatolt XV. melléklet végén szereplő „Általános megjegyzések” cím II. pontja értelmében a Hatóság a Bizottsággal folytatott konzultációt követően elfogadja az Európai Bizottság által elfogadott jogi aktusoknak megfelelő jogi aktusokat,

AZT KÖVETŐEN, hogy az Európai Bizottság konzultált,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy a Hatóság a tárgyban 2009. április 9-én kelt levelében konzultált az EFTA-államokkal,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az állami támogatásokról szóló iránymutatást módosítani kell az értékvesztett eszközök EGT-bankszektorban történő kezeléséről szóló új fejezet iránymutatásba foglalásával. Az új fejezet e határozat mellékletében található.

2. cikk

Ennek a határozatnak a címzettje az Izlandi Köztársaság, a Liechtensteini Hercegség és a Norvég Királyság.

⁽⁵⁾ HL C 72., 2009.3.26., 1. o.

3. cikk

Csak az angol nyelvű szöveg hiteles.

Kelt Brüsszelben, 2009. április 22-én.

az EFTA Felügyeleti Hatóság részéről

Per SANDERUD
elnök

Kurt JÄGER
testületi tag

MELLÉKLET

AZ ÉRTÉKVESZTETT ESZKÖZÖK KEZELÉSE AZ EGT-BANKSZÉKTORBAN ⁽¹⁾

1. Bevezetés

- (1) A nagykereskedelmi hitelpiacok működését 2007 közepe óta súlyos zavarok nehezítik. Ennek eredményeként a bankszektor likviditása beszűkült, és csökkent a bankok hajlandósága arra, hogy akár egymásnak, akár általánosságban véve a vállalkozásoknak hitelt nyújtsanak. Ahogy a hitelpiacok működési zavarai az elmúlt másfél évben felerősödtek, úgy mélyült a pénzügyi válság, és a világgazdaság súlyos recesszióba került.
- (2) A bankszektor és általánosságban a pénzügyi rendszer stabilitásának biztosítása nélkül aligha számíthatunk a pénzügyi válság megoldására és a világgazdaság recesszióból való kilábalására. Csak ekkor állhat ugyanis helyre a befektetők bizalma és tudnak visszatérni a bankok rendes hitelezési gyakorlatukhoz. Ennek megfelelően az EGT-államok intézkedéseket hoztak bankszektoruk stabilitásának megerősítésére és a hitelezés támogatására, például állami források felhasználásával új tőkeinjekciókat nyújtanak, valamint a banki hitelekhez állami kezességvállalást biztosítanak.
- (3) Több EGT-állam is bejelentette azon szándékát, hogy meglévő támogatási intézkedéseit a bankok értékvesztett eszközeinek valamilyen formában történő átvétele révén egészítse ki. E bejelentések – az Egyesült Államok hasonló intézkedésével párhuzamosan – széles körű vitát indítottak az EGT-n belül az eszközátvétel mint a kormányzat által alkalmazott banktámogatási intézkedés hasznáról. A vita kontextusában az Európai Bizottság szolgálatai – az Európai Központi Bankkal (EKB) folytatott konzultációt követően és az eurorendszer 2009. február 5-én kiadott ajánlásaira építve – kidolgozták az EFTA Felügyeleti Hatóság állami támogatásokról szóló iránymutatása e fejezetének megfelelő bizottsági közleményt (lásd az 1. mellékletet).
- (4) E fejezet azon nehézségekre összpontosít, amelyekkel az EFTA-államok az eszközátvételi intézkedések mérlegelése, kidolgozása és alkalmazása során találják szemben magukat. Általános szinten ezek a kérdések a következőket foglalják magukban: jogosan alkalmazható-e az eszközátvétel a pénzügyi stabilitás megőrzésének és a banki hitelezés támogatásának eszközeként; a bankszektor életképességére és a költségvetés fenntarthatóságára vonatkozó hosszabb távú megfontolások, amelyeket figyelembe kell venni az eszközátvételi intézkedések alkalmazásának mérlegelésekor; valamint az eszközátvételre vonatkozó közös és koordinált EGT-n belüli megközelítés iránti szükséglet az egyenlő feltételek biztosítása érdekében. Ezen EGT-n belüli megközelítés kontextusában e fejezet konkrétabb iránymutatást is nyújt az állami támogatás szabályainak eszközátvételre történő alkalmazásáról, olyan kérdéskörökre összpontosítva, mint: i. átláthatóság és közzétételi követelmények; ii. a terhek megosztása az állam, a részvényesek és a hitelezők között; iii. a kedvezményezettek célzó ösztönzők összehangolása a közérdekű célkitűzésekkel; iv. az eszközátvételi intézkedések kidolgozásának alapelvei a jogosultságot, valamint az értékvesztett eszközök értékelését és kezelését illetően; és v. az eszközátvétel, más kormányzati támogató intézkedések és a bankok szerkezetátalakítása közötti kapcsolat.

2. Eszközátvétel mint a pénzügyi stabilitás megőrzésének és a hitelezés élénkítésének eszköze

- (5) A 2008-ban bejelentett EGT-állami mentőcsomagok közvetlen célja a pénzügyi stabilitás megőrzése és a reálgazdaságnak nyújtott hitelek kínálatának növelése. Túl korai lenne még végleges következtetést levonni a csomagok hatékonyságát illetően, de egyértelmű, hogy elhárították a pénzügyi meggyengülés veszélyét, és támogatták a fontos bankközi piacok működését. Másrészt viszont a reálgazdaságnak nyújtott hitelezés kedvezőtlenül alakult a csomagok bejelentése óta, és a legfrissebb statisztikák a hitelek növekedésének erőteljes visszaesését jelzik ⁽²⁾. Számos EGT-államban egyre gyakrabban jelzik a vállalkozások, hogy nem jutnak bankhitelhez, és úgy tűnik, a hitelpolitika szigorítása erősebb annál, amit a ciklikus megfontolások indokolnának.
- (6) A hitelek elégtelen áramlásának egyik fő oka az értékvesztett eszközök felderítésével és értékelésével kapcsolatos bizonytalanság, amely a válság kezdete óta a problémák egyik forrása a bankszektorban. Az eszközértékeléssel kapcsolatos bizonytalanság nem csupán a bankszektorba vetett bizalmat gyengítette tovább, hanem mérsékelte az eddig meghozott kormányzati támogató intézkedések hatását is. A bankok feltőkésítése például puffert teremtett ugyan az eszközök értékvesztése ellen, de a nyújtott tőkepuffer jelentős részét elnyelték a bankok által az eszközök

⁽¹⁾ Ez a fejezet megfelel az Európai Bizottság *Értékvesztett eszközök közösségi bankszektorban történő kezeléséről* című közleményének.

⁽²⁾ Bár az euroövezetre vonatkozó adatok szerint a vállalkozásoknak nyújtott hitelek helytállnak, a háttérben gyengülő tendencia mutatkozik, és a hitelezés növekedése 2008 végéig hónapról hónapra egyértelműen lassult. 2008 decemberében 0,4 %-kal kevesebb hitelt nyújtottak a magán gazdaságnak (nem monetáris pénzügyi intézményeknek nyújtott hitelek, kormányzat nélkül) mint novemberben.

jövőbeli értékvesztésére képzett céltartalékok. A bankok már tettek lépéseket az értékvesztett eszközök problémájának kezelésére. Így például jelentős összegű értékvesztést írtak le az eszközoldalon ⁽¹⁾, lépéseket tettek a fennmaradó veszteségek korlátozására az eszközök mérlegen belüli átcsoportosítása révén, és fizetőképességi pozíciójuk javítása érdekében fokozatosan pótlólagos tőkét tettek félre. Mindazonáltal a problémát nem sikerült megfelelő mértékben orvosolni, és a gazdaság lelassulásának nem várt mértéke most azt vetíti előre, hogy a banki eszközök hitelminőségének romlása tovább fokozódik és nagyobb kiterjedésű lesz.

- (7) Az eszközátvétel közvetlenül kezelné a bankok mérlegének minőségével kapcsolatos bizonytalanság kérdését, és ezáltal segítene feléleszteni a szektorba vetett bizalmat. Emellett segítene elkerülni azt is, hogy szükség legyen a bankok többszöri, ismételt feltőkésítésére, amikor a realgazdaság romló helyzete közepette ismét nő az eszközök értékvesztésének mértéke. Erre alapozva számos EGT-állam aktívan mérlegeli az értékvesztett banki eszközök átvételének alkalmazását a többi intézkedés kiegészítéseként.

3. Hosszabb távú megfontolások: a bankszektor életképességének helyreállítása és az államháztartás fenntarthatósága

- (8) Az eszközátvételi intézkedéseket úgy kell kialakítani és végrehajtani, hogy a lehető leghatékonyabban teljesítsék a pénzügyi stabilitás megőrzésére és a banki hitelezés élénkítésére vonatkozó közvetlen célkitűzéseket. Ebben az összefüggésben fontos, hogy a megfelelő feltételek meghatározása és árszabás, valamint szükség esetén kötelező részvétel révén biztosítsuk az eszközátvételi intézkedésekben való megfelelő részvételt. Az eszközátvételi intézkedések kialakítása és végrehajtása során azonban nem szabad figyelmünket csupán e közvetlen célkitűzésekre korlátozni. Elengedhetlen, hogy hosszabb távú megfontolásokat is figyelembe vegyünk.

- (9) Ha az eszközátvételi intézkedések végrehajtása során nem ügyelünk a bankok közötti (EFTA-államokon belüli és határokon átnyúló) verseny súlyos torzulásának az EFTA Felügyeleti Hatóság állami támogatásokról szóló iránymutatásával összhangban történő elkerülésére, ideértve szükség esetén a kedvezményezettek szerkezetátalakítását is, strukturálisan gyengébb EGT-bankszektor jön létre, ami negatív hatással lesz a szélesebb értelemben vett gazdaság termelési potenciáljára. Emellett ahhoz vezethet, hogy újra meg újra szükség lesz a szektorba történő kormányzati beavatkozásra, ami fokozatosan növekvő terhet ró az államháztartásra. Tekintettel az állam kockázatának valószínű mértékére, ezek igen komoly veszélyek. E hosszabb távú káros hatás kockázatának korlátozása érdekében kellően célzottá kell tenni a bankszektorba történő kormányzati beavatkozást, és olyan magatartásbeli biztosítókkal kell kiegészíteni, amelyek összehangolják a bankok ösztönzőit a közérdekű célkitűzésekkel. Ezen intézkedéseknek a bankszektor életképességének helyreállítására irányuló általános erőfeszítés részét kell képezniük, és a szükséges szerkezetátalakításokra kell alapulniuk. A bankszektor kormányzati támogatás fejében történő szerkezetátalakításának szükségességét az állami támogatások szabályainak összefüggésében az 5. és 6. szakasz tárgyalja részletesebben.

- (10) Az eszközátvételi intézkedések kialakításának és végrehajtásának mérlegelése során elengedhetlen, hogy az EFTA-államok költségvetési megfontolásokat is figyelembe vegyenek. A teljes várt eszközleírásra vonatkozó becslések arra utalnak, hogy az eszközátvétel – tényleges, potenciális vagy mindkettő – költségvetési költségei abszolút értékben és az EFTA-államok GDP-jéhez viszonyítva egyaránt jelentősek lehetnek. Az eszközátvétel (és más intézkedések) révén nyújtott kormányzati támogatás nem lehet olyan mértékű, hogy az aggodalmat okozzon az államháztartás fenntarthatóságával kapcsolatban, például túlzott mértékű eladósodottság vagy finanszírozási problémák miatt. Ezek a megfontolások különösen fontosak a jelenlegi helyzetben, amikor egyre nagyobb a költségvetési hiány, nő az államadósság szintje, és a kormányok nehézségekkel néznek szembe az államkötvények kibocsátásával kapcsolatban.

- (11) Konkrétabban, az EFTA-államok költségvetési helyzete fontos tényező lesz annak eldöntésénél, hogy a következők közül melyik lehetőséget válasszák az átvétel tárgyát képező eszközök esetében: eszközvásárlás, eszközbiztosítás, eszközcsere vagy ezek egy kombinációja ⁽²⁾. Elképzelhető, hogy az eszközátvétel különböző formái esetében nem lesz jelentős különbség az államháztartási politika hitelességére gyakorolt hatás tekintetében, mivel a pénzügyi piacok hajlamosak a potenciális veszteségeket hasonló alapon leszámitolni ⁽³⁾. Mindazonáltal az értékvesztett eszközök közvetlen megvásárlását szükségessé tevő megközelítés nagyobb azonnali hatást gyakorolna a költségvetési rátákra és a kormányzati finanszírozásra. Bár az értékvesztett eszközök kezelésére választott módszer az egyes EFTA-államok felelősségi körébe tartozik, érdemes megfontolni olyan hibrid megoldások alkalmazását, amelyek során az elértéktelenedett eszközöket kiveszik a bankok mérlegéből és egy olyan (a bankokon belüli vagy kívüli)

⁽¹⁾ 2007 közepétől 2009 első negyedévéig összesen 1 063 milliárd USD értékben számoltak el eszközök után értékvesztést, ebből 737,6 milliárd USD-t egyesült államokbeli székhelyű, 293,7 milliárd USD-t pedig európai székhelyű bankok jelentettek be. Ez utóbbin belül 68 milliárd USD-t Svájcban jelentettek. A már bejelentett eszközleírás tetemes volta ellenére az IMF jelenlegi becslése szerint a bankok eszközértékvesztéséhez kapcsolódó teljes vesztesége valószínűleg eléri majd a 2 200 milliárd USD-t. Ez a becslés a világszinten birtokolt egyesült államokbeli eredetű és értékpaprosított jelzáloghiteleken, fogyasztási és vállalati hiteleken alapul, és a válság kezdete óta folyamatosan nőtt. Néhány piaci elemző véleménye szerint a veszteségek teljes összege lényegesen nagyobb lehet ennél. Nouriel Roubini például, aki következetesen a hivatalos becslések túl alacsony voltát hangoztatta, most úgy véli, hogy csak az Egyesült Államokban 3 600 milliárd USD lehet a teljes veszteség.

⁽²⁾ E megoldásokat a 2. melléklet tárgyalja részletesebben.

⁽³⁾ A kormányzat általi eszközvásárlás hosszabb távon nem feltétlenül jár súlyos költségvetési terhekkel, ha a megszerzett eszközök jelentős része később nyereséggel adható el (lásd az amerikai és svéd példát a 2. mellékletben). Mindazonáltal első körben költségvetési kiadásokat okoz, ami növeli a bruttó államadósságot és az államháztartás bruttó finanszírozási szükségletét. Az államadósság értékvesztett eszközökre történő átváltásán alapuló megközelítés használható a kötvénykibocsátáshoz kapcsolódó operatív problémák könnyítésére, de ezzel nem kerülhető el a költségvetési rátákra gyakorolt hatás, sem pedig az államadósság piaci kínálatának növekedése.

különálló egységbe vezetik át, amely valamilyen módon kormányzati garanciát élvez. Ez a megközelítés vonzó, mivel a bankrendszerbe vetett bizalom szemszögéből az eszközvásárlás számos előnyét biztosítja, ugyanakkor a költségvetésre gyakorolt azonnali hatása korlátozott.

- (12) Tekintettel a költségvetési források korlátozott voltára, helyénvaló lehet az eszköztvételi intézkedéseket csupán néhány, pénzügyi rendszerkockázati tényezőnek minősített bankra összpontosítani. Néhány EFTA-állam esetében a bankok számára nyújtott eszköztvételt erőteljesen korlátozhatják meglévő költségvetési megszorításaik és/vagy bankjaik mérlegének a GDP-hez viszonyított nagysága.

4. Az EGT-n belüli közös és koordinált megközelítés szükségessége

- (13) Az eszköztvételi intézkedések valamely formájának mérlegelése során össze kell egyeztetni a pénzügyi stabilitás és a banki hitelezés közvetlen célkitűzéseit az EGT-n belüli bankszektorra, az EGT piacára és a szélesebb értelemben vett gazdaságra gyakorolt káros hatás elkerülésének hosszabb távú szükségletével. Ez leghatékonyabban az EGT-n belüli közös és összehangolt megközelítés révén érhető el, amelynek általános célkitűzései a következők:

- A piaci bizalom megerősítése a pénzügyi válságra való hatékony EGT-szintű válaszadási képesség demonstrálása és az EGT-államok közötti, valamint a szélesebb pénzügyi piacokon továbbgyűrűző pozitív hatások létrehozása révén.
- Az EGT-államok közötti negatív továbbgyűrűző hatások korlátozása abban az esetben, amikor az elsőként cselekvő EGT-állam által bevezetett eszköztvételi intézkedések eredményeként nyomás nehezedik a többi EGT-államra, hogy kövesse a példát, és fennáll az EGT-államok közötti támogatási verseny kialakulásának veszélye.
- Az EGT piaca pénzügyi szolgáltatásainak védelme az EGT-államok által bevezetett eszköztvételi intézkedések konzisztenciájának biztosítása és a pénzügyi protekcionizmus elkerülése révén.
- Az állami támogatásra vonatkozó ellenőrzési követelményeknek és minden más jogi követelménynek való megfelelés biztosítása az eszköztvételi intézkedések konzisztens voltának további biztosítása, valamint a versenytorzítás és a morális kockázat minimalizálása révén.

- (14) Az EGT-államok közötti koordinációra csak általános szinten van szükség, és ez elérhető úgy, hogy közben elegendő mértékű rugalmasságot őrizzünk meg az intézkedéseknek az egyes bankok sajátos helyzetéhez igazításához. Az elégséges előzetes koordináció hiányában e célkitűzések közül sok csak pótlólagos utólagos állami támogatási ellenőrzési követelmények révén érhető el. Ezért az eszköztvételi intézkedések alapvető jellegzetességeire vonatkozó közös iránymutatás segítene minimalizálni az állami támogatási szabályok keretében elvégzett értékelés eredményeként szükségessé váló korrekciókat és kiigazításokat. A következő szakaszok tartalmazzák ezt az iránymutatást.

5. Iránymutatás az állami támogatási szabályok eszköztvételi intézkedésekre történő alkalmazásáról

- (15) A bankok rendes feladata az általuk megvásárolt eszközök kockázatának értékelése és annak biztosítása, hogy minden kapcsolódó veszteséget fedezni tudjanak⁽¹⁾. Mindazonáltal a pénzügyi stabilitás támogatása érdekében mérlegelhető az eszköztvétel. Az állam általi eszköztvételi intézkedések annyiban állami támogatásnak minősülnek, amennyiben a kedvezményezett bankot mentesítik az értékvesztett eszközök miatti veszteség vagy lehetséges veszteségre képzett tartalék könyvelésének kényszere alól (vagy kompenzálják ezért), és/vagy szavatolóótként szabadítanak fel más célokra. Különösen ez a helyzet, ha az értékvesztett eszközöket a piaci árnál magasabb értéken vásárolják meg, vagy biztosítják, vagy ha a biztosítás díja nem kompenzálja az államot a garancia keretében felmerülő kötelezettség maximális lehetséges összegéért⁽²⁾.
- (16) Az eszköztvételi intézkedésekhez nyújtott valamennyi támogatásnak összhangban kell azonban lennie a szükségesség, az arányosság és a versenytorzítás minimalizálásának alapelveivel. A segítségnyújtás e formája súlyosan torzítja a versenyt a kedvezményezett és a kedvezményben nem részesülő bankok, illetve a különböző mértékben rászoruló kedvezményezett bankok között. Az alapvetően stabil, kedvezményben nem részesülő bankok úgy érezhetik, piaci versenypozíciójuk megőrzése érdekében kénytelenek mérlegelni a kormányzati intervenció igénybevételét. Hasonló módon torzulhat a verseny az EGT-államok között is: fennáll a támogatási verseny kockázata (amikor az EGT-államok a más EGT-állambeli bankokra gyakorolt hatásra való tekintet nélkül próbálják megmenteni saját bankjaikat), valamint a pénzügyi protekcionizmus felé fordulás és a belső piac szétföredezésének veszélye. Ezért az eszköztvételi programban való részvételt egyértelműen megfogalmazott és objektív kritériumoktól kell függővé tenni annak elkerülése érdekében, hogy egyes bankok jogtalan előnyben részesüljenek.

⁽¹⁾ A bankok tipikusan számos különböző eszközt birtokolnak, beleértve a következőket: készpénz, pénzügyi eszközök (kincstárjegyek, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, tulajdonviszonyt megtestesítő értékpapírok, értékesíthető hitelek és áruk), derivatívák (swapok, opciók), hitelek, pénzügyi befektetések, immateriális javak, telkek, ingatlanok és felszerelések. Veszteség keletkezhet, ha az eszközöket könyv szerinti értékük alatt értékesítik, ha értékük csökkent és a lehetséges jövőbeli veszteségre tartalékokat képeznek, vagy utólag, ha a lejáratkori hozam alacsonyabb, mint a könyv szerinti érték.

⁽²⁾ A garancia állami támogatásnak minősül, ha a kedvezményezett bank nem talál a piacon olyan független magángazdasági szereplőt, amely hajlandó lenne hasonló garanciát nyújtani. Az állami támogatás összege az állam maximális nettó kötelezettségének összege.

(17) Az EFTA Felügyeleti Hatóság (a továbbiakban: a Hatóság) pénzügyi intézetekről szóló iránymutatásában rögzítette az állami támogatási szabályoknak és különösen az EGT-megállapodás 61. cikke (3) bekezdése b) pontjának a bankok vonatkozásában a jelenlegi pénzügyi világválsággal összefüggésben hozott támogatási intézkedésekre történő alkalmazásának alapelveit⁽¹⁾. A Hatóság ezt követően az állami támogatásokról szóló iránymutatás egy új fejezetében⁽²⁾ részletesebb iránymutatást nyújtott ezen alapelveknek a feltőkésítésre történő gyakorlati alkalmazásáról. Ugyanezen elvekre alapozva az itt közzétett iránymutatás megállapítja az eszközátvételi intézkedések vagy programok azon legfontosabb jellemzőit, amelyek nem csupán hatékonyságukat, hanem a versenyre gyakorolt hatásukat is meghatározzák. Ezen iránymutatás – azok egyedi helyzetétől függetlenül – egyformán vonatkozik valamennyi, eszközátvételi intézkedésben részesülő bankra, de alkalmazásának gyakorlati végrehajtása a kedvezményezett kockázati profilja és életképessége függvényében változhat. Az iránymutatás alapelvei értelemszerűen alkalmazandók, ha két vagy több EGT-állam koordinálja a határokon átnyúló tevékenységű bankokra irányuló eszközátvételi intézkedéseit.

(18) Ezen iránymutatás célja, hogy koordinált elveket és feltételeket határozzon meg az eszközátvételi intézkedések lehető legnagyobb mértékű hatékonyságának biztosítása érdekében az EGT piacán, figyelembe véve a rendes piaci feltételekhez való visszatérés hosszú távú célkitűzését, ugyanakkor elegendő rugalmasságot őrizzen meg a sajátosságok kezeléséhez, illetve ahhoz, hogy a pénzügyi stabilitás érdekében pótlólagos intézkedéseket vagy eljárásokat biztosítson egyedi vagy nemzeti szinten. A hatékony eszközátvételi intézkedések eredménye a reálgazdaságnak történő hitelezés fenntartása kell hogy legyen.

5.1. *A probléma megfelelő meghatározása és megoldási lehetőségek: teljes körű előzetes átláthatóság, az értékvesztések közzététele és a támogatásra jogosult bankok előzetes értékelése*

(19) Minden eszközátvételi intézkedésnek a következők egyértelmű meghatározásán kell alapulnia: a bank eszközökkel kapcsolatos problémájának nagysága, tényleges fizetőképessége a támogatás előtt, valamint kilátásai az életképesség helyreállítására. Ennek során megfelelő mértékben mérlegelni kell valamennyi lehetséges alternatívát a szükséges szerkezetátalakítási folyamat megkönnyítése, a piaci szereplők ösztönzőinek torzulása és annak elkerülése érdekében, hogy állami forrásokat pazaroljanak anélkül, hogy ezzel hozzájárulnának a reálgazdaságnak nyújtott hitelek rendes szintjének helyreállításához.

(20) Ezért, azon kockázat minimalizálása érdekében, hogy ugyanazon kedvezményezett esetében újból és újból felmerüljön az állami beavatkozás iránti igény, az eszközátvétel előfeltételeként a következő kritériumoknak kell teljesülniük:

— A támogatás iránti kérelem feltétele a támogatható bankok teljes körű előzetes átláthatósága és az eszközátvételi intézkedés tárgyát képező eszközök megfelelő értékelésen alapuló, elismert független szakemberek által ellenőrzött és az illetékes felügyeleti hatóság által hitelesített értékvesztésének teljes körű közzététele az 5.5. szakaszban kifejtett értékelési alapelvekkel összhangban⁽³⁾. Az értékvesztéseket a kormányzati beavatkozás előtt kell közzétenni. Ennek alapján meghatározható a támogatás összege és a banknál az eszközátvétel következtében felmerülő veszteség nagysága⁽⁴⁾.

— Valamely bank támogatás iránti kérelmét a bank tevékenységeinek és mérlegének teljes körű felülvizsgálata követi, amelynek célja a bank tőkemegfelelésének és jövőbeli életképességre vonatkozó kilátásainak értékelése (életképesség-elemzés). Ez a felülvizsgálat az eszközátvételi program tárgyát képező értékvesztett eszközök ellenőrzésével párhuzamosan történik, de – tekintettel kiterjedésére – befejezhető a bank eszközátvételi programba történő belépését követően is. Az életképesség-elemzés eredményeit be kell jelenteni a Hatóságnak, és figyelembe kell venni a szükséges nyomon követő intézkedések értékelése során (lásd a 6. szakaszt).

5.2. *Az értékvesztett eszközökhöz kapcsolódó költségek megosztása az állam, a részvényesek és a hitelezők között*

(21) Általános alapelvként, az értékvesztett eszközökhöz kapcsolódó veszteségeket a lehető legnagyobb mértékben a bankoknak maguknak kell viselniük. Ez először is teljes körű előzetes átláthatóságot és közzétételt tesz szükségessé, ezt követi az eszközök kormányzati beavatkozás előtti korrekt értékelése, valamint az állam megfelelő ellentételezése az eszközátvételi intézkedésért, bármely formában is valósuljon meg ez utóbbi, a konkrét választott modelltől

⁽¹⁾ A Hatóság állami támogatásokról szóló iránymutatásának VIII. része: *Az állami támogatásokról szóló szabályoknak a pénzügyi intézetek vonatkozásában a jelenlegi pénzügyi világválsággal összefüggésben tett intézkedésekre történő alkalmazása* (a HL L 17., 2011.1.20., 1. o. és 3. EGT-kiegészítésében [2011.1.20., 1. o.] tették közzé). A Hatóság állami támogatásokról szóló iránymutatásának frissített változatát közzétették a Hatóság honlapján: <http://www.efasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

⁽²⁾ A Hatóság állami támogatásokról szóló iránymutatásának VIII. része: *A pénzügyi intézetek feltőkésítése a jelenlegi pénzügyi válságban: a támogatás szükséges minimális szintre történő korlátozása és az indokolatlan versenytorzulás kiküszöbölését célzó biztosítékok* (a HL L 17., 2011.1.20., 1. o. és 3. EGT-kiegészítésében [2011.1.20., 1. o.] tették közzé). A Hatóság állami támogatásokról szóló iránymutatásának frissített változatát közzétették a Hatóság honlapján: <http://www.efasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>

⁽³⁾ A terhek megfelelő megosztásával járó eszközátvételi intézkedés mérlegre gyakorolt hatására vonatkozó közzétételi követelmény sérelme nélkül az „átláthatóság” és „teljes körű közzététel” kifejezések a nemzeti hatóságok, az érintett független szakemberek és a Hatóság felé biztosított átláthatóságot jelentik.

⁽⁴⁾ A támogatás összege az eszközök (rendszerint tényleges gazdasági értékükön alapuló) átvételi értéke és a piaci ár közötti különbségnek felel meg. E fejezetben a felmerült veszteség összege az eszköz átvételi értéke és könyv szerinti értéke közötti különbség. A tényleges veszteség rendszerint csak utólag válik ismertté.

függetlenül biztosítva ezzel a részvényesek azonos mértékű felelősségvállalását és teherviselését. Ezen elemek kombinációja lehetővé teszi, hogy – figyelembe véve a segítségnyújtás különböző típusainak egyedi jellegzetességeit – az állami támogatás valamennyi formája esetében biztosított legyen a teherviselés átfogó koherenciája ⁽¹⁾.

- (22) Amennyiben az eszközök megfelelő értékelését és a veszteségek korrekt meghatározását ⁽²⁾ követően a bank állami beavatkozás nélkül technikai fizetésektelenség állapotába kerülne, az EGT- és a nemzeti jogszabályokkal összhangban csődgondnokság alá kell helyezni vagy fel kell számolni. Ilyen helyzetben a pénzügyi stabilitás és a bizalom megőrzése érdekében helyénvaló lehet a kötvénytulajdonosok védelme vagy a nekik nyújtott garancia ⁽³⁾.
- (23) Amennyiben valamely bank csődgondnokság alá helyezése vagy felszámolása a pénzügyi stabilitás megőrzése szempontjából nem tűnik ajánlatosnak ⁽⁴⁾, garancianyújtás vagy eszközvásárlás formájában szigorúan a minimumra korlátozott támogatás nyújtható a bankoknak, hogy a szerkezetátalakítás vagy a rendes felszámolás tervének kidolgozásához szükséges időszakban folytathassák működésüket. Ilyen esetekben a részvényesektől elvárható, hogy legalább a tőkeemegfelelőség jogszabályban előírt mértékének eléréséig részt vegyenek a veszteségek viselésében. Érdemes megfontolni az államosítás lehetőségeit is.
- (24) Amennyiben előzetesen nem érhető el teljesen a megosztott teherviselés, a bank számára elő kell írni a veszteséghez vagy a kockázatfedezéshez egy későbbi szakaszban való hozzájárulást, például visszakövetelési rendelkezés formájában, vagy biztosítási program esetében a bank által viselendő (tipikusan minimum 10 %-os) „első veszteségre” vonatkozó rendelkezés és a reziduális veszteség megosztásáról szóló rendelkezés segítségével – ez utóbbi révén a bank százalékos (tipikusan minimum 10 %-os) arányban részesedik minden további veszteségből ⁽⁵⁾.
- (25) Általános szabályként elmondható, hogy minél kisebb a kezdeti hozzájárulás, annál nagyobb szükség van a későbbi szakaszokban a részvényesek hozzájárulására ahhoz, hogy a szükséges szerkezetátalakítás értékelése során korlátozzák a verseny torzulását. A részvényesek hozzájárulása történhet az állami veszteségek bankrészvénynyé alakítása révén és/vagy pótlólagos kompenzációs intézkedések formájában.

5.3. A bankok eszközátvételi intézkedésben való részvétele ösztönzőinek összehangolása a közérdekű célkitűzésekkel

- (26) Általános jellemzőként az értékvesztett eszközök átvételi programjai esetében a jelentkezési időszakot a program kormányzat általi elindításától számított hat hónapra kell korlátozni. Ez egyrészt korlátozza a bankok azon készletét, hogy elhalasszák a közzétételeket annak reményében, hogy egy későbbi időpontban nagyobb mértékű eszközátvételben részesüljenek, másrészt megkönnyíti a bankszektor problémáinak gyors megoldását, mielőtt a gazdasági hanyatlás tovább súlyosbítja a helyzetet. A hat hónapos jelentkezési időszak alatt a bankok bejelenthetik az eszközátvételi intézkedések által lefedendő támogatható eszköz-kosarakat, amely során lehetőség van a görgetésre (rollover) ⁽⁶⁾.
- (27) Szükség lehet megfelelő mechanizmusok kialakítására annak biztosítása érdekében, hogy azok a bankok, amelyeknek a leginkább szükségük van az eszközátvételre, részt vegyenek a kormányzati intézkedésben. E mechanizmusok magukban foglalhatják a programban való kötelező részvétel, de legalább a felügyelő hatóságok felé történő közzétételt kötelezővé kell tenni. Ha valamennyi bank számára kötelezővé teszik az eszközökhöz kapcsolódó problémáik nagyságának feltárását, az EFTA-állami szinten hozzájárul az eszközátvételi program iránti szükséglet és annak szükséges mértéke világos meghatározásához.
- (28) Amennyiben a részvétel nem kötelező, a program tartalmazhat megfelelő ösztönzőket (mint például opciós utalványok vagy jogok kiosztása a meglévő részvényeseknek, amelyekkel kedvezményes feltételekkel vehetnek részt a jövőbeli magántőke-emelésben), amelyek az átláthatóság és közzététel, a valós értékelés és a megosztott teherviselés elveitől való eltérés nélkül könnyítik meg a program bankok általi elfogadását.
- (29) Részvételre a hat hónapos jelentkezési határidőt követően csak kivételes esetben és olyan előre nem látható körülmények esetében lesz lehetőség, amelyekért a bank nem felelős ⁽⁷⁾, és ekkor is csak szigorúbb feltételek, például az államnak fizetendő magasabb ellentételezés és/vagy magasabb szintű kompenzációs intézkedések mellett.

⁽¹⁾ Az eszközátvételi intézkedések bizonyos mértékig összehasonlíthatók a tőkeinjekcióval, mivel veszteségátvállalási mechanizmust biztosítanak, és hatással vannak a szavatolótőkére. Az előbbi esetében azonban az állam általában nagyobb kockázatot vállal, amely az értékvesztett eszközök egy speciális portfóliójához kapcsolódik, és nincs közvetlen hozzájárulás a bank egyéb jövedelemteremtő tevékenységeiből és forrásaiból – így az állam kockázata nagyobb lehet a bankban meglévő részesedésénél. Tekintettel arra, hogy az eszközátvételi intézkedés hátrányai meghaladják előnyeit, ellentételezésének rendes esetben nagyobbannak kell lennie, mint a tőkeinjekcióé.

⁽²⁾ Az eszközök könyv szerinti értékének összehasonlítása átvételi értékükkel (azaz tényleges gazdasági értékükkel).

⁽³⁾ A részvényesek védelme azonban rendes esetben kizárt. Lásd az NN 39/08 (Dánia, a Roskilde Bank likvidálásához nyújtott támogatás) és NN 41/08 (Egyesült Királyság, a Bradford & Bingleynek nyújtott mentési támogatás) bizottsági határozatot.

⁽⁴⁾ Ez előfordulhat abban az esetben, ha a bank mérete vagy tevékenységének típusa miatt a csődgondnoki vagy bírósági eljárást, illetve a rendes felszámolást nem lehetne a más pénzügyi intézményekre vagy a realgazdaságnak történő hitelezésre gyakorolt veszélyes szisztematikus hatás nélkül végrehajtani. E tekintetben szükség van a monetáris és/vagy felügyeleti hatóság indokolására.

⁽⁵⁾ A megfelelő szintet más tényezők, például a magasabb ellentételezés is befolyásolhatja. Ezenfelül meg kell jegyezni, hogy az utólagos kompenzáció esetében előfordulhat, hogy csak több évvel az intézkedés bevezetése után kerül rá sor, ami így nemkívánatos módon meghosszabbíthatja az értékvesztett eszközök értékelésével kapcsolatos bizonytalanságot. Az előzetes értékelésen alapuló visszakövetelési rendelkezés esetében ez a probléma nem áll fenn.

⁽⁶⁾ Azon programba bevont eszközök esetében, amelyek a program végét követően járnak le.

⁽⁷⁾ Az előre nem látható körülmény olyan körülmény, amelyet a vállalat vezetése semmiképpen sem látott előre, amikor úgy döntött, a jelentkezési időszakban nem csatlakozik az eszközátvételi programhoz, és ez nem a vállalatvezetés hanyagságának vagy hibájának vagy azon csoport döntésének eredménye, amelyhez a vállalat tartozik. Kivételes körülménynek a még a jelenlegi válságban is kivételesnek tekintett körülmények számítanak. Amennyiben valamely EFTA-állam ilyen körülményeket kíván érvényesíteni, minden szükséges információt be kell jelentenie a Hatóságnak.

- (30) Az eszközátvételi programban való részvétel feltétele mindig egy sor megfelelő magartatási korlátozás alkalmazása. A kedvezményezett bankokra különösen olyan biztosítékoknak kell vonatkozniuk, amelyek garantálják, hogy az eszközátvétel tőkehatásait arra használják fel, hogy a kereskedelmi feltételeknek megfelelően és megkülönböztetéstől mentesen kielégítsék a hitel iránti keresletet, ne pedig a növekedési stratégia versenytársak rovására történő finanszírozására (különösen stabil bankok felvásárlására) fordítsák.
- (31) Ugyancsak mérlegelni kell az osztalékpolitika szigorítását és a vezetői juttatások felső korlátjának megszüntetését. A magartatási korlátozások konkrét kialakítását egy arányossági értékelésre kell alapozni, figyelembe véve azokat a különböző tényezőket, amelyek szükségessé tehetik a szerkezetátalakítást (lásd a 6. szakaszt).

5.4. Támogatható eszközök

- (32) Az eszközátvétel szempontjából szóba jöhető eszközök skálájának meghatározása során meg kell találni az egyensúlyt az azonnali pénzügyi stabilitás célkitűzése és a rendes piaci működéshez való visszatérés biztosításának középtávú szükséglete között. A jelek szerint a bankok életképességével kapcsolatos bizonytalanság és szkepticizmus fő okát a pénzügyi válság kiváltásáért felelős, rendszerint toxikus eszközöknek nevezett eszközök (pl. a jelzáloggal fedezett amerikai értékpapírok, valamint kapcsolódó fedezeti ügyletek és derivatívák) képezik, amelyek jórészt elvesztették likviditásukat vagy erőteljesen le kellett értékelni őket. Amennyiben a támogatható eszközöket ezekre az eszközökre korlátoznák, az határok közé szorítaná az állam lehetséges veszteségeknek való kitettségét, és hozzájárulna a versenytorzulás elkerüléséhez⁽¹⁾. Egy túlságosan szűk eszközátvételi intézkedés esetében ugyanakkor – tekintettel a különböző EGT-államok és bankok esetében fellépő sajátos problémák eltérő voltára, valamint az értékvesztés problémája más eszközökre való áttérjedésének mértékére – fennállna annak a veszélye, hogy nem sikerül helyreállítani a bankszektorba vetett bizalmat. Ez tehát a bizonyos mértékű rugalmasságot tartalmazó pragmatikus megközelítés alkalmazása mellett szól, amely biztosítaná, hogy kellően indokolt esetben más eszközök is megfelelő mértékben részesüljenek az eszközátvételi intézkedésekből.
- (33) Az eszközátvételi intézkedésekben való részvételre jogosult eszközök meghatározásához közös és összehangolt EGT-n belüli megközelítésre van szükség egyrészt az EGT-államok közötti és az EGT-bankszektoron belüli verseny torzulásának elkerülése, másrészt a határokon átnyúló tevékenységű bankok azon ösztönzőinek korlátozása érdekében, hogy a különböző nemzeti eszközátvételi intézkedések közül kiválasszák a számukra legkedvezőbb megoldást. Annak biztosítása érdekében, hogy a támogatható eszközök meghatározása EGT-szerte következetesen történjen, a meglévő értékvesztés mértékét tükröző eszközkategóriákat (ún. kosarakat) kell kialakítani. E kategóriák meghatározásáról részletesebb útmutatást a 3. melléklet tartalmaz. Ilyen eszközkategóriák alkalmazása megkönnyítené EGT-szerte a bankok és kockázati profiljuk összehasonlítását. Ezt követően az EFTA-államoknak kellene eldönteniük, hogy az intézkedéssel – a kiválasztott eszközök értékvesztése fokának hatósági értékelésétől függően – mely kategória és milyen mértékben fedhető le.
- (34) Arányos megközelítést kell kidolgozni annak lehetővé tétele érdekében, hogy azon EFTA-államok, amelyeknek bankszektorára más tényezők pótlólagos, a pénzügyi stabilitást veszélyeztető nagyságrendű hatással vannak (mint például a buborék kipukkadása saját ingatlanpiacukon), megfelelően indokolt esetben mennyiségi korlátozás nélkül kiterjeszthessék a támogathatóságot olyan egyértelműen meghatározott eszközkategóriákra, amelyek összefüggnek a rendszerkockázattal.
- (35) Emellett tovább fokozható a rugalmasság annak lehetővé tétele révén, hogy – tekintettel az EFTA-államok és a bankok körülményeinek különböző voltára – egy adott bank eszközátvételi mechanizmusban részt vevő eszközeinek maximum 10–20 %-áig a fent meghatározott támogathatósági körön kívül eső értékvesztett eszközöket is bevonják az átvételi intézkedésbe, anélkül, hogy ehhez különleges indoklásra lenne szükség. Mindazonáltal nem vonhatók be az eszközátvételi intézkedésbe azok az eszközök, amelyek jelenleg nem minősülnek értékvesztettnek. Az eszközátvételi intézkedés nem nyújthat nyílt végű biztosítást a recesszió jövőbeli következményeivel szemben.
- (36) Általános alapelvként elmondható, hogy minél szélesebb a támogathatósági kritérium, és a bank portfóliójának minél nagyobb hányadát képviselik az érintett eszközök, annál alaposabbnak kell lennie a szerkezetátalakításnak és a verseny indokolatlan torzulásának elkerülését célzó korrekciós intézkedéseknek. Mindenesetre a Hatóság nem fogja az eszközátvételi intézkedésbe bevonhatónak minősíteni azokat az eszközöket, amelyek a kedvezményezett bank mérlegében egy rögzített, az átvételi program bejelentését megelőző határnapot követően jelentek meg⁽²⁾. Ellenkező esetben ugyanis az eredmény eszközarbitrázs és elfogadhatatlan morális kockázat lehet, hiszen így a bankokat a jövőbeni hitelezések és más eszközök kockázata megfelelő értékelésének elmulasztására, vagyis gyakorlatilag a jelenlegi válsághoz vezető hibák megismétlésére ösztönöznék⁽³⁾.

5.5. Az átvételi intézkedés körébe bevonható eszközök értékelése és az árazás

- (37) A verseny indokolatlan torzulásának és az EGT-államok közötti támogatási verseny kialakulásának elkerülése érdekében kulcsfontosságú az eszközök értékelésének korrekt és következetes megközelítése, ideértve az összetettebb és

⁽¹⁾ A jelek szerint ezt a megközelítést választották az USA-ban a Citigroup és a Bank of America esetében.

⁽²⁾ Általánosságban véve a Hatóság úgy véli, hogy egy egységes és objektív határnap, mint például 2008 vége, azonos feltételeket biztosít a bankoknak és az EGT-államoknak.

⁽³⁾ Szükség esetén a jövőbeli eszközök kockázatához kapcsolódó állami támogatás a Hatóság állami támogatásokról szóló irányzatát, különösen annak a kezességvállalásról szóló fejezete, valamint a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válságban a finanszírozási lehetőségek elérésének támogatására irányuló állami támogatási intézkedésekre vonatkozó ideiglenes keret szabály alapján kezelhető.

kevesbé likvid eszközökét is. Az értékelés során EGT-szinten meghatározott általános módszertant kell követni, és az értékelést a Hatóság az eszközátvételi intézkedés maximális hatékonyságának biztosítása, valamint a torzulás és – különösen a határokon átnyúló tevékenységű bankok esetében – a káros arbitrázsügyletek veszélyének csökkentése érdekében EFTA-szinten előzetesen szoroson koordinálja. Sajátos, pl. az érintett adatok időben való rendelkezésre állásához kapcsolódó körülmények figyelembevétele érdekében szükség lehet alternatív módszerek alkalmazására, feltéve, hogy azok azonos mértékű átláthatóságot biztosítanak. Az intézkedésben való részvételre jogosult bankoknak minden esetben napi rendszerességgel kell értékelniük portfóliójukat, és rendszeresen és gyakran közzé kell tenniük adataikat a nemzeti hatóságok és a felügyeleti hatóságok felé.

- (38) Amennyiben az eszközök értékelése különösen összetettnek bizonyul, fontolóra kell venni alternatív megközelítési módok alkalmazását, például egy „jó bank” létrehozását – ez esetben az állam nem az értékvesztett, hanem a stabil eszközöket vásárolná meg. Alternatív megoldást jelenthet az állam részesedése a bankban (ideértve az államosítást is), amely lehetővé teszi, hogy az értékelésre a szerkezetátalakítás vagy a rendes felszámolás keretében kerüljön sor, elosztatva így az érintett eszközök valódi értékével kapcsolatos minden bizonytalanságot⁽¹⁾.
- (39) Első lépésként amikor csak lehetséges, aktuális piaci értékükön kell értékelni az eszközöket. Általánosságban véve minden olyan, átvételi program keretében végrehajtott eszközátvétel, amely során az értékelés meghaladja a piaci árat, állami támogatásnak minősül. Az aktuális piaci ár azonban a jelenleg forgalomban lévő eszközök esetében elég messze eshet a könyv szerinti értéktől, vagy előfordulhat, hogy piac hiányában nem is létezik (egyes eszközök tényleges értéke nulla lehet).
- (40) Második lépésként az eszközátvételi program keretében az értékvesztett eszközökhöz rendelt érték (az átvételi érték) az átvételi hatás elérése érdekében elkerülhetetlenül az aktuális piaci ár fölé kerül. A támogatás összeegyeztethetősége következetes értékelésének biztosítása érdekében a Hatóság az összeegyeztethető és a szükséges minimumra korlátozott támogatási összeg elfogadható referenciaértékének tekinti az eszköz alapul szolgáló hosszú távú gazdasági értékét (a tényleges gazdasági értéket) tükröző és az alapul szolgáló cash-flow-k, valamint a szélesebb időhorizont alapján kiszámított átvételi értéket. Bizonyos eszközkategóriák esetében meg kell fontolni egységes marzsok alkalmazását, hogy megbecsülhető legyen azon eszközök tényleges gazdasági értéke, amelyek túlságosan összetettek ahhoz, hogy a belátható jövőbeni alakulásukról megbízható előrejelzést lehessen készíteni.
- (41) Következésképpen az eszközvásárlási vagy eszközbiztosítási intézkedések átvételi értékének⁽²⁾ az eszközök tényleges gazdasági értékén kell alapulnia. Ezenfelül az állam számára megfelelő ellentételezést kell biztosítani. Amennyiben az EFTA-államok – a technikai fizetéseképtelenség elkerülése érdekében – a tényleges gazdasági értéket meghaladó átvételi érték alkalmazását ítélik szükségesnek, az intézkedés támogatástartalma értelemszerűen nagyobb lesz. Ez csak akkor fogadható el, ha messzeható szerkezetátalakítással, valamint olyan feltételek, például visszakövetelési rendelkezés bevezetésével jár együtt, amelyek egy későbbi szakaszban lehetővé teszik a pótlólagos támogatás visszafizetését.
- (42) A piaci érték és a tényleges gazdasági érték tekintetében az értékelési folyamatnak, valamint az állam ellentételezésének a 4. mellékletben felsorolt alapelveket és eljárásokat kell követnie.
- (43) Az eszközátvételi intézkedések EFTA-államok által benyújtott értékelési módszereinek, valamint egyedi esetekben azok végrehajtásának értékelése során a Hatóság értékelési szakemberekkel konzultálhat⁽³⁾. A Hatóság az értékelési módszerek konzisztens voltának biztosítása érdekében már meglévő, uniós szinten szervezett testületek szakértelmére is épít majd.

5.6. Az eszközátvételi intézkedések tárgyát képező eszközök kezelése

- (44) Az EFTA-államok feladata, hogy az értékvesztett eszközökkel kapcsolatos probléma mértékét, az egyes érintett bankok helyzetét és a költségvetési megfontolásokat figyelembe véve a 4. szakaszban felsorolt lehetőségek közül kiválasszák a bankjaik tehermentésére leginkább alkalmas megoldást. Az állami támogatások ellenőrzésének célja annak garantálása, hogy a kiválasztott modell sajátosságai biztosítják az egyenlő bánásmódot és megakadályozzák a verseny indokolatlan torzulását.
- (45) Bár az egyes árazási rendelkezések eltérőek lehetnek a különböző támogatási intézkedések esetében, ezek a különbségek nem lehetnek érzékelhető hatással az állam és a kedvezményezett bank közötti megfelelő tehermegosztásra. Egy eszközkezelő társaság általános finanszírozási mechanizmusa, egy biztosítás vagy egy hibrid megoldás révén, megfelelő értékelésre alapozva kell biztosítani, hogy a bank azonos arányban viseli a veszteségeket. E tekintetben mérlegelhető a visszakövetelési rendelkezés alkalmazása. Általában véve minden programnak biztosítania kell, hogy a kedvezményezett bankok viseljék az eszközátvétel során felmerült veszteséget (lásd még az (50) bekezdést és a 11. látjegyzetet).
- (46) A választott modelltől függetlenül annak érdekében, hogy megkönnyítsék a bank számára az életképesség helyreállítására való összpontosítást és elkerüljék a lehetséges érdekellentéteket, funkcionálisan és szervezetenként is egyértelműen el kell különíteni egymástól a kedvezményezett bankot és annak értékvesztett eszközeit, különösen a menedzsment, a személyzet és az ügyfelek tekintetében.

⁽¹⁾ Ez lenne a helyzet például abban az esetben, ha az állam az eszközöket azok névértékén váltja át államkötvényekre, és ezzel egyidejűleg a banktőkére vonatkozó opciós utalványokat kap, amelyek értéke az értékvesztett eszközök tényleges eladási áráról függ.

⁽²⁾ Az eszközbiztosítási intézkedések esetében az átvételi érték alatt a biztosított összeg értendő.

⁽³⁾ A Hatóság ezen értékelési szakemberek véleményét ahhoz hasonlóan fogja felhasználni, ahogyan más állami támogatási eljárások esetében jár el, amikor külső szakutadást vehet igénybe.

5.7. Eljárási vonatkozású megjegyzések

- (47) Az 5. melléklet részletes iránymutatást tartalmaz ezen iránymutatásnak az állami támogatási eljárásra gyakorolt hatásáról, mind a támogatás eredeti bejelentése, mind pedig – ahol szükséges – a szerkezetátalakítási tervek értékelése vonatkozásában.

6. Nyomonkövetési intézkedések – szerkezetátalakítás és az életképesség helyreállítása

- (48) A fenti alapelvek és feltételek megteremtik az állami támogatási szabályokkal összhangban lévő eszközátvételi intézkedések kidolgozásának keretét. Az állami támogatási szabályok célja ebben a kontextusban annak biztosítása, hogy a kedvezményezett bankot minimális összegű és a lehető legkevésbé torzító hatású támogatás segítségével szabadítsák meg eszközök egy különálló kategóriájához kapcsolódó kockázatoktól annak érdekében, hogy előkészítsék az állami támogatás nélküli, hosszú távú életképesség helyreállításának biztos alapját. Bár az értékvesztett eszközök fenti alapelvekkel összhangban történő kezelése szükséges lépés a bankok életképességének helyreállításához, önmagában nem elégséges e cél eléréséhez. Sajátos helyzetüktől és jellegzetességeiktől függően a bankoknak saját érdekükben megfelelő intézkedéseket kell hozniuk hasonló problémák ismételt felmerülésének elkerülése, valamint a fenntartható nyereségesség biztosítása érdekében.
- (49) Az állami támogatásokról, különösen pedig a megmentési és szerkezetátalakítási támogatásokról szóló szabályok értelmében az eszközátvételi strukturális műveletnek minősül és az alábbi három feltétel alapos értékelését teszi szükségessé: i. a kedvezményezett megfelelő mértékű hozzájárulása az eszközátvételi program költségeihez; ii. megfelelő intézkedés az életképesség helyreállításának biztosítására; valamint iii. szükséges intézkedések a verseny torzulásának ellensúlyozására.
- (50) Az első feltétel rendes esetben az előző fejezetben rögzített követelmények, vagyis a közzététel, az értékelés, az árazás és az osztott teherviselés teljesítése révén érhető el. Ez biztosítja, hogy a kedvezményezett legalább az eszközök állam általi átvétele során felmerülő veszteség egészét viselje. Amennyiben ez lényegileg nem lehetséges, kivételes esetben ekkor is nyújtható támogatás, feltéve, hogy a másik két feltétel esetében szigorúbb követelményeket alkalmaznak.
- (51) Az életképesség helyreállítására vonatkozó és a verseny torzulásának ellensúlyozásához szükséges követelményeket eseti alapon határozzák meg. A második feltétel, a hosszú távú életképesség helyreállítása vonatkozásában meg kell jegyezni, hogy az eszközátvételi intézkedés hozzájárulhat ehhez a célkitűzéshez. Az életképesség-elemzés a lehetséges kockázati tényezők figyelembevételét és teljes körű értékelését követően tanúsítja a bank jelenlegi és várható tőke-megfelelését⁽¹⁾.
- (52) Az eszközátvételi intézkedések kezdeti engedélyezését követően a szerkezetátalakítás szükséges mértékére vonatkozó hatósági értékelés a következő kritériumok alapján kerül meghatározásra: a Hatóság állami támogatásokról szóló iránymutatásának a bankok feltőkésítéséről szóló részében felvázolt kritériumok; az eszközátvétel tárgyát képező banki eszközök aránya; ezen eszközök átvételei árának összehasonlítása a piaci árral; az értékvesztett eszközökhöz nyújtott eszközátvételi intézkedés sajátosságai; az állami kockázat teljes mérete a bank kockázattal súlyozott eszközeihez viszonyítva; a kedvezményezett bank problémáinak jellege és eredete; valamint a bank üzleti modelljének és befektetési stratégiájának stabil volta. Emellett figyelembe vesznek minden pótlólagosan nyújtott állami garanciát vagy állami újratőkésítést annak érdekében, hogy a kedvezményezett bank helyzetéről teljes körű képet alkossanak⁽²⁾.
- (53) A hosszú távú életképesség feltétele, hogy a bank állami támogatás nélkül képes legyen fennmaradni, következőképpen egyértelmű terveket kell kidolgozni a kapott állami tőke visszafizetésére, és le kell mondani az állami garanciákról. Az értékelés eredményétől függően a szerkezetátalakításnak magában kell foglalnia a bank stratégiájának és tevékenységeinek mélyreható felülvizsgálatát, ideértve például a következőket: az alapvető üzleti tevékenységre összpontosítás, az üzleti modellek újbóli meghatározása, egyes üzletágak/leányvállalatok bezárása vagy értékesítése, az eszköz-forrás menedzsment módosítása és egyéb változtatások.
- (54) A mélyreható szerkezetátalakítást akkor tekintik szükségesnek, ha az értékvesztett eszközök – az 5.5. szakaszban és a 4. mellékletben rögzített elvekkel összhangban végrehajtott – megfelelő értékelése állami beavatkozás nélkül negatív tőkét/technikai fizetéseket eredményez. Általában az ismételt támogatás iránti kérelmek és az előző szakaszokban rögzített alapelvektől való eltérés a mélyreható szerkezetátalakítás szükségességére utal.
- (55) Az egyes kedvezményezettek helyzeti sajátosságainak kellő figyelembevétele mellett⁽³⁾ ugyancsak mélyreható szerkezetátalakításra van szükség akkor, ha a bank bármilyen formában már kapott állami támogatást, amely vagy hozzájárult a veszteségfedezéshez, illetve a veszteség elkerüléséhez, vagy pedig összességében meghaladja a bank kockázattal súlyozott teljes eszközállományának 2 %-át.
- (56) Az életképesség helyreállításához szükséges intézkedések időzítése figyelembe veszi az érintett bank sajátos helyzetét, valamint a bankszektor általános helyzetét, anélkül, hogy indokolatlanul késleltetné a szükséges kiigazításokat.

⁽¹⁾ Emellett – amennyiben alkalmazandó – biztosítani kell a Hatóság állami támogatásokról szóló iránymutatása A pénzügyi intézetek feltőkésítése a jelenlegi pénzügyi válságban című részének (40) bekezdésében rögzített kritériumoknak való megfelelést is.

⁽²⁾ Azon bankok esetében, amelyekkel szemben korábban nyújtott állami támogatás következtében fennáll a szerkezetátalakítási terv összeállítására vonatkozó követelmény, a tervnek kellőképpen figyelembe kell venni az új támogatást, és a szerkezetátalakítástól a rendes felszámolásig minden lehetőséget elemeznie kell.

⁽³⁾ E bekezdés alkalmazásában nem kell figyelembe venni a jóváhagyott hitelgarancia-programban való részvételt, amennyiben veszteség fedezése céljából nem került sor garancia lehívására.

- (57) Ami a harmadik feltételt illeti, a verseny támogatás által okozott torzulása alapján meg kell vizsgálni a szükséges kompenzációs intézkedések mértékét. Ez magában foglalhatja nyereséges tevékenységi területek vagy leányvállalatok csökkentését vagy értékesítését, vagy a kereskedelmi terjeszkedés korlátozására szolgáló magatartási korlátok bevezetését.
- (58) Szükségesnek tekintik a kompenzációs intézkedéseket, ha a kedvezményezett bank nem teljesíti az előző bekezdésekben rögzített feltételeket, nevezetesen a közzétételre, az értékelésre, az árazásra és az osztott teherviselésre vonatkozó követelményeket.
- (59) A Hatóság a támogatás által okozott versenytorzulásra vonatkozó értékelés eredményének függvényében értékeli a szükséges kompenzációs intézkedések hatókörét, különösen az alábbi tényezők alapján: a támogatás teljes összege, beleértve a garanciából és a feltőkésítési intézkedésekből származó támogatást is; az intézkedésből részesülő értékvesztett eszközök volumene; az eszközökből származó veszteség aránya; a bank általános stabilitása; az átvett eszközök kockázati profilja; a bank kockázatkezelésének minősége; a fizetőképességi mutató szintje támogatás nélkül; a kedvezményezett bank piaci pozíciója és a bank piaci tevékenységének folytatása miatti versenytorzulás; valamint a támogatás hatása a bankszektor szerkezetére.

7. Záró rendelkezés

- (60) Tekintettel a haladéktalan intézkedést igénylő pénzügyi és gazdasági körülményekre, az állami támogatásokról szóló iránymutatás e fejezete elfogadásának napjától alkalmazandó.
-

1. MELLÉKLET

EURORENDSZER-ÚTMUTATÓ BANKOK SZÁMÁRA AZ ESZKÖZÖK TÁMOGATÁSÁRA VONATKOZÓ INTÉZKEDÉSEKRŐL

Az eurorendszer hét alapelvet azonosított a banki eszközök támogatására vonatkozó intézkedésekkel kapcsolatban:

- az intézmények támogathatósága, a részvétel önkéntes, túlzott igénylés esetén lehetőség szerint elsőbbséget kapnak azok az intézmények, amelyek nagy mennyiségű értékvesztett eszközzel rendelkeznek,
- a támogatható eszközök viszonylag széles körű értelmezése,
- a támogatható eszközök átlátható értékelése, amelynek az EGT-államok által elfogadott megközelítéseken és közös kritériumokon kell alapulnia. E megközelítések és kritériumok független külső szakértők véleményén alapulnak és olyan modelleket használnak, amelyek mikroszintű adatokat alkalmaznak a várható veszteség gazdasági értékének és valószínűségének kiszámításánál, valamint eszközszerinti csökkentést alkalmaznak az eszköz könyv szerinti értékének kiszámításánál akkor, ha a piaci érték megállapítása különös nehézséget okoz, vagy akkor, ha a helyzet gyors fellépést igényel,
- a kormány költségeinek csökkentése érdekében valamennyi intézkedési program szükséges eleme a megfelelő mértékű kockázatmegosztás, amely megfelelő ösztönzést és egyenlő feltételeket biztosít a résztvevő intézményeknek,
- kellően hosszú időtartamú eszköztámogatási programok, amelyeknél az időtartam lehetőleg a támogatható eszközök futamidő-struktúrájának felel meg,
- az intézmény vezetése, amelyet az üzleti elvek alapján kell folytatni, és a jól meghatározott kilépési stratégiával rendelkező programokat kell előnyben részesíteni, valamint
- az állami támogatási programok mérhető feltételhez kötöttsége, mint például a kereskedelmi feltételek szerinti hitelfolyósítás folytatására vállalt kötelezettség annak érdekében, hogy megfelelően ki tudják elégíteni a keresletet.

2. MELLÉKLET

Elképzelhető eszközátvételi megközelítések és a „rossz bank” megoldás alkalmazásával kapcsolatos tapasztalatok az Egyesült Államokban, Svédországban, Franciaországban, Olaszországban, Németországban és Svájcban

I. LEHETSÉGES MEGKÖZELÍTÉSEK

Elvben két átfogó megközelítés alkalmazása merülhet fel az átvételi intézkedések tárgyát képező eszközök kezelése során:

- Az értékvesztett és a jó eszközök szétválasztása egy bankon vagy a bankszektor egészén belül. E megközelítés többféle változata is lehetséges. Minden egyes bank számára létre lehetne hozni eszközkezelő vállalkozást (rossz bank vagy kockázatlefedésre létrehozott intézmény), így az értékvesztett eszközöket átvinné egy külön jogi személy, a kezelést továbbra is a támogatásra szoruló bank vagy egy külön jogi személy végzi, a lehetséges veszteség pedig megoszlik a jó bank és az állam között. Az állam ennek alternatívájaként önálló intézményt (amelyet gyakran aggregátor banknak neveznek) is létrehozhat, amely felvásárolná az egyes bankoktól vagy a bankszektor egészétől az értékvesztett eszközöket, ezáltal pedig lehetővé tenné a bankoknak, hogy az eszközeik kockázatának terhe nélkül visszatérhessenek a normál hitelezési magatartásukhoz. E megközelítés esetében sor kerülhetne előzetes államosításra is, azaz az állam a jó és a rossz eszközök szétválasztása előtt átvinné az irányítást a szektor néhány vagy összes bankja felett.
- Eszközbiztosítási rendszer, amelyben a bankok megtartanák mérlegükben az értékvesztett eszközöket, de az állam kártalanítaná őket a veszteségekkel szemben. Eszközbiztosítás esetén az értékvesztett eszközök a bankok mérlegében maradnak, az állam pedig kártalanítást nyújt a veszteség egy részével vagy egészével szemben. Az eszközbiztosításhoz kapcsolódó, specifikus problémát jelent a heterogén és az összetett eszközök biztosítási díjának meghatározása, amelynek elvben a biztosított eszközök értékelési és kockázati jellemzőinek kombinációján kellene alapulnia. Szintén probléma, hogy a biztosítási rendszerek működtetését nehezíti az, ha a biztosított eszközök számos bankban találhatók, ahelyett, hogy kevés nagybankban koncentrálnának. Végezetül, az a tény, hogy a biztosított eszközök továbbra is a bankok mérlegében szerepelnek, érdekkonfliktusokat teremthet, és megszünteti a jó bank és a rossz eszközök egyértelmű elhatárolásából származó fontos pszichológiai hatást.

II. A „ROSSZ BANK” MÓDSZERRE VONATKOZÓ TAPASZTALATOK

Az Egyesült Államokban 1989-ben hozták létre a Resolution Trust Corporation (RTC) állami tulajdonú eszközkezelő vállalkozásként. Az RTC feladata volt, hogy az 1989–1992 közötti takaré- és hitelszövetkezeti válság (savings and loan válság) következményeképpen az Office of Thrift Supervision által fizetéseképtelenné nyilvánított takaré- és hitelszövetkezetek eszközeit felszámolja (elsősorban az ingatlanbefektetésekkel kapcsolatos eszközöket, ideértve a jelzáloghiteleket is). Az RTC átvette a korábbi Federal Home Loan Bank Board biztosítási feladatait is. 1989-től 1995 közepéig a Resolution Trust Corporation 747 esetben összesen 394 milliárd USD értékű eszközzel rendelkező takaré- és hitelszövetkezetet zárt be vagy talált más megoldást. 1995-ben feladatait a Federal Deposit Insurance Corporation (Szövetségi Betétbiztosító) részét képező Savings Association Insurance Fund vette át. Az adófizetők költségeit 1995-ös dolláralfolyamon összesen 124 milliárd USD-re becsülték.

Az RTC úgynevezett tőkepartnerségi programokkal dolgozott. Valamennyi partnerségben részt vett egy magánbefektető, amely részleges érdekeltséget szerzett egy eszközcsoportban. Mivel az RTC megtartotta érdekeltségét az eszközportfóliókban, maga is részesedett a portfólióbefektetők által realizált hatalmas hozamokból. Ezenfelül a tőkepartnerség lehetővé tette, hogy egyrészt az RTC részesedjen a magánbefektetői partnerek vezetési és felszámolási erőfeszítéseinek hasznából, másrészt azt, hogy az ösztönzőket a megbízó/vállalkozó kapcsolatban lehetségest meghaladó módon hangolják össze. A tőkepartnerség a következő formákat veheti fel: többszörös befektetési alap (multiple investment fund – korlátozott és szelektív partnerség, meghatározatlan eszközportfólió), N- és S-sorozatú jelzálogkezelő alap (versenyképes vásárlási ajánlatok meghatározott eszközportfólióra), földalap (a földtulajdon hosszú távú fellendüléséből és fejlesztéséből származó nyereségre számítva), valamint JDC-partnerség (általános partner választása „szépségszerzés”-alapon, nem biztosított vagy kérdéses értékű kintlévőségekre).

Svédországban két banki eszközkezelő vállalkozást (*Securum* és *Retriva*) hoztak létre, hogy az 1992–1993-as pénzügyi válság megoldása keretében azok kezeljék a pénzügyi intézmények befagyott hiteleit. A támogatásra szoruló bank eszközeit „jó” és „rossz” eszközökre bontották, majd a rossz eszközöket átvitték az egyik eszközkezelő vállalkozáshoz, többnyire a Securumhoz⁽¹⁾. A svéd program egyik fontos eleme, hogy kényszerítette a bankokat a várt hitelvesztésig

(1) Lásd Bergström, Englund és Thorell (2002), valamint Heikensten (1998a és b).

teljes összegének közzétételére, valamint arra, hogy reális értékeket rendeljenek az ingatlanokhoz és egyéb eszközökhöz. Ezzel kapcsolatban a pénzügyi felügyeleti hatóság szigorította a várható hitelvesztesség meghatározására és az ingatlanértékelésre vonatkozó szabályokat. A támogatásért folyamodó bankok ingatlantulajdonának egységes felmérése érdekében a pénzügyi felügyeleti hatóság létrehozott egy ingatlanszakértőkből álló értékelő bizottságot. Az átvilágítás alatt álló eszközökhöz rendelt alacsony piaci érték jelentette a minimum eszközértéket. Mivel a piaci résztvevők nem számoltak azzal, hogy az árak e szint alá kerülnének, tovább folyt a kereskedés⁽¹⁾. A két bankieszköz-kezelő vállalkozás hosszú távon sikeresnek bizonyult, mivel a pénzügyi rendszer támogatására fordított költségvetési kiadások nagyjából megegyeztek a bankieszköz-kezelő vállalkozások által felszámolt eszköztulajdonból befolyt bevételekkel.

Franciaországban az 1990-es években korlátlan állami garanciával biztosított állami szövet hoztak létre a Credit Lyonnais rossz eszközeinek hosszú távú felszámolására. A rossz bank a Credit Lyonnais-tól felvett hitelből finanszírozta az eszközvásárlást, így a Credit Lyonnais-nak nem kellett veszteségeket jegyeznie az eszközökön, és a kockázattal súlyozott eszközöknek megfelelő értékű tőkét szabadíthatott fel, mivel a rossz banknak nyújtott hitel az állami kezességvállalás fényében 0 %-os kockázatsúlyozást igényelt. Az Európai Bizottság szerkezetátalakítási támogatásként jóváhagyta a rossz bank létrehozását. A modellt többek között az jellemezte, hogy a jó és a rossz bankot egyértelműen szétválasztotta az érdekkonfliktusok elkerülése érdekében, valamint egy jobb megtérülést biztosító záradékot iktatott be, ami által a jó bank nyereségének hasznát az állam élvezte. Néhány év elteltével a bankot sikeresen privatizálták. Az a tény azonban, hogy az eszközöket könyv szerinti értéken vezették át a rossz bankba, megvédte a részvényeseket attól, hogy felelősséget kelljen vállalniuk a veszteségekért, és hosszú távon jelentős költségekkel járt az állam számára.

Pár évvel később *Olaszországban* a Banco di Napoli osztották fel jó és rossz bankra azután, hogy a részvényesek átvállalták a veszteségeket, és az államkincstár a szükséges mértékű újratőkésítést hajtott végre a banki üzletmenet folyamatosságának biztosítására. A Banco di Napoli az államkincstár kezességvállalása mellett a központi bank által támogatott hitelből finanszírozta a diszkontált, értékvesztett eszközök rossz bank általi megvásárlását. Az így megtisztított bankot egy évvel később privatizálták. A banki tőke biztosításán túl sem a Credit Lyonnais, sem a Banco di Napoli rossz eszközeinek felvásárlása nem járt azonnali költségvetési kiadással az államkincstár számára.

Németország a tartományi bankok (Landesbanken) rossz eszközeinek kezeléséhez a „rossz bank” módszer egyik könnyített formáját választotta nemrégiben. A SachsenLB ügyben a kedvezményezett folyamatosan működő vállalkozásként értékesítették azután, hogy mintegy 17,5 milliárd EUR értékű rossz eszközt kihelyeztek egy különleges célú gazdasági egységbe, amely a papírokat azok lejártáig birtokolja. A korábbi tulajdonos Szászország a névérték mintegy 17 %-áig kezességet vállalt a veszteségekért. Stresszteszt elvégzése után ezt tekintették a lehetséges veszteség abszolút maximumának (az alapértéket mindössze 2 %-ra becsülték). Az új tulajdonos átvette a legtöbb refinanszírozást, és fedezte a fennmaradó kockázatot. A támogatás legalacsonyabb szükséges összegét a legrosszabb esetben körülbelül 4 %-ra becsülték. A WestLB ügyben 23 milliárd EUR összegű eszközportfóliót vezettek át egy különleges célú gazdasági egységbe, amelyhez 5 milliárd EUR értékben nyújtottak állami garanciát az esetleges veszteségek fedezésére, valamint a mérlegnek az eszközérték IFRS szerinti módosításától való védelmére. Ez lehetővé tette a WestLB számára, hogy mérlegében ne tüntesse fel az eszközök piaci ingadozását. 0,5 %-nyi kezességvállalási díjat fizettek az államnak. A kockázatlefedésre létrehozott intézmény állami támogatásnak minősül, és még mindig működik.

Svájcban a kormány új alapot hozott létre, az UBS ebbe vezette át az értékvesztett eszközök portfólióját, amelynek értékét előzetesen harmadik fél becsülte fel. Svájc – UBS-részvényekre váltható értékpapír formájában, az alap finanszírozásának biztosítására – tőkeinjekciót nyújtott az UBS-nek, amelyet az azonnal leírt és átvitt az alapba. Az alap finanszírozásának fennmaradó részletét a Svájci Nemzeti Bank nyújtotta hitelből fedezték.

Az 1990-es évek végén a *cseh bankok* nagyon enyhe feltételek mellett nyújtottak hitelt vállalkozásoknak. Mindez nagy kárt okozott nekik, így az 1990-es évek végén a kormány pénzügyi segítségére szorultak. Az egészséges bankszektor megerősítése érdekében nagyarányú mérlegtisztításra került sor.

1991 februárjában a cseh kormány konszolidációs bankot (Konsolidační banka, KOB) hozott létre a bankszektorban 1991 előtt felhalmozódott rossz hitelek – mint például a központi tervgazdaságból megöröklött, elsősorban a szovjet blokkon belüli kereskedelemhez kapcsolódó hitelek – átvételére. 2001 szeptemberében a konszolidációs bank ügynökséggé alakult, és átvállalta az „új innovatív” hiteleket is (különösen az úgynevezett privatizációs hiteleket, a befagyott hiteleket és a csalárd hiteleket).

⁽¹⁾ Ez éles ellentétben áll a japán gyakorlattal, amely túl magas árakat határozott meg a „rossz” eszközökre, ezáltal pedig körülbelül egy évtizedre befagyasztotta az ingatlanpiacot.

1991-től kezdődően először a nagybankokat szabadították meg a rossz hitelektől, majd 1994-től a hangsúly a kisebb bankokra helyeződött át. A Kreditní banka 1996. augusztusi csődje, majd az Agrobanka ezt követő részleges „ostroma” megterhelte a cseh bankrendszert. Az érintett programok következtében 1995-ben és – az Agrobanka engedélyének visszavonása miatt – 1998-ban átmenetileg megnőtt az állami tulajdon aránya a bankokban. Összességében az állami banktulajdon aránya az 1994-es 29 %-ról 1995 végére 32 %-ra nőtt.

Ezenfelül a kis bankok támogatásának céljával 1997-ben stabilizációs programot hagytak jóvá. A program lényege, hogy a rossz minőségű eszközöket a részt vevő bankok tőkéjének 110 %-ig terjedő likviditással pótolták azáltal, hogy ezen eszközöket megvásárolta a bankoktól a Česká finanční nevű különleges társaság, hogy 5–7 év múlva a bankok maradványértéken vásárolják vissza az eszközöket. Hat bank csatlakozott a programhoz, de ötöt kizártak, mivel nem teljesítette a kritériumokat; ezt követően e bankok kiléptek a piacról. A stabilizációs program tehát sikertelen volt, ezért leállították.

1998 végéig 63 bankengedélyt bocsátottak ki (ezek közül 60-at 1994 vége előtt). 2000 szeptemberének végén 41 bank és külföldi bankfiók maradt versenyben, ezek közül 16 különleges státusban (8 felszámolás alatt, 8 ellen pedig csődeljárást folytattak), 4 összefonódott más bankkal, egy külföldi bank engedélyét pedig visszavonták, mivel nem kezdte meg tevékenységét. A 42 fennmaradó intézmény (köztük a CKA) közül 15 belföldi, 27 pedig külföldi irányítás alatt áll, ideértve a külföldi leányvállalatokat és fiókokat is.

2000 májusában hatályba lépett a csődeljárásról és elszámolásról szóló módosított törvény, valamint a nyilvános árverésekről szóló törvény. E két törvény céljai közé tartozott a csődeljárások felgyorsítása és a hitelezők és adósok jogai közötti egyensúly megteremtése azáltal, hogy egyrészt lehetővé tették szakosodott cégek és jogi személyek számára, hogy csődeljárásban vagyongazdálkodóként lépjenek fel, másrészt lehetőséget teremtettek arra, hogy bíróságon kívüli vitarendezés céljával tárgyalásokat folytassanak.

3. MELLÉKLET

A támogatható eszközök kategóriáinak (kosarainak) meghatározása, valamint az értékvesztett eszközök és a bank teljes üzleti tevékenységének teljes körű közzététele**I. A TÁMOGATHATÓ ESZKÖZÖK KATEGÓRIÁINAK (KOSARAINAK) MEGHATÁROZÁSA**

A bankok értékvesztett pénzügyi eszközeinek kategóriáihoz rendelt meghatározásoknak az alábbi területeken már használatos kategóriákra épülő közös nevezőként kell szolgálniuk:

1. megfontolt jelentéstétel és értékelés (Basel 3-as pillér = a tőkekövetelményekről szóló irányelv XII. melléklete; FINREP és COREP);
2. pénzügyi jelentéstétel és értékelés (az IAS 39 és különösen az IFRS 7);
3. szakosodott *ad hoc* jelentéstétel a hitelválsággal kapcsolatban: IMF-, FSF-, Roubini- és CEBS-jelentések az átláthatóságról.

Az eszközkosarak meghatározásakor a jelenlegi jelentéstételi és értékelési kategóriák közös nevezőjének használata az alábbiakat eredményezi:

- elkerülhető, hogy a bankokat újabb jelentéstétel terhelje,
- lehetővé teszi az egyes bankok értékvesztetteszköz-kosarának az EGT általi és globális becsléseken alapuló értékelését (ami fontos lehet a gazdasági érték egy bizonyos időpontban történő meghatározásához), valamint
- objektív (ellenőrzött) kiindulási pontot szolgáltat az értékvesztett eszközök értékeléséhez.

A fentiek figyelembevételével a Hatóság javasolja, hogy a gazdasági érték és az értékvesztett eszközök átvételének meghatározásánál az alábbi pénzügyieszköz-kosarak szolgáljanak kiindulópontul:

1. táblázat

I. Strukturált finanszírozás/értékpapírosított termékek					
A termék típusa	Számviteli kategória	A program értékelési alapja			Megjegyzések
		Piaci érték	Gazdasági érték	Átvételi érték	
1	RMBS	FVPL/AFS (*)			További szétválasztás az alábbiak szerint: földrajzi terület, részletek kora, minősítés, másodlagos (subprime) vagy Alt-A vonatkozás, egyéb fedezet, érettség/évjárat, értékcsökkenés és -leírás
2	CMBS	FVPL/AFS			
3	CDO	FVPL/AFS			
4	ABS	FVPL/AFS			
5	Vállalati hitel	FVPL/AFS			
6	Egyéb hitelek	FVPL/AFS			
			Összesen		
II. Nem értékpapírosított hitelek					
A termék típusa	Számviteli kategória	A program értékelési alapja			Megjegyzések
		Költség (**)	Gazdasági érték	Átvételi érték	
7	Vállalati	HTM/L&R (*)	Költség (**)		További szétválasztás az alábbiak szerint: földrajzi terület, partnerkockázat, hitelkockázat-mérséklés (fedezetek) és lejáratú struktúrák; értékcsökkenés és -leírás
8	Lakáscélú	HTM/L&R	Költség		
9	Egyéb személyi	HTM/L&R	Cost		

A termék típusa	Számviteli kategória	A program értékelési alapja			Megjegyzések
		Költség (**)	Gazdasági érték	Átvételi érték	
		Összesen			

(*) FVPL = a nyereséggel vagy veszteséggel szembeni valós érték = kereskedési portfólió + valós érték opció; AFS = értékesíthető (available for sale), HTM = lejáratig tartott (held to maturity), L&R = hitelek és követelések (loans and receivables).

(**) A költség a hitelek értékvesztéssel csökkentett könyv szerinti értékét jelenti.

II. AZ ÉRTÉKVESZTETT ESZKÖZÖK ÉS A KAPCSOLÓDÓ ÜZLETI TEVÉKENYSÉGEK TELJES KÖRŰ KÖZZÉTÉTELE

A fenti eszközosarak alapján egy banknak az eszközátvételi intézkedéssel érintett értékvesztett eszközeivel kapcsolatos információt részletesebben, az 1. táblázat „Megjegyzés” rovatában javasoltak szerint kell megjeleníteni.

Az európai bankfelügyelői bizottsága (CEBS) által megfigyelt ⁽¹⁾, a piaci zavarok sújtotta tevékenységek közzétételének bevált gyakorlatai alapján az értékvesztett eszközökhöz kapcsolódó banki tevékenységekre vonatkozó, az 5.1. szakaszban említett életképesség-elemzés részét képező tájékoztatást az alábbiak alapján lehetne megszerezni:

2. táblázat

A CEBS által megfigyelt bevált gyakorlatok	Senior Supervisors Group (SSG): A bevált gyakorlatok közzététele
<p><i>Üzleti modell</i></p> <p>Az üzleti modell (azaz a tevékenység megkezdésének indokai és az értékteremtési folyamathoz való hozzájárulás), valamint az adott esetben (pl. a válság eredményeként) végrehajtott módosítások ismertetése.</p> <p>Stratégiák, célkitűzések ismertetése.</p> <p>A tevékenységek fontosságának és az üzletre kifejtett hatásuknak az ismertetése (beleértve a mennyiségi kifejtést).</p> <p>A tevékenységek ismertetése, ennek részeként az eszközök, működésük, valamint a termékek/beruházások által teljesítendő kritériumok leírása.</p> <p>Az intézmény szerepének és érintettségének, azaz a kötelezettségvállalásoknak és a kötelezettségeknek az ismertetése.</p>	<p>Tevékenységek (SPE) (*).</p> <p>A kockázat természete (szponzor, likviditást, illetve hitelminőség-javítást biztosító) (SPE).</p> <p>A finanszírozásáttételi politika minőségi ismertetése.</p>
<p><i>Kockázatok és kockázatkezelés</i></p> <p>A tevékenységekkel és eszközökkel összefüggő kockázatok jellegének és mértékének ismertetése.</p> <p>A tevékenységek szempontjából releváns kockázatkezelési gyakorlatok ismertetése, valamint az ezek kezelésére hozott korrektív intézkedésekben megállapított hiányosságok leírása.</p> <p>A mostani válság kapcsán különleges figyelmet kell fordítani a likviditási kockázatokra.</p>	
<p><i>A válság hatása az eredményekre</i></p> <p>Az eredmények minőségi és mennyiségi ismertetése, különös tekintettel – adott esetben – az eredményt befolyásoló veszteségekre és leírásokra.</p> <p>A leírások/veszteségek részletes ismertetése a válság által érintett termékek és eszközök típusai szerint (CMBS, RMBS, CDO, ABS és LBO, különböző kritériumok alapján tovább bontva).</p> <p>Az okok és a mutatózó hatásért felelős tényezők ismertetése.</p>	<p>A kockázat változása a kezdeti időszaktól, ideértve az értékesítést és a leírásokat (CMB/LF).</p>

⁽¹⁾ Forrás: CEBS report on banks' transparency on activities and products affected by the recent market turmoil (A CEBS jelentése a banki tevékenységek átláthatóságáról és a jelenlegi piaci zavarok sújtotta termékekről), 2008. június 18.

A CEBS által megfigyelt bevált gyakorlatok	Senior Supervisors Group (SSG): A bevált gyakorlatok közzététele
<p>A i. (releváns) időszakok közötti hatások, valamint ii. a válság előtti és utáni eredménykimutatások összehasonlítása.</p> <p>A realizált és nem realizált összegekkel való csökkentés közötti különbségtétel.</p> <p>A válság által a cég részvényeinek árára gyakorolt hatás ismertetése.</p> <p>A maximális veszteségi kockázat ismertetése és annak leírása, hogy a piaci zavar további súlyosbodása, illetve a piaci fellendülés milyen hatással lenne az intézmények helyzetére.</p> <p>A saját kötelezettségek hozamkülönbség-mozgásai által az eredményekre gyakorolt hatás ismertetése, valamint az e hatás meghatározására alkalmazott módszerek leírása.</p>	
<p><i>Kockázati szintek és típusok</i></p> <p>A fennálló kockázatok névértéke (vagy amortizált bekerülési értéke) és valós értéke.</p> <p>Tájékoztatás a hitelkockázati fedezetekről (pl. hitel-nemteljesítési csereügyletek révén) és a kockázatokra gyakorolt hatásokról.</p> <p>Tájékoztatás a termékek számáról.</p> <p>A kockázat részletes ismertetése az alábbiak szerinti bontásban:</p> <ul style="list-style-type: none"> — a részletek kora szerinti szintezés, — a hitelminőség szintjei (pl. minősítés, beruházási fokozat, évjáratok), — földrajzi származás, — hogy a kockázatokat kibocsátották, konzerválták, raktározták vagy megvásárolták-e, — termékjellemzők: pl. minősítés, a másodlagos jelzálogkölcsönök aránya, leszámítási kamatláb, kapcsolódási pontok, szpred, finanszírozás, — a fedezet jellemzői: pl. évjárat, hitelfedezeti ráták, zálogjog-információ, a fedezet súlyozott átlagos élettartama, az előlegfizetés gyorsaságára vonatkozó feltevések, várt hitelveszteség. <p>A kockázatok mozgása a vonatkozó jelentéstételi időszakok között és ennek okai (értékesítés, rendelkezésre állás, vásárlás stb.).</p> <p>A nem konszolidált (vagy a válság folyamán felismert) kockázatok ismertetése és okaik.</p> <p>A szakosodott biztosítók kockázata és a biztosított eszközök minősége:</p> <ul style="list-style-type: none"> — a biztosított kockázatok és a megvásárolt hitelkockázati fedezetek névértéke (vagy amortizált bekerülési értéke), — a fennálló kockázatok és a kapcsolódó hitelkockázati fedezet valós értéke, — a leírások és veszteségek összege, realizált és nem realizált összegekre bontva, — a kockázatok minősítés vagy partner szerinti bontása. 	<p>A cég mérete kontra a teljes kockázat (SPE/CDO).</p> <p>Biztosítók: típus, részletek, hitelminősítés, iparág, földrajzi elhelyezkedés, átlagos lejárat, évjárat (SPE/CDO/CMB/LF).</p> <p>Fedezetek, beleértve a szakosodott biztosítók és egyéb partnerek kockázatát (CDO). A fedezeti partnerek hitelképessége (CDO).</p> <p>Továbbértékesített jelzáloghitelek, RMBS, derivatívák, egyéb (O).</p> <p>A hitelminőség részletei (például hitelminősítés, hitelfedezeti ráták, teljesítménymérők) (O).</p> <p>A kockázat változása a kezdeti időszaktól, ideértve az értékesítést és a leírásokat (CMB/LF).</p> <p>A konszolidált és nem konszolidált cégek közötti különbségtétel. A konszolidálás oka (adott esetben) (SPE).</p> <p>Finanszírozott kockázat és finanszírozatlan kötelezettségvállalások (LF).</p>

A CEBS által megfigyelt bevált gyakorlatok	Senior Supervisors Group (SSG): A bevált gyakorlatok közzététele
<p><i>Számviteli politikák és értékelési kérdések</i></p> <p>Az ügyletek és a strukturált termékek számviteli célok szerinti osztályozása, valamint a megfelelő számviteli kezelés.</p> <p>Az SPE-k és egyéb cégek (pl. VIE-k) konszolidációja, valamint ezek hozzárendelése a másodlagos jelzálogválság által érintett strukturált termékekhez.</p> <p>A pénzügyi eszközök valós értékeinek részletes közzététele:</p> <ul style="list-style-type: none"> — valós értékkel rendelkező pénzügyi eszközök, — valósérték-hierarchia (minden, a valósérték-hierarchia különböző szintjein valós értéken mért kockázat ismertetése, valamint a pénz-és származékos pénzügyi eszközök közötti bontás, és a különböző szintek közötti mozgások közzététele), — az első nap nyereségének kezelése (beleértve a mennyiségi információkat), — a valósérték-opció alkalmazása (az alkalmazási feltételeket is beleértve), valamint a vonatkozó összegek (megfelelően részletezve). <p>A pénzügyi eszközök értékeléséhez alkalmazott modellező technikák leírása, valamint a következők ismertetése:</p> <ul style="list-style-type: none"> — a modellező technikák és a hozzájuk tartozó eszközök leírása, — az értékelési folyamatok leírása (beleértve a modellek alapját képező feltételezések és az inputtényezők részletes ismertetését), — a modellkockázat illusztrálására alkalmazott módosítások típusai, valamint egyéb értékelési bizonytalanságok, — a valós értékek érzékenysége, valamint — stresszhelyzetek. 	<p>Értékelési metodológiák és elsődleges mozgatók (CDO).</p> <p>Hitelértékelési módosítások konkrét partnerek esetében (CDO).</p> <p>Az értékelés érzékenysége a fő feltevések és adatok változására (CDO).</p>
<p><i>Egyéb közzétételi kérdések</i></p> <p>A közzétételi politikák ismertetése, valamint a közzététel és a pénzügyi jelentéstétel alapelveinek leírása.</p>	
<p><i>A bemutatás kérdései</i></p> <p>Az intézmény egy bizonyos tevékenységben való részvételének megértéséhez szükséges információkat lehetőség szerint egy helyen kell közzétenni.</p> <p>Amennyiben az információkat különböző helyeken vagy forrásokon helyezték el, egyértelmű hivatkozásokat kell megadni annak érdekében, hogy az érdeklődő olvasó megtalálja a különböző részeket.</p> <p>Az ismertető tájékoztatókat a lehető legnagyobb mértékben ki kell egészíteni bemutató táblázatokkal és az érthetőséget segítő áttekintésekkel.</p> <p>Az intézményeknek biztosítaniuk kell, hogy a bonyolult pénzügyi eszközök és ügyletek leírásánál alkalmazott terminológiát érthető és megfelelő magyarázat egészítse ki.</p>	
<p>(*) Az SSG-jelentésben mindegyik elem egy konkrét SPE-re vagy azok egészére utal, ezek a következők: SPE (különleges célú gazdálkodó szervezet), LF (finanszírozásáttétel), CMB (kereskedelmi jelzálog-fedezettű értékpapírok), O (egyéb subprime és Alt-A kockázatok), CDO (biztosítékalapú hitelkötelezettségek).</p>	

4. MELLÉKLET

ÉRTÉKELÉSI ÉS ÁRAZÁSI ALAPELVEK ÉS FOLYAMATOK

I. Értékelési módszertan és eljárások

Az intézkedésekhez az eszközöket a 3. mellékletben található 1. és 2. táblázat szerint kell osztályozni.

A Hatóság állami támogatásokról szóló iránymutatásának e fejezete szerinti tényleges gazdasági érték meghatározása során (lásd 5.5. szakasz) a megfigyelhető piaci adatokra, valamint a jövőbeli pénzforgalomra vonatkozó realisztikus és óvatos feltevésekre kell alapozni.

A támogatható eszközökre alkalmazandó értékelési módszerről EGT-szinten kell megállapodni; a módszer az egyes érintett eszközök vagy eszközoszarak alapján változhat. Amennyiben lehetséges, az eszközt élete során a piachoz viszonyítva rendszeres időközönként újra kell értékelni.

A múltban több értékelési opciót is alkalmaztak több-kevesebb sikerrel. Azon eszközkategóriáknál, amelyek piaci értéke ésszerűen biztos, hasznosnak bizonyultak az egyszerű, fordított aukciós eljárások. E megközelítéssel azonban nem sikerült a bonyolultabb eszközök értékelése az Egyesült Államokban. A kifinomultabb aukciós eljárások jobban megfelelnek azokban az esetekben, ahol a piaci érték bizonytalanabb, és ahol az egyes eszközök árának meghatározásához pontosabb módszerre van szükség. E módszerek sajnos nem túl egyszerűek. Az összetett eszközökre alkalmazható modellalapú számítások kínálta alternatíva azzal a hátránnyal jár, hogy nagymértékben a feltevéseinktől függ⁽¹⁾.

Egységes fedezetértékelési marzs alkalmazása valamennyi összetett eszközre általánosságban egyszerűsíti ugyan az értékelési folyamatot, ugyanakkor az egyes eszközök pontatlanabb árazásához vezet. A központi bankok jelentős tapasztalattal rendelkeznek a refinanszírozási biztosíték lehetséges kritériumait és paramétereit illetően: ez hasznos referenciát jelenthet.

Bármelyik modellt válasszuk is, az értékelési folyamat során, különösen pedig a jövőbeli veszteségek valószínűségének értékelésekor szigorú stressztesztet kellene végezni egy elhúzódó globális recesszió lehetőségét véve alapul.

Az értékelésnek nemzetközileg elismert szabványokra és viszonyítási számokra kell épülnie. Az EGT-szinten elfogadott és az EGT-államok által követhetően végrehajtott közös értékelési módszertan nagyban enyhítené az egyenlő feltételek biztosításával kapcsolatos, az eltérő értékelési rendszerek esetleges jelentős következményeiből eredő aggályokat. Az eszközátvételi intézkedések EFTA-államok által benyújtott értékelési módszereinek vizsgálata során a Hatóság elvben értékelési szakemberekkel konzultál⁽²⁾.

II. Az állami támogatás árazása az értékelés alapján

Különbséget kell tenni az eszközök értékelése és egy támogatási intézkedés árazása között. A megállapított jelenlegi piaci érték vagy a „tényleges gazdasági érték” alapján végrehajtott vásárlás vagy biztosítás, amely a lejáratig tartandó értékpapírok alapján a jövőbeli pénzforgalomra vonatkozó előrejelzéseken alapul, a gyakorlatban gyakran meghaladja a kedvezményezett bankok jelenlegi teherviselési kapacitását⁽³⁾. Az árazási célkitűzésnek a megállapított tényleges gazdasági értékhez legközelebbi átvételi értéken kell alapulnia. A tényleges gazdasági értéken alapuló árazást úgy foghatjuk fel, mint a jelenlegi, bizonyos piacok romlásához vagy összeomlásához vezető válságfeltételek fűtötte piaci zavarok ellensúlyozását szolgáló tényezőt, amely ugyanakkor előnyös a jelenlegi piaci értékhez és az állami támogatáshoz képest. Minél nagyobb az átvételi érték és a tényleges gazdasági érték közötti eltérés, azaz a támogatási összeg, annál nagyobb szükség van az idő múlásával megfelelő árazást biztosító korrekciós intézkedésekre (például jobb megtérülést biztosító rendelkezést), valamint nagyszabású szerkezetátalakításra. Szigorúbban kellene meghatározni az értékelési eredménytől megengedhető eltérés mértékét azon eszközök esetében, amelyek értéke megbízható piaci adatok alapján határozható meg, mint a kötött piaci eszközöknél. A fenti elvek nem teljesítése egyértelműen a messzemenő szerkezetátalakítás és kompenzációs intézkedések, illetve a rendes felszámolás szükségességét jelzi.

Az eszközátvétel árazásakor minden esetben be kell kalkulálni az államnak nyújtott ellentételezést, amely kellő figyelemmel van a tényleges gazdasági érték meghatározásakor becsült jövőbeli veszteségeket meghaladó veszteségek kockázatára, valamint a tényleges gazdasági értéket meghaladó átvételi értékből eredő bármely egyéb kockázatra.

(1) Mindenesetre az aukció csak homogén eszközkategóriák esetében lehetséges, és csak akkor, ha elegendő számú potenciális eladó áll rendelkezésre. Ezenfelül tartalékárat kellene előírni az állam érdekeinek biztosítására, valamint visszakövetelési mechanizmust kellene létrehozni arra az esetre, ha a végleges veszteség meghaladja a tartalékárat, ezáltal biztosítva a kedvezményezett bank elegendő mértékű részvételét. Az ilyen jellegű mechanizmusok értékeléséhez egyrészt összehasonlításokat, másrészt stressztesztet kell végezni alternatív kezességvállalási/vásárlási rendszerek között annak érdekében, hogy garantáljuk az átfogó pénzügyi egyenértékűséget.

(2) A Hatóság ezen értékelési szakemberek véleményét ahhoz hasonlóan fogja felhasználni, ahogyan más állami támogatási eljárások esetében jár el, amikor külső szakutadást vehet igénybe.

(3) Lásd az iránymutatás 5.2. szakaszát.

Az ellentételezés a következő formákat öltheti: az eszközök átvételi értékének a tényleges gazdasági érték alatti, a kockázat megfelelő ellensúlyozását arányos emelkedés formájában, vagy a kezességvállalási díj megfelelő módosítása révén biztosító meghatározása.

A célul kitűzött hozam meghatározásánál kiindulhatnak a feltőkésítési intézkedéseknél elvárt ellentételezésből, ami a javasolt eszközátvétel tőkehatásának mértékével egyezik meg. Ennek összhangban kell állnia a Hatóság állami támogatásokról szóló iránymutatásának a bankok feltőkésítéséről szóló fejezetével, ugyanakkor figyelembe kell vennie az eszközátvételi intézkedések sajátos elemeit, különösen azt a tényt, hogy a tőkeinjekciónál nagyobb kockázattal járnak ⁽¹⁾.

Az árazási rendszerbe bekerülhetnek a banki részvényekre szóló opciós utalványok is, az eszközöknek megfelelő értékben (amelynek eredményeképpen a magasabb ár kifizetése magasabb tőkerészesedéshez vezetne). Egy ilyen árazási modell lehetne az eszközvásárlási forgatókönyv, amikor az opciós utalványok akkor kerülnek vissza a bankhoz, ha a rossz bank eladja az eszközöket, és azok elérték a célul kitűzött hozamot. Ha az eszközök hozama elmarad a várttól, a banknak készpénzben kellene kifizetnie a különbséget annak érdekében, hogy elérjék a célul kitűzött hozamot. Ha a bank nem fizet készpénzben, az állam a célul kitűzött hozam elérése érdekében eladná az opciós utalványokat.

Eszközgarancia esetén a kezességvállalási díjat részvények formájában fizethetnék, amelyre a célul kitűzött hozamnak megfelelő, rögzített halmozódó kamatot fizetnének. Amennyiben a garanciát lehívják, az EFTA-állam a garancia értékének megfelelő összegű részvényt vásárolhatna az opciós utalványokkal.

Valamennyi árazási rendszernek biztosítania kell, hogy a kedvezményezett bankok átfogó hozzájárulása a szükséges minimumra korlátozza az állami beavatkozás nettó értékét.

⁽¹⁾ Eszközgarancia esetén azt is figyelembe kellene venni, hogy a feltőkésítési intézkedésekkel ellentétben itt nem biztosítanak likviditást.

5. MELLÉKLET

ÁLLAMI TÁMOGATÁSI ELJÁRÁS

Az eszközátvételi intézkedéseket bejelentő EFTA-államoknak átfogó és részletes információt kell szolgáltatniuk a Hatóság felé az állami támogatásokról szóló iránymutatás e fejezetében meghatározott állami támogatási szabályok szerinti állami támogatási intézkedések értékeléséhez szükséges valamennyi elemről⁽¹⁾. Ideértendő különösen az értékelési módszertan, valamint a független szakértő bevonásával történő végrehajtás részletes ismertetése is⁽²⁾. A Hatóság hat hónapra hagyja jóvá az intézkedést. A jóváhagyás feltétele a kedvezményezett intézmények kötelezettségvállalása arra, hogy az eszközátvételi programhoz való csatlakozásukat követő három hónapon belül szervezetátalakítási tervet vagy életképesség-elemzést nyújtanak be.

Ha egy EFTA-állam valamely banknak egyedi intézkedés vagy jóváhagyott eszközátvételi program formájában támogatást nyújt, akkor az EFTA-államnak – a szervezetátalakítási tervvel vagy az életképesség-elemzéssel kapcsolatban – legkésőbb az egyedi bejelentés időpontjában be kell nyújtania a Hatósághoz az érintett eszközökkel kapcsolatos részletes információt, az egyedi támogatás nyújtásakor végzett értékelés eredményét, valamint az átvételi intézkedés által érintett eszközök értékvesztésére vonatkozóan közzétett, hitelesített és érvényesített adatokat⁽³⁾. A lehető leghamarabb be kell nyújtani a bank tevékenységének és mérlegének teljes felülvizsgálati adatait: ez lehetővé teszi, hogy már jóval a szervezetátalakítási terv hivatalos bemutatása előtt megkezdődhessen a szervezetátalakítás jellegére és mértékére vonatkozó vita azzal a céllal, hogy felgyorsítsuk e folyamatot, valamint a lehető leghamarabb egyértelmű feltételeket és jogi bizonyosságot teremtsünk.

Azon bankok esetében, amelyek már részesednek más állami támogatási forrásból (legyen az jóváhagyott kezességvállalás, eszközcsere, tőkésítési program vagy egyedi intézkedés), az eszközátvételi rendszer keretében nyújtott bármely támogatást előbb be kell jelenteni a jelenlegi jelentéstételi kötelezettségek keretében. Ez lehetővé teszi a Hatóság számára, hogy képet alkothasson az egyedi támogatás kedvezményezettjének nyújtott többféle állami támogatásról, és jobban felbecsülhesse a korábbi intézkedések hatékonyságát, valamint az EFTA-állam által küldött átfogó értékelésben ismertetett hozzájárulást.

A Hatóság a tervezett szervezetátalakítás és korrekciós intézkedések fényében újraértékeli az ideiglenesen jóváhagyott támogatást⁽⁴⁾, és új határozatban foglal állást annak hat hónapnál további összeegyeztethetőségéről.

Az EFTA-államok hathavonta jelentést készítenek a Hatóságnak az eszközátvételi programok működéséről és a banki szervezetátalakítási tervek teljesítéséről. Amennyiben az EFTA-állam a bankjainak nyújtott egyéb támogatásokról is jelentést készít, akkor azt a jelentést kell kiegészítenie az eszközátvételi intézkedésekhez és a banki szervezetátalakítási tervekhez kapcsolódó, szükséges információkkal.

⁽¹⁾ Ajánlott a bejelentés előtti kapcsolatfelvétel.

⁽²⁾ Lásd az 5.5. szakaszt és a 4. mellékletet.

⁽³⁾ Mellékelni kell a felügyeleti hatóság vezetőjétől származó, a részletes eredményeket hitelesítő levelet.

⁽⁴⁾ Az EFTA-államok és a Hatóság munkájának megkönnyítése céljából a Hatóság készen áll arra, hogy a hasonló szervezetátalakítási/felszámolási tervekről szóló értesítéseket csoportosan vizsgálja. Előfordulhat, hogy a Hatóság úgy ítéli meg, hogy nem kell benyújtani tervet egy intézmény egyszerű felszámolása esetén, vagy ha az intézmény elhanyagolható méretű.

HELYESBÍTÉSEK

Helyesbítés a 2008/118/EK tanácsi irányelvnek a jövedéki termékek jövedékiadó-felfüggesztéssel történő szállításához kapcsolódó számítógépes eljárások tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2009. július 24-i 684/2009/EK bizottsági rendelethez

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 197., 2009. július 29.)

A 26. oldalon, az 5. cikk (6) bekezdésében:

a következő szövegrész: „annak a tagállamnak az illetékes hatóságai”

helyesen: „akkor annak a tagállamnak az illetékes hatóságai”.

A 26. oldalon, a 7. cikk címében:

a következő szövegrész: „szállításának végén”

helyesen: „szállításának befejezésekor”.

A 26. oldalon, a 8. cikk címében:

a következő szövegrész: „Tartalékeljárások”

helyesen: „Üzemszüneti eljárások”.

A 26. oldalon, a 8. cikk (1) bekezdésében:

a következő szövegrész: „Tartalék adminisztratív kísérőokmány jövedéki termékek jövedékiadó-felfüggesztéssel történő szállításához”

helyesen: „Üzemszüneti adminisztratív kísérőokmány jövedéki termékek jövedékiadó-felfüggesztéssel történő szállításához”.

A 26. oldalon, a 8. cikk (3) bekezdésében:

a következő szövegrész: „Tartalék átvételi elismervény/kiviteli elismervény jövedéki termékek jövedékiadó-felfüggesztéssel történő szállításához”

helyesen: „Üzemszüneti átvételi elismervény/kiviteli elismervény jövedéki termékek jövedékiadó-felfüggesztéssel történő szállításához”.

A 28. oldalon, az I. melléklet címe alatti alcímében:

a következő szövegrész: „MAGYARÁZÓ FELJEGYZÉS”

helyesen: „ÉRTELMEZŐ RENDELKEZÉSEK”.

A 28. oldalon, az I. melléklet 1. d) pontjának negyedik francia bekezdésében:

a következő szövegrész: „(függő)”

helyesen: „(adatfüggő)”.

A 28. oldalon, az I. melléklet 1. e) pontjában:

a következő szövegrész: „választható és függő adatok használatát”

helyesen: „választható és adatfüggő adatok használatát”.

A 31. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 1.f sorában, az F jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „A kezdeti érvényesítéskor 1-re állítják, majd 1-gyel növelik minden egyes, a rendeltetésihely-változások alkalmával a feladás helye szerinti tagállam illetékes hatóságai által előállított EAO esetében”

helyesen: „A kezdeti érvényesítéskor 1-re állítják, majd 1-gyel növelik minden egyes, a rendeltetésihely-változások alkalmával a feladás helye szerinti tagállam illetékes hatóságai által előállított EAO esetében”.

A 32. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 2.g sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „NAD_LNG (NÉV ÉS CÍM LNG)”

helyesen: „Név és cím mezők nyelve”.

A 32. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 3.g sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „NAD_LNG”

helyesen: „Név és cím mezők nyelve”.

A 33. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 5.g sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „NAD_LNG”

helyesen: „Név és cím mezők nyelve”.

A 34. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 7.g sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „NAD_LNG”

helyesen: „Név és cím mezők nyelve”.

A 35. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 9.b sorában, az F jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „kézbesítési értesítés”

helyesen: „szállítólevél”.

A 35. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 9.d sorában, az F jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „2 = Eredet – behozatal”

helyesen: „2 = Eredet – import”.

A 36. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 9.1. sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „BEHOZATALI EV”

helyesen: „IMPORT-EV”.

A 36. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 9.1.a sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „Behozatali EV”

helyesen: „Import-EV”.

A 36. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 10. sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „VÁMHIVATAL:”

helyesen: „HIVATAL:”.

A 36. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 10.a sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „Vámhivatal hivatkozási száma”

helyesen: „Hivatal hivatkozási száma”.

A 36. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 10.a sorában, az F jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „azon vámhivatalának kódját”

helyesen: „azon hivatalának kódját”.

A 37. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 12.h sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „NAD_LNG”

helyesen: „Név és cím mezők nyelve”.

A 38. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 14.g sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „NAD_LNG”

helyesen: „Név és cím mezők nyelve”.

A 38. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 15. sorában, az F jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „Az első fuvar végrehajtásáért”

helyesen: „Az első fuvar teljesítéséért”.

A 38. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 15.g sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „NAD_LNG”

helyesen: „Név és cím mezők nyelve”.

A 39. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 16.e sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „Seal Information_LNG”

helyesen: „Zárral kapcsolatos információk mező nyelve”.

A 39. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 16.g sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „Complementary Information_LNG”

helyesen: „Kiegészítő információk mező nyelve”.

A 40. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 17.i sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „Adójelölés”

helyesen: „Adóügyi jelölés”.

A 40. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 17.i sorában, az F jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „adójelölések tekintetében”

helyesen: „adóügyi jelölések tekintetében”.

A 40. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 17.j sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „Fiscal Mark_LNG”

helyesen: „Adóügyi jelölés mező nyelve”.

A 40. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 17.k sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „Adójelölés használatának megjelölése”

helyesen: „Adóügyi jelölés használatának megjelölése”.

A 40. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 17.k sorában, az E jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „ha adójelölést használnak”

helyesen: „ha adóügyi jelölést használnak”;

A 40. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 17.k sorában, az F jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „ha a termékek adójelölést tartalmaznak”

helyesen: „ha a termékek adóügyi jelölést tartalmaznak”;

a következő szövegrész: „ha a termékek adójelölést nem tartalmaznak”

helyesen: „ha a termékek adóügyi jelölést nem tartalmaznak”.

A 40. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 17.m sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „Designation of Origin_LNG”

helyesen: „Eredetmegjelölés mező nyelve”.

A 41. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 17.q sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „Commercial Description_LNG”

helyesen: „Kereskedelmi megnevezés mező nyelve”.

A 41. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 17.s sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „Brand Name of Products_LNG”

helyesen: „Termékek márkaneve mező nyelve”.

A 42. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 17.1.e sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „Seal Information_LNG”

helyesen: „Zárral kapcsolatos információk mező nyelve”.

A 42. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 17.2.a sorában, az F jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „4 = Importborok”

helyesen: „4 = Importált bor”.

A 42. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 17.2.c sorában, az E jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „(importbor)”

helyesen: „(importált bor)”.

A 42. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 17.2.e sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „Other Information_LNG”

helyesen: „Egyéb információ mező nyelve”.

A 42. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 17.2.1.a sorában, az F jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „IV. melléklete”

helyesen: „VI. melléklete”.

A 43. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 18.b sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „Short Description of Document_LNG”

helyesen: „Okmány rövid leírása mező nyelve”.

A 43. oldalon, az I. melléklet 1. táblázatának 18.d sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „Reference of Document_LNG”

helyesen: „Okmányra mutató hivatkozás mező nyelve”.

A 44. oldalon, az I. melléklet 3. táblázatának 2.e sorában, az F jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „kézbesítési értesítés”

helyesen: „szállítólevél”.

A 45. oldalon, az I. melléklet 3. táblázatának 4.g sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „NAD_LNG”

helyesen: „Név és cím mezők nyelve”.

A 46. oldalon, az I. melléklet 3. táblázatának 5.g sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „NAD_LNG”

helyesen: „Név és cím mezők nyelve”.

A 47. oldalon, az I. melléklet 3. táblázatának 7.g sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „NAD_LNG”

helyesen: „Név és cím mezők nyelve”.

A 47. oldalon, az I. melléklet 3. táblázatának 8.g sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „NAD_LNG”

helyesen: „Név és cím mezők nyelve”.

A 48. oldalon, az I. melléklet 3. táblázatának 9.e sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „Seal Information_LNG”

helyesen: „Zárral kapcsolatos információk mező nyelve”.

A 48. oldalon, az I. melléklet 3. táblázatának 9.g sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „Complementary Information_LNG”

helyesen: „Kiegészítő információk mező nyelve”.

Az 51. oldalon, az I. melléklet 5. táblázatának 4.g sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „NAD_LNG”

helyesen: „Név és cím mezők nyelve”.

Az 52. oldalon, az I. melléklet 5. táblázatának 5.g sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „NAD_LNG”

helyesen: „Név és cím mezők nyelve”.

Az 52. oldalon, az I. melléklet 5. táblázatának 7.g sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „NAD_LNG”

helyesen: „Név és cím mezők nyelve”.

Az 53. oldalon, az I. melléklet 5. táblázatának 8.g sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „NAD_LNG”

helyesen: „Név és cím mezők nyelve”.

Az 53. oldalon, az I. melléklet 5. táblázatának 9.e sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „Seal Information_LNG”

helyesen: „Zárral kapcsolatos információk mező nyelve”.

Az 53. oldalon, az I. melléklet 5. táblázatának 9.g sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „Complementary Information_LNG”

helyesen: „Kiegészítő információk mező nyelve”.

Az 54. oldalon, az I. melléklet 5. táblázatának 10.i sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „Adójelölés”

helyesen: „Adóügyi jelölés”.

Az 54. oldalon, az I. melléklet 5. táblázatának 10.i sorában, az F jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „adójelölések tekintetében”

helyesen: „adóügyi jelölések tekintetében”.

Az 54. oldalon, az I. melléklet 5. táblázatának 10.j sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „Fiscal Mark_LNG”

helyesen: „Adóügyi jelölés mező nyelve”.

Az 54. oldalon, az I. melléklet 5. táblázatának 10.k sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „Adójelölés használatának megjelölése”

helyesen: „Adóügyi jelölés használatának megjelölése”.

Az 54. oldalon, az I. melléklet 5. táblázatának 10.k sorában, az E jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „ha adójelölést használnak”

helyesen: „ha adóügyi jelölést használnak”;

Az 54. oldalon, az I. melléklet 5. táblázatának 10.k sorában, az F jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „ha a termékek adójelölést tartalmaznak”

helyesen: „ha a termékek adóügyi jelölést tartalmaznak”;

a következő szövegrész: „ha a termékek adójelölést nem tartalmaznak”

helyesen: „ha a termékek adóügyi jelölést nem tartalmaznak”.

Az 54. oldalon, az I. melléklet 5. táblázatának 10.q sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „Commercial Description_LNG”

helyesen: „Kereskedelmi megnevezés mező nyelve”.

Az 55. oldalon, az I. melléklet 5. táblázatának 10.s sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „Brand Name of Products_LNG”

helyesen: „Termékek márkanéve mező nyelve”.

Az 55. oldalon, az I. melléklet 5. táblázatának 11.e sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „Seal Information_LNG”

helyesen: „Zárral kapcsolatos információk mező nyelve”.

Az 56. oldalon, az I. melléklet 6. táblázatának 3.g sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „NAD_LNG”

helyesen: „Név és cím mezők nyelve”.

Az 57. oldalon, az I. melléklet 6. táblázatának 4.g sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „NAD_LNG”

helyesen: „Név és cím mezők nyelve”.

Az 57. oldalon, az I. melléklet 6. táblázatának 5. sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „VÁMHIVATAL:”

helyesen: „HIVATAL:”.

Az 57. oldalon, az I. melléklet 6. táblázatának 5.a sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „Vámhivatal hivatkozási száma”

helyesen: „Hivatal hivatkozási száma”.

Az 57. oldalon, az I. melléklet 6. táblázatának 5.a sorában, az F jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „azon vámhivatalának kódját”

helyesen: „azon hivatalának kódját”.

Az 58. oldalon, az I. melléklet 6. táblázatának 6.d sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „Complementary Information_LNG”

helyesen: „Kiegészítő információk mező nyelve”.

Az 58. oldalon, az I. melléklet 6. táblázatának 7.b sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „Hiány- vagy feleslegmutató”

helyesen: „Hiány- vagy többletmutató”.

Az 58. oldalon, az I. melléklet 6. táblázatának 7.b sorában, az E jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „hiány vagy felesleg van feltüntetve”

helyesen: „hiány vagy többlet van feltüntetve”.

Az 58. oldalon, az I. melléklet 6. táblázatának 7.b sorában, az F jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „E = felesleg”

helyesen: „E = többlet”.

Az 58. oldalon, az I. melléklet 6. táblázatának 7.c sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „Megállapított hiány vagy felesleg”

helyesen: „Megállapított hiány vagy többlet”.

Az 58. oldalon, az I. melléklet 6. táblázatának 7.1.a sorában, az F jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „1 = felesleg”

helyesen: „1 = többlet”.

Az 59. oldalon, az I. melléklet 6. táblázatának 7.1.c sorában, a C jelű oszlopban:

a következő szövegrész: „Complementary Information_LNG”

helyesen: „Kiegészítő információk mező nyelve”.

A 62. oldalon, a II. melléklet 8. pontjában található táblázatban, a 3-as kód sorában:

a következő szövegrész: „Vontatmány”

helyesen: „Pótkocsi”.

A 62. oldalon, a II. melléklet 9. pontjában:

a következő szövegrész: „38. mellékletének 31. táblázatában foglalt kódokat”

helyesen: „38. mellékletének 31. rovatában foglalt kódokat”.

A 62. oldalon, a II. melléklet 10. pontjában található táblázatban, a 3-as kód sorában:

a következő szövegrész: „Két EAO”

helyesen: „Duplikált EAO”.

Helyesbítés az Indiából származó rozsdamentes rúdacél egyes típusainak behozatalára vonatkozó ideiglenes kiegyenlítő vám kivetéséről szóló, 2010. december 22-i 1261/2010/EU bizottsági rendelethez

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 343., 2010. december 29.)

1. A 74. oldalon az 1. cikkben található táblázat helyébe a következő táblázat lép:

„Vállalat	Vámtétel (%)	Kiegészítő TARIC-kód
Chandan Steel Ltd., Mumbai	3,4	B002
Venus Wire Industries Pvt. Ltd, Mumbai; Precision Metals, Mumbai; Hindustan Inox Ltd., Mumbai; Sieves Manufacturer India Pvt. Ltd., Mumbai	3,3	B003
Viraj Profiles Vpl. Ltd., Thane	4,3	B004
A mellékletben felsorolt vállalatok	4,0	B005
Minden más vállalat	4,3	B999”

2. A 75. oldalon a táblázat címe

a következő szövegrész: **„Kiegészítő TARIC-kód: AXXX”**

helyesen: **„Kiegészítő TARIC-kód: B005”**

2011-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 100 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	770 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogszabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

